

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๖๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑

อ.พ. ๒๑/๒๕๖๑

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” “ส่งกลับออกไป” “ภาชนะบรรจุ” “โฆษณา” “การส่งเสริมการขาย” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยอัตรา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๗)

(๓) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป ซึ่งว่าด้วยอัตรา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมอายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนว่าด้วยอัตรา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม)

(๕) กำหนดให้มีการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน กรณีการนำว่าด้วยอัตรามาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

(๖) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาว่าด้วยอัตรา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ และเพิ่มมาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ มาตรา ๕๑/๓ มาตรา ๕๑/๔ มาตรา ๕๑/๕ มาตรา ๕๑/๖ และมาตรา ๕๑/๗)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบแห่งให้ครอบคลุมถึงผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับออกไป (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๖)

(๘) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น (เพิ่มมาตรา ๖๘/๑)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้เหมาะสม (เพิ่มมาตรา ๗๐/๒ มาตรา ๗๔/๓ มาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และยังไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป รวมทั้งการโฆษณาว่าด้วยอัตรา ไว้โดยเฉพาะ ประกอบกับกลไกการควบคุมว่าด้วยอัตรายังไม่อาจขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร ดังนั้น สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไปเพื่อเป็นการลดภาระแก่ผู้ประกอบการ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณา ว่าด้วยอัตราให้เป็นธรรมต่อผู้บริโภคยิ่งขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการว่าด้วยอัตราโดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ และเพิ่มเติมหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ครบถ้วน เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการควบคุมว่าด้วยอัตรา ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมอายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนว่าด้วยอัตรา กำหนดให้มีการยกเว้น ไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในกรณีการนำว่าด้วยอัตรามาใช้ เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา และกำหนดให้มี การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหาย ที่เกิดขึ้น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีเนื้อหารวม จำนวน ๓๐ มาตรา สรุปลสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑.๓.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม

๑.๓.๑.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก” (ร่างมาตรา ๓)

๑.๓.๑.๒ เพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” และ “ส่งกลับออกไป”

(ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๑.๓.๑.๓ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ภาชนะบรรจุ” (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๔)

๑.๓.๑.๔ เพิ่มบทนิยามคำว่า “โฆษณา” และ “การส่งเสริมการขาย” (ร่างมาตรา ๖

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๑.๓.๑.๕ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๔)

๑.๓.๒ แก้ไขเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการว่าด้วยอัตรา โดยให้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ และเพิ่มกรรมการโดยตำแหน่งใน ส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว ให้ครอบคลุมภารกิจในการควบคุมว่าด้วยอัตรา (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๗)

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๑.๓.๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้วัตถุล้านตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่วัตถุล้านตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครอง (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๘ (๔))

๑.๓.๔ กำหนดให้ผู้นำผ่านวัตถุล้านตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ และหากมีความจำเป็น ต้องนำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุล้านตรายชนิดดังกล่าว ที่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผ่อนผันการปฏิบัติตามบทบัญญัติ ดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓)

๑.๓.๕ แก้ไขเพิ่มเติมให้การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุล้านตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่อยู่นอกรายชื่อของประกาศตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๒ หรือออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๓ ได้ (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม)

๑.๓.๖ แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจ ประกาศให้วัตถุล้านตรายบางลักษณะได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน เช่น วัตถุล้านตรายซึ่งมีวัตถุประสงค์นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

๑.๓.๗ แก้ไขเพิ่มเติมข้อปฏิบัติในการโฆษณาวัตถุล้านตราย โดยกำหนดให้การโฆษณา ต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ลักษณะของ วัตถุล้านตราย หรือการใช้วัตถุล้านตราย (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑)

๑.๓.๘ กำหนดข้อปฏิบัติในการโฆษณาวัตถุล้านตรายเพิ่มเติม เช่น การโฆษณาจะต้อง ไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรือการโฆษณาจะต้องทำไป พร้อมกับการให้คำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีการใช้หรืออันตราย

หากหน่วยงานผู้รับผิดชอบเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑/๑ หรือ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ให้หน่วยงานดังกล่าวมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุล้านตรายดำเนินการใด ๆ ได้ เช่น ให้แก้ไขข้อความหรือ วิธีการโฆษณา

ในกรณีที่ผู้ที่ได้รับคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบได้ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ มาตรา ๕๑/๓ มาตรา ๕๑/๔ มาตรา ๕๑/๕ มาตรา ๕๑/๖ และมาตรา ๕๑/๗)

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุล้านตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๑.๓.๙ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดให้ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ได้กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไข ปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ หากบุคคลดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง และร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ วรรคสอง)

๑.๓.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ให้ต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตรายที่อยู่ในความครอบครองของตน และผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป ผู้ขายปลีก คนกลาง รวมทั้งผู้จำหน่ายจ่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิต จนถึงผู้รับผิดชอบขณะเกิดการละเมิด ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งการละเมิดนั้นด้วย (ร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๓ และร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖)

๑.๓.๑๑ กำหนดให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น ในกรณีที่วัตถุอันตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๑๙ เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๙/๑)

๑.๓.๑๒ กำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ โดยไม่แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ ตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๒๐ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๐/๒)

๑.๓.๑๓ กำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด สำหรับวัตถุอันตรายซึ่งมีวัตถุประสงค์นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนาตามมาตรา ๔๔ (๒) เฉพาะที่เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ (ร่างมาตรา ๒๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๔/๓)

๑.๓.๑๔ แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้กระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๗๗ ที่เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ (ร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๐)

๑.๓.๑๕ กำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้โฆษณาวัตถุอันตราย ที่โฆษณาโดยใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรม ฯลฯ ตามมาตรา ๕๑ โฆษณาด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตราย ฯลฯ ตามมาตรา ๕๑/๑ โฆษณาที่มีได้กระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือน ฯลฯ ตามมาตรา ๕๑/๒ และผู้โฆษณาที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ (ร่างมาตรา ๒๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓)

๑.๓.๑๖ แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดให้ส่งมอบภาชนะของวัตถุอันตรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน นำกลับเข้ามา ส่งกลับออกไป หรือมีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใดบรรดาที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ ให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าวเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรต่อไป (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง)

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๑.๓.๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมให้บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายใน ๓๐ วัน ให้ถือว่าคดีเลิกกัน (ร่างมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

๑.๓.๑๘ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๒๖ ถึงร่างมาตรา ๒๙)

๑.๔ ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีดังนี้

๑.๔.๑ ประชาชนมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น เนื่องจากมีการควบคุมกำกับดูแลการโฆษณาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุอันตรายได้อย่างถูกต้อง เกิดความปลอดภัยในการนำวัตถุอันตรายมาใช้มากขึ้น และได้รับความเป็นธรรมจากการโฆษณาวัตถุอันตรายสำหรับความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมได้รับการบำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นจากวัตถุได้อย่างรวดเร็ว ลดผลกระทบและความเสียหาย รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบำบัดลดลง

๑.๔.๒ การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวก โดยมีภาระที่ลดลงเกี่ยวกับการนำผ่านการนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป สามารถช่วยลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้

๑.๔.๓ มีขั้นตอนการปฏิบัติที่สอดคล้องกับนานาประเทศ มีขั้นตอนวิธีการปฏิบัติที่ลดลง และสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา อีกทั้งยังมีการกำกับดูแลที่เข้มงวด สร้างความเชื่อมั่นในการลงทุน อันเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้

๑.๔.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการการวิจัยและพัฒนา โดยมีการปรับปรุงบทบัญญัติให้มีการยกเว้นขั้นตอนการปฏิบัติในการนำวัตถุอันตรายมาใช้ในการวิเคราะห์ วิจัยและพัฒนา ทำให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น

๑.๔.๕ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการ โดยแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ลดภาระที่เกินความจำเป็น เพิ่มความเข้มงวดในการกำกับดูแลเรื่องการโฆษณา และการมีบทบัญญัติให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น จะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น สุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมได้รับการปกป้องมากขึ้น

๑.๔.๖ ทำให้มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยลดความสูญเสีย ลดผลกระทบ และสามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้

๑.๕ กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ และกรมธุรกิจพลังงาน ได้ทำการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ แล้ว (ดังปรากฏอยู่ในส่วนข้อมูลประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฯ หัวข้อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หน้า - ๑ - ถึง - ๗ -)

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พฤษภาคม ๒๕๖๑

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนี้ท ผาสุข เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์ ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายณัฐพล นันทมานพ ประชุมญาติ นิตกรชำนาญการพิเศษ
นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการ
นางพวงผกา วรศิลป์ เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอมรรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวศิริพร แซ่ลี เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสาร ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้น ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้ง พ.ศ. ๒๕๓๕

กับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา) ๑๗

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

• การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย - ๑ -

• คำชี้แจงตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ - ๘ -

• บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรื่องเสร็จที่ ๑๕๕๓ - ๑๕๕๔/๒๕๖๐ (พฤศจิกายน ๒๕๖๐) - ๑๘ -

• ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๒๙ -

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้ง พ.ศ. ๒๕๓๕ (๑)

: หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ นร ๐๕๐๓/๔๒๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๒๗)

: ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๒๘)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๔๑)

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- : รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๔๖)
- : การวิเคราะห์ผลกระทบและความคุ้มค่า ประกอบการจัดทำคำชี้แจงตามหลักเกณฑ์
ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๕๗)
- : ตารางแผนการออกกฎหมายลำดับรองที่ออกตามร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ปรับปรุงให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว) (๖๒)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของ

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” “ส่งกลับออกไป” “ภาชนะบรรจุ” “โฆษณา” “การส่งเสริมการขาย” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัดถุอันตราย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๗)

(๓) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป ซึ่งวัดถุอันตราย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมอายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดถุอันตราย (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม)

(๕) กำหนดให้มีการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน กรณีการนำวัดถุอันตรายมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

(๖) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาวัดถุอันตราย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ และเพิ่มมาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ มาตรา ๕๑/๓ มาตรา ๕๑/๔ มาตรา ๕๑/๕ มาตรา ๕๑/๖ และมาตรา ๕๑/๗)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่งให้ครอบคลุมถึงผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับออกไป (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๖)

(๘) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น (เพิ่มมาตรา ๖๘/๑)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้เหมาะสม (เพิ่มมาตรา ๗๐/๒ มาตรา ๗๔/๓ มาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

ร่างพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และยังไม่มีกำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป รวมทั้งการโฆษณาว่าด้วยวัดอุณฺทราย ไว้โดยเฉพาะ ประกอบกับกลไกการควบคุมวัดอุณฺทรายยังไม่อาจขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร ดังนั้น สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไปเพื่อเป็นการลดภาระแก่ผู้ประกอบการ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณา ว่าด้วยวัดอุณฺทรายให้เป็นธรรมต่อผู้บริโภคยิ่งขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการวัดอุณฺทรายโดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ และเพิ่มเติมหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ครบถ้วน เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการควบคุมวัดอุณฺทราย ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมอายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดอุณฺทราย กำหนดให้มีการยกเว้น ไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในกรณีการนำวัดอุณฺทรายมาใช้ เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา และกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหาย ที่เกิดขึ้น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยวัดอุณฺทราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวัดอุณฺทราย

๔. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมวัดอุณฺทรายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเพิ่มหลักเกณฑ์การนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป และแก้ไขหลักเกณฑ์การโฆษณาว่าด้วยวัดอุณฺทราย รวมทั้ง กำหนดให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นจากวัดอุณฺทราย อันจะทำให้ผู้ประกอบการมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับวัดอุณฺทราย และประชาชนได้รับความเป็นธรรมจากการโฆษณาว่าด้วยวัดอุณฺทราย รวมทั้งเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพ ของประชาชน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวัดอุณฺทราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๕. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖. มาตรารักษาการ (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๗.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม

๗.๑.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก” (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร”

๗.๑.๒ เพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” และ “ส่งกลับออกไป” (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” และ “ส่งกลับออกไป” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ส่งออก” และคำว่า “ขาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักรโดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งนอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการขนถ่ายหรือเปลี่ยนพาหนะหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ ในราชอาณาจักร

“นำกลับเข้ามา” หมายความว่า นำวัตถุอันตรายที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร กลับเข้ามาในราชอาณาจักร โดยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพวัตถุอันตราย

“ส่งกลับออกไป” หมายความว่า ส่งวัตถุอันตรายที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร โดยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพวัตถุอันตราย”

๗.๑.๓ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ภาชนะบรรจุ” (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ภาชนะบรรจุ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “มีไว้ในครอบครอง” และคำว่า “ฉลาก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า ภาชนะที่มีลักษณะปิดและทำหน้าที่กักเก็บวัตถุอันตรายอย่างปลอดภัย”

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๑.๔ เพิ่มบทนิยามคำว่า “โฆษณา” และ “การส่งเสริมการขาย” (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

มาตรา ๖ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “โฆษณา” และ “การส่งเสริมการขาย” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ฉลาก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือได้ยิน หรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการส่งเสริมการขายด้วย

“การส่งเสริมการขาย” หมายความว่า การให้ข้อมูล การชักนำ หรือการกระทำโดยวิธีใด ๆ โดยมุ่งหมายให้มีการใช้วัตถุอันตรายเพิ่มขึ้น และกระทำเพื่อประโยชน์ในทางการค้า”

๗.๑.๕ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

มาตรา ๗ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” ระหว่างบทนิยามคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และคำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“ค่าเสียหายเบื้องต้น” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นอันจำเป็นในการเข้าช่วยเหลือเคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากวัตถุอันตราย ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม หรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบ”

๗.๒ แก้ไขเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการวัตถุอันตราย โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ และเพิ่มกรรมการโดยตำแหน่งในส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวให้ครอบคลุมภารกิจในการควบคุมวัตถุอันตราย (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๗)

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการวัตถุอันตราย” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนยี่สิบห้าคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ และผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสิบคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเคมี วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ หรือกฎหมาย และอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตัวแทนขององค์การสาธารณสุขประโยชน์และมีประสบการณ์การดำเนินงานด้านการคุ้มครองสุขภาพอนามัย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านการเกษตรกรรมยั่งยืน ด้านการจัดการปัญหาวัตถุอันตรายในท้องถิ่น หรือด้านสิ่งแวดล้อม

ให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนการบริหารจัดการวัตถุอันตรายเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ

(๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมกำกับดูแลวัตถุอันตราย

(๓) เฝ้าระวัง ติดตาม ประเมินผล และกำกับดูแล หน่วยงานผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติ

ให้เป็นไปตาม (๑) และ (๒)

(๔) พิจารณาวินิจฉัยหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

(๕) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในการออกประกาศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง

(๖) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกประกาศตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ มาตรา ๒๐/๓ มาตรา ๓๖ วรรคสาม มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๗ (๕) มาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓) และมาตรา ๕๑/๕ วรรคสอง

(๗) ให้คำแนะนำแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียนหรือเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตราย

(๘) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๙) พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากวัตถุอันตราย

(๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโฆษณาตามมาตรา ๕๑/๒

และมาตรา ๕๑/๓ (๔)

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑๑) แจ้งหรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตรายให้ประชาชนได้ทราบ ในการนี้จะระบุชื่อของวัตถุอันตรายหรือชื่อของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(๑๒) สอดส่องดูแล ให้คำแนะนำ และเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(๑๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับการควบคุมวัตถุอันตราย และการป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากวัตถุอันตราย เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ

(๑๔) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์วัตถุอันตรายของประเทศต่อคณะรัฐมนตรี อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ”

๗.๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครอง (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (๔))

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครอง”

๗.๔ กำหนดให้ผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ และหากมีความจำเป็น ต้องนำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตรายชนิดดังกล่าว ที่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผ่อนผันการปฏิบัติตาม บทบัญญัติดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓)

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๒๐/๒ ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตาม มาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) และ (๒) ด้วย

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้ง การนำผ่านเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้ง โดยให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับแจ้งนั้น ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออกใบรับแจ้งดังกล่าว

การแจ้ง การออกใบรับแจ้ง การขอขยายระยะเวลา และการขยายระยะเวลา ใบรับแจ้งการนำผ่าน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด โดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๒๐/๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องนำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผ่อนผันการปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ การผ่อนผันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด โดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

๗.๕ แก้ไขเพิ่มเติมให้การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่อยู่นอกรายชื่อของประกาศตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๒ หรือออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๓ ได้ (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม)

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่อยู่นอกรายชื่อของประกาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๒ หรือออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๓ ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบยกเว้นให้ไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีก ถ้ามีผู้ขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายอย่างเดียวกันนั้นไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอันควรใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายให้มีอายุไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน การขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย การออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย และการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และเมื่อผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนได้ยื่นคำขอต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ถือว่ามิฐานะเสมือนผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียน จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่ต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนนั้น”

๗.๖ แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศให้วัตถุอันตรายบางลักษณะได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เช่น วัตถุอันตรายซึ่งมีวัตถุประสงค์นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจ ประกาศให้วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน และจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

- (๑) วัตถุอันตรายซึ่งโดยลักษณะหรือปริมาณอาจก่อให้เกิดอันตรายน้อย หรือซึ่งการบังคับตามมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดภาระเกินความสมควร
- (๒) วัตถุอันตรายซึ่งมีวัตถุประสงค์นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา
- (๓) วัตถุอันตรายของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐ สภากาชาดไทย หรือหน่วยงานอื่นตามที่เห็นสมควรกำหนด”

๗.๗ แก้ไขเพิ่มเติมข้อปฏิบัติในการโฆษณาวัตถุอันตราย โดยกำหนดให้การโฆษณาต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ลักษณะของวัตถุอันตราย หรือการใช้วัตถุอันตราย (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑)

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ การโฆษณาวัตถุอันตรายจะต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็น

ข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ลักษณะของวัตถุอันตราย หรือการใช้วัตถุอันตราย

- ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม
 - (๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง
 - (๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริง หรือเกินความจริง หรือไม่ก็ตาม
 - (๓) ข้อความอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ”

๗.๘ กำหนดข้อปฏิบัติในการโฆษณาวัตถุอันตรายเพิ่มเติม เช่น การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรือการโฆษณาจะต้องทำไปพร้อมกับการให้คำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีการใช้หรืออันตราย

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

หากหน่วยงานผู้รับผิดชอบเห็นว่าการโฆษณาไต่ฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑/๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ให้หน่วยงานดังกล่าวมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายดำเนินการใด ๆ ได้ เช่น ให้แก้ไขข้อความ หรือวิธีการโฆษณา

ในกรณีที่ผู้ที่ได้รับคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบได้ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ มาตรา ๕๑/๓ มาตรา ๕๑/๔ มาตรา ๕๑/๕ มาตรา ๕๑/๖ และมาตรา ๕๑/๗)

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ มาตรา ๕๑/๓ มาตรา ๕๑/๔ มาตรา ๕๑/๕ มาตรา ๕๑/๖ และมาตรา ๕๑/๗ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๕๑/๑ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อ สุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญแก่ผู้อื่น

มาตรา ๕๑/๒ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมจากการโฆษณาวัตถุอันตรายใด หน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของ คณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับ วัตถุอันตรายนั้นในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การโฆษณาวัตถุอันตรายที่ต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือน เกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย

(๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับวัตถุอันตราย

(๓) ห้ามการโฆษณาวัตถุอันตราย

มาตรา ๕๑/๓ ในกรณีที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบเห็นว่าการโฆษณาไต่ฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑/๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่ง ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา

(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา

(๓) ระวังการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา

(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้อื่นที่อาจเกิดขึ้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริต ในการกระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๕๑/๔ ในกรณีหน่วยงานผู้รับผิดชอบมีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑) ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย พิสูจน์ เพื่อแสดงความจริงได้

ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย อ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๕๑/๓ ได้

มาตรา ๕๑/๕ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายผู้ใดสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้อาจขอให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าหน่วยงานผู้รับผิดชอบให้ความเห็นชอบแล้ว

การขอความเห็นและคำปฎายการในการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการคำปฎายการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การให้ความเห็นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือที่ให้ถือว่าหน่วยงานผู้รับผิดชอบให้ความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของหน่วยงานผู้รับผิดชอบที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือที่ให้ถือว่าหน่วยงานผู้รับผิดชอบให้ความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา

มาตรา ๕๑/๖ ในกรณีผู้ที่ได้รับคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ หรือมาตรา ๕๑/๔ ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๕๑/๗ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๑/๖ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว”

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๙ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดให้ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ได้กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไข ปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ หากบุคคลดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง และร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ วรรคสอง)

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไข หรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ในการนี้ หากเป็นกรณีมีเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้นั้นนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตรายนั้นเพื่อคืนให้แก่ผู้ผลิตหรือผู้จัดส่งวัตถุอันตรายนั้น หรือเพื่อการอื่นตามความเหมาะสมก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ไม่ว่าจะเพราะไม่มีความสามารถหรือเพราะเหตุอื่นใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนด เพื่อทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี โดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย”

๗.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ให้ต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตรายที่อยู่ในความครอบครองของตน และผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป ผู้ขายปลีก คนกลาง รวมทั้งผู้จำหน่ายจ่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิต จนถึงผู้รับผิดชอบขณะเกิดการละเมิด ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งการละเมิดนั้นด้วย (ร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๓ และร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖)

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๓ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตราย ที่อยู่ในความครอบครองของตน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัย หรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายจ่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิตจนถึงผู้ที่รับผิดชอบ ขณะเกิดการระเมิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งการระเมิดด้วย”

๗.๑๑ กำหนดให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น ในกรณีที่วัตถุอันตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่ บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๑๙ เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๙/๑)

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๙/๑ ของหมวด ๓ หน้าที่และความรับผิดชอบ ทางแพ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๖๙/๑ ในกรณีที่วัตถุอันตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือ สิ่งแวดล้อม และได้มีการทำประกันตามมาตรา ๒๐ (๑/๑) ให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น

จำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น การเก็บรักษาค่าเสียหายเบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหาย เบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ค่าเสียหายเบื้องต้นที่หน่วยงานของรัฐได้รับจากผู้รับประกันภัยในการที่หน่วยงาน ของรัฐเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น ไม่ต้องนำส่งคลัง เป็นรายได้แผ่นดิน

ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๖๙ และไม่ตัดสิทธิพนักงานอัยการในการฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเพิ่มเติม

เมื่อผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้ผู้รับประกันภัยดังกล่าวมีสิทธิไต่เบี่ยเข้ากับบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายได้”

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๑๒ กำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ โดยไม่แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๒๐ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๐/๒)

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๐/๒ ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๑๓ กำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ กำหนด สำหรับวัตถุอันตรายซึ่งมีวัตถุประสงค์นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนาตามมาตรา ๔๔ (๒) เฉพาะที่เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ (ร่างมาตรา ๒๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๔/๓)

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๔/๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด ตามมาตรา ๔๔ (๒) สำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดตามมาตรา ๔๔ (๒) สำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

๗.๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้กระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๗๗ ที่เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ (ร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๐)

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๐ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๗๗ เกี่ยวกับ วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ผู้กระทำต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว”

๗.๑๕ กำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้โฆษณาวัตถุอันตราย ที่โฆษณาโดยใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรม ฯลฯ ตามมาตรา ๕๑ โฆษณาด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตราย ฯลฯ ตามมาตรา ๕๑/๑ โฆษณาที่มีได้กระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือน ฯลฯ ตามมาตรา ๕๑/๒ และผู้โฆษณาที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ (ร่างมาตรา ๒๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓)

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๘๔/๑ ผู้ใดโฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ หรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๕๑/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 มาตรา ๘๔/๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 มาตรา ๘๔/๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ตามมาตรา ๕๑/๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ”

๗.๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้ส่งมอบภาชนะของวัตถุอันตรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน นำกลับเข้ามา ส่งกลับออกไป หรือมีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใดบรรดาที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ ให้แก่ หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าวเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรต่อไป (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง)

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติ วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๘ วัตถุอันตรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน นำกลับเข้ามา ส่งกลับ ออกไป หรือมีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ภาชนะของวัตถุอันตรายดังกล่าว เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใดบรรดาที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ ให้ส่งมอบ แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าวเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรต่อไป”

๗.๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมให้บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือ เป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายใน ๓๐ วัน ให้ถือว่าคดีเลิกกัน (ร่างมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติ วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อ ผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ผู้กระทำความผิดได้รับแจ้ง ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา”

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๑๘ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๒๖ ถึงร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๖ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

มาตรา ๒๗ เรื่องร้องเรียนที่ได้ยื่นและยังคงค้างพิจารณาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๒๘ ใบรับแจ้งการดำเนินการนำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และใบอนุญาตนำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ที่ออกตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผ่านวัตถุอันตรายให้ถือว่าเป็นใบรับแจ้งการนำผ่านวัตถุอันตรายตามมาตรา ๒๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าใบรับแจ้งหรือใบอนุญาต แล้วแต่กรณี จะสิ้นอายุ

คำขอเกี่ยวกับการแจ้งนำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และการขออนุญาตนำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผ่านวัตถุอันตรายที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้ถือว่าเป็นคำขอแจ้งนำผ่านวัตถุอันตรายตามมาตรา ๒๐/๒ ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขอเดิมขัดแตกต่างไปจากหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๙ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติวัดฤๅนทราย พ.ศ. ๒๕๓๕

กับร่างพระราชบัญญัติวัดฤๅนทราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา)

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ กับร่างพระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ วัดอุ้มอภัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย วัดอุ้มอภัย</p> <p style="text-align: center;">พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบ กับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p>	

พระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมวัดอุ้มอภัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเพิ่มหลักเกณฑ์การนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป และแก้ไขหลักเกณฑ์การโฆษณาวัดอุ้มอภัย รวมทั้งกำหนดให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นในการเข้าช่วยเหลือเคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นจากวัดอุ้มอภัย อันจะทำให้ผู้ประกอบการมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับวัดอุ้มอภัย และประชาชนได้รับความเป็นธรรมจากการโฆษณาวัดอุ้มอภัย รวมทั้งเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	

พระราชบัญญัติวัดอุณหัตถราช พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุณหัตถราช (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำผ่าน</p> <p>“ส่งออก” หมายความว่า ส่งหรือดำเนินการเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณหัตถราช พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร</p> <p>“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร</p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” และ “ส่งกลับออกไป” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ส่งออก” และคำว่า “ขาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณหัตถราช พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักรโดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งนอกราชอาณาจักรไม่ว่าจะมีการขนถ่ายหรือเปลี่ยนพาหนะหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ ในราชอาณาจักร</p> <p>“นำกลับเข้ามา” หมายความว่า นำวัดอุณหัตถราชที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรกลับเข้ามาในราชอาณาจักรโดยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพวัดอุณหัตถราช</p> <p>“ส่งกลับออกไป” หมายความว่า ส่งวัดอุณหัตถราชที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรออกนอกราชอาณาจักร โดยที่</p>	<p>แก้ไขบทนิยามคำว่า “นำเข้า” โดยไม่รวมถึงการนำผ่านวัดอุณหัตถราช เนื่องจากปัจจุบันวัดอุณหัตถราชที่นำผ่านนั้นไม่ได้มีการนำเข้ามาใช้ในประเทศแต่อย่างใด แต่ภายใต้บทนิยามคำว่า “นำเข้า” ตามกฎหมายปัจจุบัน ผู้ที่นำผ่านจะต้องดำเนินการเช่นเดียวกับการนำเข้าวัดอุณหัตถราชซึ่งเป็นภาระการดำเนินการของผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่โดยไม่จำเป็น</p> <p>แก้ไขบทนิยามคำว่า “ส่งออก” เพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำดังกล่าวให้ชัดเจนว่าหมายถึงการนำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร</p> <p>เพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” เพื่อกำหนดขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย และเพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การควบคุมการนำผ่านวัดอุณหัตถราชให้แตกต่างจากการนำเข้าวัดอุณหัตถราช</p> <p>เพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นำกลับเข้ามา” และคำว่า “ส่งกลับออกไป” เพื่อกำหนดขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย และเพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการผ่อนผันให้แก่ผู้นำเข้าหรือส่งออกวัดอุณหัตถราชซึ่งต้องปฏิบัติเพื่อช่วยให้ผู้นำเข้าหรือส่งออกได้รับความสะดวกยิ่งขึ้นเมื่อเกิด</p>

พระราชบัญญัติวัดอุ้มอัญจราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุ้มอัญจราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพวัดอุ้มอัญจราย”</p> <p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ภาษาขะบรรจ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “มีไว้ในครอบครอง” และคำว่า “ฉลาก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุ้มอัญจราย พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“ภาษาขะบรรจ” หมายความว่า ภาษาขะที่มีลักษณะปิดและทำหน้าที่กักเก็บวัดอุ้มอัญจรายอย่างปลอดภัย”</p> <p>มาตรา ๖ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “โฆษณา” และ “การส่งเสริมการขาย” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ฉลาก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุ้มอัญจราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุ้มอัญจราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัดอุ้มอัญจราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔</p> <p>“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือได้ยิน หรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการส่งเสริมการขายด้วย</p> <p>“การส่งเสริมการขาย” หมายความว่า การให้ข้อมูล การชักนำ หรือการกระทำโดยวิธีใด ๆ โดยมุ่งหมายให้มีการใช้วัดอุ้มอัญจรายเพิ่มขึ้น และกระทำเพื่อประโยชน์ในทางการค้า”</p>	<p>กรณีการนำกลับเข้ามาซึ่งวัดอุ้มอัญจรายหรือส่งออกซึ่งวัดอุ้มอัญจรายในภายหลัง</p> <p>เพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ภาษาขะบรรจ” เพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำดังกล่าวให้ชัดเจน</p> <p>เพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “โฆษณา” และ คำว่า “การส่งเสริมการขาย” เพื่อกำหนดขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย และเพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และบทกำหนดโทษเกี่ยวกับการโฆษณา รวมทั้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการโฆษณาเกินจริง หรือจูงใจชักชวนให้มีการใช้วัดอุ้มอัญจราย</p>

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการวัตถุอันตรายคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน กรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ และ</p>	<p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” ระหว่างบทนิยามคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และคำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“ค่าเสียหายเบื้องต้น” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นอันจำเป็นในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากวัตถุอันตราย ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบ”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการวัตถุอันตราย” ประกอบด้วย</p> <p>(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนยี่สิบห้าคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดี</p>	<p>เพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” เพื่อกำหนดขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย และเพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบรรเทาความเสียหายจากวัตถุอันตรายตามมาตรา ๖๔ ที่เกิดขึ้นและได้มีการทำประกันตามมาตรา ๒๐ (๑/๑)</p> <p>ปรับปรุงองค์ประกอบของกรรมการโดยตำแหน่ง เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเพิ่มเติมกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ</p>

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งไม่เกินสิบคนเป็นกรรมการและอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาและผู้แทนสำนักงานประมงเพื่อสันติเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเคมี วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ หรือกฎหมาย และอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตัวแทนขององค์การสาธารณสุขประโยชน์และมีประสบการณ์การดำเนินงานด้านการคุ้มครองสุขภาพอนามัย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านการเกษตรกรรมยั่งยืน ด้านการจัดการปัญหาวัตถุอันตรายในท้องถิ่น หรือด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการและแผนการกำกับ</p>	<p>กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานประมงเพื่อสันติ และผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ</p> <p>(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสิบคนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเคมี วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ หรือกฎหมาย และอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตัวแทนขององค์การสาธารณสุขประโยชน์และมีประสบการณ์การดำเนินงานด้านการคุ้มครองสุขภาพอนามัย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านการเกษตรกรรมยั่งยืน ด้านการจัดการปัญหาวัตถุอันตรายในท้องถิ่น หรือด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>ให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอนโยบายและแผนการบริหารจัดการ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการวัตถุอันตราย โดยให้มีอำนาจในการเสนอแนะนโยบายและแผนการบริหารจัดการวัตถุอันตรายเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี</p>

พระราชบัญญัติวัดอุณทราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุณทราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ดูแลวัดอุณทรายเมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปเป็นแนวทางปฏิบัติ</p> <p>(๑/๑) ให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในการออกประกาศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง</p> <p>(๒) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกประกาศตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๓๖ วรรคสาม มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๗ (๕)</p> <p>(๓) ให้คำแนะนำแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียน หรือเพิกถอนทะเบียนวัดอุณทราย</p> <p>(๔) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับวัดอุณทราย</p> <p>(๕) พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากวัดอุณทราย</p>	<p>วัดอุณทรายเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ</p> <p>(๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมกำกับดูแลวัดอุณทราย</p> <p>(๓) เร่งรัด ติดตาม ประเมินผล และกำกับดูแลหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตาม (๑) และ (๒)</p> <p>(๔) พิจารณาวินิจฉัยหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบ</p> <p>(๕) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในการออกประกาศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง</p> <p>(๖) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกประกาศตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ มาตรา ๒๐/๓ มาตรา ๓๖ วรรคสาม มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๗ (๕) มาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓) และมาตรา ๕๑/๕ วรรคสอง</p> <p>(๗) ให้คำแนะนำแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียนหรือเพิกถอนทะเบียนวัดอุณทราย</p> <p>(๘) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับวัดอุณทราย</p> <p>(๙) พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากวัดอุณทราย</p> <p>(๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโฆษณาตามมาตรา ๕๑/๒ และมาตรา ๕๑/๓ (๔)</p>	<p>เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมกำกับดูแลวัดอุณทราย เร่งรัด ติดตาม ประเมินผล และกำกับดูแล หน่วยงานผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายและแผนการบริหารจัดการวัดอุณทราย และแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมกำกับดูแลวัดอุณทราย นอกจากนี้ยังมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโฆษณาตามมาตรา ๕๑/๒ และมาตรา ๕๑/๓ (๔) และเสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์วัดอุณทรายของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p>

พระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๖) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับวัดอุณฺทรายให้ประชาชนได้ทราบ ในการนี้จะระบุชื่อของวัดอุณฺทรายหรือชื่อของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้</p> <p>(๗) สอดส่องดูแล ให้คำแนะนำ และเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับวัดอุณฺทรายต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามการตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(๘) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุมวัดอุณฺทราย และการป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากวัดอุณฺทราย เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ</p> <p>(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๑๘ วัดอุณฺทรายแบ่งออกตามความจำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้</p> <p>๑) ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐) ๑๑) ๑๒) ๑๓) ๑๔) ๑๕) ๑๖) ๑๗) ๑๘) ๑๙) ๒๐)</p> <p>(๔) วัดอุณฺทรายชนิดที่ ๔ ได้แก่วัดอุณฺทรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมิไว้ในครอบครอง</p> <p>๑) ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐) ๑๑) ๑๒) ๑๓) ๑๔) ๑๕) ๑๖) ๑๗) ๑๘) ๑๙) ๒๐)</p>	<p>(๑๑) แจ้งหรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับวัดอุณฺทรายให้ประชาชนได้ทราบ ในการนี้จะระบุชื่อของวัดอุณฺทรายหรือชื่อของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้</p> <p>(๑๒) สอดส่องดูแล ให้คำแนะนำ และเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับวัดอุณฺทรายต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(๑๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุมวัดอุณฺทราย และการป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากวัดอุณฺทราย เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ</p> <p>(๑๔) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์วัดอุณฺทรายของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๔) วัดอุณฺทรายชนิดที่ ๔ ได้แก่วัดอุณฺทรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมิไว้ในครอบครอง”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพิ่มเติมคำว่า “นำผ่าน” เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การควบคุมการนำผ่านวัดอุณฺทราย</p>

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มาตรา ๒๐/๒ ผู้ได้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๓/๑) และ (๒) ด้วย</p> <p>เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งการนำผ่านเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้ง โดยให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับแจ้งนั้น ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออกใบรับแจ้งดังกล่าว</p> <p>การแจ้ง การออกใบรับแจ้ง การขอขยายระยะเวลา และการขยายระยะเวลาใบรับแจ้งการนำผ่าน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๒๐/๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องนำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผ่อนผันการปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ การผ่อนผันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”</p>	<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติในการควบคุมการนำผ่านวัตถุอันตราย จากเดิมที่การนำผ่านต้องใช้กระบวนการตามพิธีการศุลกากรและการอนุญาตเช่นเดียวกับการนำเข้าวัตถุอันตราย เพราะเป็นการนำเข้ามาใช้หรือผลิตวัตถุอันตรายในประเทศ มาเป็นการให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดหลักเกณฑ์การรับแจ้งและการอนุญาตให้นำผ่านวัตถุอันตราย และให้การนำผ่านไม่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักร อันเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้นำผ่านวัตถุอันตราย ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามกรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน ทั้งนี้ การแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามมาตรานี้หมายถึงการแจ้งเมื่อจะมีการนำผ่านวัตถุอันตรายเป็นรายครั้ง</p> <p>เพิ่มเติมบทบัญญัติในการกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการผ่อนผันการออกใบรับแจ้งหรือออกใบอนุญาตเมื่อมีความจำเป็นต้องนำกลับเข้ามาซึ่งวัตถุอันตราย หรือส่งกลับไปนอกราชอาณาจักรซึ่งวัตถุอันตราย เพื่อช่วยให้ผู้นำเข้าหรือส่งออกได้รับความสะดวกยิ่งขึ้นเมื่อเกิดกรณีจำเป็นต้องนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตราย ในภายหลัง เนื่องจากแต่เดิมการนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไปนั้นจะต้องมาดำเนินการขึ้นทะเบียนและขออนุญาตตามหลักเกณฑ์และอีกครั้งก่อนซึ่งเป็นกระบวนการซ้ำซ้อนและเป็นภาระแก่ผู้ประกอบการ</p>

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยความเห็นของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดรายชื่อของวัตถุอันตรายที่กระบวนการผลิตและลักษณะ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายเป็นที่ทราบกันแน่ชัดโดยทั่วไป</p> <p>การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่อยู่นอกรายชื่อของประกาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อ ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ผลิตหรือนำเข้า ตามมาตรา ๒๒ หรือออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตาม มาตรา ๒๓ ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบยกเว้นให้ไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีก ถ้ามีผู้ขึ้นทะเบียน วัตถุอันตรายอย่างเดียวกันนั้นไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอัน ควร ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายให้มีอายุไม่เกินหกปี นับแต่วันที่ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน</p> <p>การขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย การออกใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้น ทะเบียนวัตถุอันตราย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและ วรรคสามของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่อยู่นอกรายชื่อของประกาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและ เมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ผลิตหรือนำเข้า ตามมาตรา ๒๒ หรือออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตาม มาตรา ๒๓ ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบยกเว้นให้ไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีก ถ้ามีผู้ขึ้นทะเบียน วัตถุอันตรายอย่างเดียวกันนั้นไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอัน ควร ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายให้มีอายุไม่เกินสิบปี นับแต่วันที่ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน</p> <p>การขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย การออกใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายและการต่ออายุใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาและเมื่อผู้ได้รับ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนได้ยื่นคำขอต่ออายุใบสำคัญการขึ้น ทะเบียนแล้ว ให้ถือว่ามิฉะนั้นเสมือนผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้น ทะเบียน จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่ต่ออายุใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนนั้น”</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมเพดานชั้นสูงของอายุใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนจากที่ปัจจุบันกำหนดไว้ไม่เกิน ๖ ปี มาเป็น ไม่เกิน ๑๐ ปี เพื่อให้อายุของใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสอดคล้อง กับอายุใบอนุญาตในการผลิตหรือนำเข้าวัตถุอันตราย</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติมการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียน โดยกำหนดให้ผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนที่ได้ยื่นคำขอ ต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้วถือว่ามิฉะนั้นเสมือนผู้ได้รับ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่ง ไม่ต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียน เพื่อให้ผู้นั้นสามารถดำเนิน กิจการอย่างต่อเนื่องไปพลางก่อนได้</p>

พระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศให้วัดอุ้มอภัยดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามที่เห็นสมควรได้</p> <p>(๑) วัดอุ้มอภัยซึ่งโดยลักษณะหรือปริมาณอาจก่อให้เกิดอันตรายน้อยหรือซึ่งการบังคับตามมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดภาวะเกินความสมควร</p> <p>(๒) วัดอุ้มอภัยของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐ สภากาชาดไทย หรือหน่วยงานอื่นตามที่เห็นสมควรกำหนด</p> <p>มาตรา ๕๑ การควบคุมการโฆษณาวัดอุ้มอภัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมโฆษณาให้ถือว่าวัดอุ้มอภัยที่มีการกำหนดฉลากตามมาตรา ๒๐ (๑) เป็นสินค้าที่มีการควบคุมฉลากโดยคณะกรรมการควบคุมฉลากตามกฎหมายดังกล่าวโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศให้วัดอุ้มอภัยดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน และจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้</p> <p>(๑) วัดอุ้มอภัยซึ่งโดยลักษณะหรือปริมาณอาจก่อให้เกิดอันตรายน้อยหรือซึ่งการบังคับตามมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดภาวะเกินความสมควร</p> <p>(๒) วัดอุ้มอภัยซึ่งมีวัตถุประสงค์นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา</p> <p>(๓) วัดอุ้มอภัยของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐ สภากาชาดไทย หรือหน่วยงานอื่นตามที่เห็นสมควรกำหนด”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๑ การโฆษณาวัดอุ้มอภัยจะต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวจะเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ลักษณะของวัดอุ้มอภัย หรือการใช้วัดอุ้มอภัย</p> <p>ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น จึงกำหนดให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบมีอำนาจประกาศให้วัดอุ้มอภัยบางประเภทได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน และจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้ นอกจากนี้ ได้เพิ่มกรณีวัดอุ้มอภัยซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการทดสอบ เพื่อให้ได้รับการยกเว้นด้วย</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาวัดอุ้มอภัย ให้เกิดความชัดเจน จากเดิมที่ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการโฆษณาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งทำให้มีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย และไม่สามารถนำโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค มาใช้บังคับได้ เนื่องจากขัดกับหลักไม่มีความผิดไม่มีโทษโดยไม่มีกฎหมาย ในส่วนที่</p>

พระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุ้มอภัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>(๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง (๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัดอุ้มอภัย ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้ หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริง หรือไม่ก็ตาม (๓) ข้อความอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ ประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ”</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ มาตรา ๕๑/๓ มาตรา ๕๑/๔ มาตรา ๕๑/๕ มาตรา ๕๑/๖ และมาตรา ๕๑/๗ แห่งพระราชบัญญัติ วัดอุ้มอภัย พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มาตรา ๕๑/๑ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วย วิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิด ความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น</p> <p>มาตรา ๕๑/๒ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกัน อันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม จากการโฆษณาวัดอุ้มอภัยใด หน่วยงานผู้รับผิดชอบโดย ความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุ เบกษา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับ วัดอุ้มอภัยนั้นในเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การโฆษณาวัดอุ้มอภัยที่ต้องกระทำไปพร้อมกับ คำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย (๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับวัดอุ้มอภัย (๓) ห้ามการโฆษณาวัดอุ้มอภัย</p>	<p>กำหนดให้กฎหมายซึ่งมีโทษทางอาญาจะต้องมีความแน่นอน ชัดเจน และกำหนดข้อความที่ห้ามใช้ในการโฆษณา</p> <p>กำหนดวิธีการโฆษณาที่ห้ามใช้ในการโฆษณา วัดอุ้มอภัย</p> <p>กำหนดอำนาจหน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยความเห็น ของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการโฆษณา การจำกัดการโฆษณา หรือการห้าม การโฆษณา</p>

พระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุณหราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๕๑/๓ ในกรณีที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบเห็นว่าการโฆษณาใต้ฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑/๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัดอุณหรายดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา</p> <p>(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา</p> <p>(๓) ระงับการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา</p> <p>(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้อื่นที่อาจเกิดขึ้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตในการกระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัดอุณหราย</p> <p>มาตรา ๕๑/๔ ในกรณีหน่วยงานผู้รับผิดชอบมีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑) ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัดอุณหรายพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัดอุณหราย อ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด</p>	<p>กำหนดอำนาจหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการสั่งให้แก้ไขปรับปรุงโฆษณา วิธีการโฆษณา หรือห้ามการโฆษณา</p> <p>กำหนดให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจในการสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์ แสดงความจริงของโฆษณาได้ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า โฆษณาวัดอุณหรายนั้นเป็นเท็จหรือเกินความจริง</p>

พระราชบัญญัติวัดอุณทราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุณทราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัดอุณทราย ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๕๑/๓ ได้</p> <p>มาตรา ๕๑/๕ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัดอุณทรายผู้ใดสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อาจขอให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าหน่วยงานผู้รับผิดชอบให้ความเห็นชอบแล้ว</p> <p>การขอความเห็นและคำปฎิบัติการในการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ คำปฎิบัติการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน</p> <p>การให้ความเห็นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือที่ให้ถือว่าหน่วยงานผู้รับผิดชอบให้ความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของหน่วยงานผู้รับผิดชอบที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร</p> <p>การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือที่ให้ถือว่าหน่วยงานผู้รับผิดชอบให้ความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา</p>	<p>กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาสามารถขอความเห็นเกี่ยวกับการโฆษณา วัดอุณทรายได้ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนและระยะเวลา ในการให้ความเห็นเกี่ยวกับโฆษณาให้ชัดเจน</p>

พระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุณหราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๒ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไข หรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้</p> <p>ในการนี้หากเป็นกรณีมีเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้นั้นส่งออกไปซึ่งวัตถุอันตรายนั้นเพื่อคืนให้แก่ผู้ผลิต หรือผู้จัดส่งวัตถุอันตรายนั้นมาให้ หรือเพื่อการอื่นตาม</p>	<p>มาตรา ๕๑/๖ ในกรณีผู้ที่ได้รับคำสั่งของหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ หรือมาตรา ๕๑/๔ ไม่พอใจ คำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลา การบังคับตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ</p> <p>มาตรา ๕๑/๗ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๑/๖ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจ พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว”</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัดอุณหราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๒ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับ ออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไข หรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ในการนี้ หากเป็นกรณี มีเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้นั้นนำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตรายนั้นเพื่อคืนให้แก่ผู้ผลิต</p>	<p>กำหนดกระบวนการอุทธรณ์คำสั่งของหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ หรือมาตรา ๕๑/๔ โดยให้ผู้รับ คำสั่งมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรี โดยไม่ต้องนำ กระบวนการอุทธรณ์คำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกับคำสั่งดังกล่าว</p> <p>แก้ไขโดยเพิ่มเติมผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่ “ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป” เพื่อให้สอดคล้องกับ การเพิ่มเติมบทบัญญัติการนำผ่าน นำกลับเข้ามา และส่งกลับ ออกไป และเพื่อให้ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับ ออกไปมีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครอง</p>

พระราชบัญญัติวัดอุณทราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุณทราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ความเหมาะสมก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด</p> <p>เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ไม่ว่าจะเพราะไม่มีความสามารถ หรือเพราะเหตุอื่นใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนด เพื่อทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี โดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย</p> <p style="text-align: center;">ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>มาตรา ๖๓ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตรายที่อยู่ในความครอบครองของตน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง</p>	<p>หรือผู้จัดส่งวัตถุอันตรายนั้น หรือเพื่อการอื่นตามความเหมาะสมก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด”</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ไม่ว่าจะเพราะไม่มีความสามารถหรือเพราะเหตุอื่นใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนด เพื่อทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี โดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย”</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๓ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตรายที่อยู่ในความครอบครองของตน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง”</p>	<p style="text-align: center;">แก้ไขโดยเพิ่มเติมผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ “ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป” เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติการนำผ่าน นำกลับเข้ามา และส่งกลับออกไป เพื่อให้ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับออกไป มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครอง</p> <p style="text-align: center;">แก้ไขโดยเพิ่มเติมผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ “ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป” เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติการนำผ่าน นำกลับเข้ามา และส่งกลับออกไป เพื่อให้ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับออกไป มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครอง</p>

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิตจนถึงผู้ที่รับผิดชอบขณะเกิดการระเบิดตามมาตรา ๖๓ หรือ มาตรา ๖๔ ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งการระเบิดด้วย</p>	<p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิตจนถึงผู้ที่รับผิดชอบขณะเกิดการระเบิดตามมาตรา ๖๓ หรือ มาตรา ๖๔ ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งการระเบิดด้วย”</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๙/๑ ของหมวด ๓ หน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่ง แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มาตรา ๖๙/๑ ในกรณีที่วัตถุอันตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม และได้มีการทำประกันตามมาตรา ๒๐ (๑/๑) ให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น</p> <p>จำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น การเก็บรักษา ค่าเสียหายเบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ค่าเสียหายเบื้องต้นที่หน่วยงานของรัฐได้รับจากผู้รับประกันภัยในการที่หน่วยงานของรัฐเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น</p>	<p>แก้ไขโดยเพิ่มเติมผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ “ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป” เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติการนำผ่าน นำกลับเข้ามา และส่งกลับออกไป เพื่อกำหนดให้ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับออกไป ต้องรับผิดชอบเมื่อเกิดการระเบิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ เช่นเดียวกับผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครอง</p> <p>เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการบรรเทาความเสียหาย จากวัตถุอันตรายตามมาตรา ๖๙ ที่เกิดขึ้นและได้มีการทำประกันตามมาตรา ๒๐ (๑/๑) เพื่อให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นโดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความผิด โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐ สามารถนำเงินที่ได้จากผู้รับประกันภัยไปดำเนินการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา ชจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ทันต่อสถานการณ์</p>

พระราชบัญญัติวัดอุณทราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุณทราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน</p> <p>ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๖๔ และไม่ตัดสิทธิพนักงานอัยการในการฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเพิ่มเติม</p> <p>เมื่อผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้ผู้รับประกันภัยดังกล่าวมีสิทธิไล่เบียดเอากับบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายได้”</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณทราย พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มาตรา ๗๐/๒ ผู้ใดนำผ่านวัดอุณทรายชนิดที่ ๑ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดนำผ่านวัดอุณทรายชนิดที่ ๒ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดนำผ่านวัดอุณทรายชนิดที่ ๓ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณทราย พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มาตรา ๗๔/๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดตามมาตรา ๔๔ (๒) สำหรับวัดอุณทรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษเพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p> <p>เพิ่มเติมบทกำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตราดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุณหราย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๘๐ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘ เกี่ยวกับวัดอุณหรายชนิดที่ ๑ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว</p>	<p>ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดตามมาตรา ๔๔ (๒) สำหรับวัดอุณหรายชนิดที่ ๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”</p> <p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๘๐ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๗๗ เกี่ยวกับวัดอุณหรายชนิดที่ ๑ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว”</p> <p>มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มาตรา ๘๔/๑ ผู้ใดโฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๘๔/๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๘๔/๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>	<p>ตัดข้อความ “มาตรา ๗๘” ออก เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ</p> <p>เพิ่มเติมบทกำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติเรื่องการโฆษณา เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องที่เกี่ยวข้อง</p>

พระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๘๘ วัดอุณฺทรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือ มีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ภาชนะ ของวัดอุณฺทรายดังกล่าว เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใดบรรดาที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ ให้ส่งมอบแก่ หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัดอุณฺทรายดังกล่าวเพื่อทำลาย หรือจัดการตามที่เห็นสมควรต่อไป</p> <p>๗๗ ๗๗</p> <p>มาตรา ๘๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือมีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดได้รับแจ้ง ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>๗๗ ๗๗</p> <p>มาตรา ๘๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกิน สองปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อ ผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดได้รับแจ้ง ให้ถือว่า คดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา”</p> <p>มาตรา ๒๖ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม พระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ มาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๘๘ วัดอุณฺทรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน นำกลับเข้ามา ส่งกลับออกไป หรือมีไว้ในครอบครอง โดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ภาชนะของวัดอุณฺทราย ดังกล่าว เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใด บรรดาที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ ให้ส่งมอบแก่หน่วยงาน ที่รับผิดชอบควบคุมวัดอุณฺทรายดังกล่าวเพื่อทำลาย หรือจัดการตามที่เห็นสมควรต่อไป”</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ มาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๘๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกิน สองปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อ ผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดได้รับแจ้ง ให้ถือว่า คดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา”</p> <p>มาตรา ๒๖ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม พระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติม บทบัญญัติการนำผ่าน นำกลับเข้ามา และส่งกลับออกไป และ เพื่อกำหนดให้ภาชนะของวัดอุณฺทรายที่นำผ่าน นำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไป รวมถึงเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สิน ที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ ให้ส่งมอบแก่ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ เพื่อทำลายหรือจัดการตามที่ เห็นสมควร เช่นเดียวกับกรณีที่ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ ในครอบครอง</p> <p>แก้ไขอัตราโทษที่เปรียบเทียบได้จากเดิมที่กำหนดไว้ หนึ่งปีเป็นสองปี เพื่อให้สามารถระงับคดีโดยทำการเปรียบเทียบ ปรับสำหรับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับวัดอุณฺทรายชนิดที่ ๓ ได้</p> <p>กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติ วัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่า จะครบวาระ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง</p>

พระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุณหราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ</p> <p>มาตรา ๒๗ เรื่องร้องเรียนที่ได้ยื่นและยังคงค้างพิจารณาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการวัดอุณหรายตามพระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ด้วย</p> <p>มาตรา ๒๘ ใบรับแจ้งการดำเนินการนำเข้าวัดอุณหรายชนิดที่ ๒ และใบอนุญาตนำเข้าวัดอุณหรายชนิดที่ ๓ ที่ออกตามพระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผ่านวัดอุณหรายให้ถือว่าเป็นใบรับแจ้งการนำผ่านวัดอุณหรายตามมาตรา ๒๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าใบรับแจ้งหรือใบอนุญาต แล้วแต่กรณี จะสิ้นอายุ</p> <p>คำขอเกี่ยวกับการแจ้งนำเข้าวัดอุณหรายชนิดที่ ๒ และการขออนุญาตนำเข้าวัดอุณหรายชนิดที่ ๓ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผ่านวัดอุณหรายที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้ถือว่าเป็นคำขอแจ้งนำผ่านวัดอุณหรายตามมาตรา ๒๐/๒ ตามพระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขอไม่มีข้อแตกต่างไปจากหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อรองรับให้คณะกรรมการวัดอุณหรายแห่งพระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียนที่ได้ยื่นและยังคงค้างพิจารณาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน</p> <p>เพื่อรองรับสิทธิประโยชน์ที่มีตามกฎหมายเดิมและเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน</p>

พระราชบัญญัติวัดอุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๒๙ บรรดาบทกฎหมายหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>การดำเนินการออกกฎหมายหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติวัตถุประสงค์ราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย*

๑. สรุปความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานทำให้บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และยังไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป รวมทั้งการโฆษณาว่าด้วยอัตราไว้โดยเฉพาะ ประกอบกับกลไกการควบคุมว่าด้วยอัตรายังไม่อาจขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไปเพื่อเป็นการลดภาระแก่ผู้ประกอบการ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาว่าด้วยอัตราให้เป็นธรรมต่อผู้บริโภคยิ่งขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยอัตราโดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ และเพิ่มเติมหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ครบถ้วน เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการควบคุมว่าด้วยอัตราได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมอายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนว่าด้วยอัตรา กำหนดให้มีการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในกรณีการนำว่าด้วยอัตรามาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา และกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้^๑

๒. สรุปการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่..) พ.ศ. ครั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ที่ให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรมโรงงานอุตสาหกรรมร่วมกับหน่วยงานรับผิดชอบภายใต้กฎหมายว่าด้วยว่าด้วยอัตรา รวมเป็น ๖ หน่วยงาน ร่วมกันจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ต่อประเด็นที่มีการแก้ไขปรับปรุงในร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบข้อมูลทางเว็บไซต์ และแสดงความคิดเห็น ระหว่างวันที่ ๑๑ พฤษภาคม - ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐

โดยได้มีการแสดงความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่..) พ.ศ. ดังนี้^๒

* เรียบเรียงโดย นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

^๑ ที่มา : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่..) พ.ศ.

^๒ รายงานการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่..) พ.ศ.

๒.๑ วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

ประกาศผ่านเว็บไซต์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม www.diw.go.th และเว็บไซต์ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบอื่น ๆ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ และกรมธุรกิจพลังงาน โดยสามารถแสดงความคิดเห็นที่แต่ละหน่วยงาน หรือทางโทรสารหมายเลข ๐๒ ๒๐๒ ๔๒๓๐

๒.๒ ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่..) พ.ศ. ทุกมาตราที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ก่อนที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะบังคับใช้

๒.๓ จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

จำนวน ๑ ครั้ง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึง ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๒๒ วัน มีผู้เข้าชมทั้งสิ้น ๘๐ ครั้ง มีผู้แสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น ๒๐ ความเห็น

๒.๔ พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

ทั่วประเทศ / ทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง

๒.๕ ผู้แสดงความคิดเห็น

เว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลและเปิดให้มีการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ เว็บไซต์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ และกรมธุรกิจพลังงาน สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้

จำนวนการเข้าชมเว็บไซต์ ๘๐ ครั้ง จำนวนผู้ให้ความคิดเห็น จำนวน ๒๐ ราย โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการแก้ไขปรับปรุงในทุกประเด็น

๒.๖ สรุปผลการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจงในแต่ละประเด็น มีดังนี้

ประเด็นที่มีการแก้ไขปรับปรุง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผล/ข้อเสนอแนะ
๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม โดยแก้ไข คำว่า “นำเข้า” “ส่งออก” และเพิ่มเติมคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” “ส่งกลับออกไป” “ภาชนะบรรจุ” “โฆษณา” “การส่งเสริมการขาย” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น”(แก้ไขมาตรา ๔)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	เหตุผล - เหมาะกับสถานการณ์ปัจจุบัน - เป็นการขยายขอบเขตวิธีการดำเนินงานเพื่อประโยชน์ในการควบคุมวัตถุอันตราย
๒. ปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุอันตราย (แก้ไขมาตรา ๖ มาตรา ๗)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๓. ห้ามการนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ (แก้ไขมาตรา ๑๘)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)		ข้อเสนอแนะ ควรมีข้อยกเว้นในบางกรณีขึ้นกับสถานการณ์

ประเด็นที่มีการแก้ไขปรับปรุง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผล/ข้อเสนอแนะ
<p>คำชี้แจง : เดิมวัตถุดิบทรายชนิดที่ ๔ เป็นวัตถุดิบที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองอยู่แล้ว การห้ามการนำเข้า เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ สอดคล้องกับการแก้ไขบทนิยามในมาตรา ๔ ใดๆก็ตาม วัตถุดิบทรายชนิดที่ ๔ มีปริมาณเกิน ที่สามารถอนุญาตได้ ระบุไว้ในมาตรา ๔๓ แล้ว</p>			
<p>๔. ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนด หลักเกณฑ์วิธีการรับแจ้งการนำเข้าวัตถุดิบ ทรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ (เพิ่มเติมมาตรา ๒๐/๒)</p>	<p>๒๐ ราย (๑๐๐ %)</p>	<p>-</p>	
<p>๕. ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนด วิธีปฏิบัติในการนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับ ออกไป (เพิ่มเติมมาตรา ๒๐/๓)</p>	<p>๒๐ ราย (๑๐๐ %)</p>	<p>-</p>	
<p>๖. แก้ไขการกำหนดอายุใบอนุญาตการขึ้น ทะเบียนวัตถุดิบทรายให้มีอายุไม่เกิน ๑๐ ปี และกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตการขึ้น ทะเบียนที่ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต การขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ถือว่ามิฐานะเสมือน ผู้ได้รับใบอนุญาตการขึ้นทะเบียน จนกว่า พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่ต่ออายุ (แก้ไขมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม)</p>	<p>๒๐ ราย (๑๐๐ %)</p>	<p>-</p>	<p>ข้อเสนอแนะ ควรแก้ไขให้ ใบอนุญาตนำเข้า/ ส่งออกมีอายุ ๕ - ๑๐ ปี เพื่อความสะดวก</p>
<p>คำชี้แจง : ในปัจจุบันมีการกำหนดอายุใบอนุญาตนำเข้า-ส่งออกวัตถุดิบทรายไม่เกิน ๓ ปี ซึ่งมีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากสถานการณ์และข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบทรายมีการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา อายุใบอนุญาต ที่นานเกินไป จะไม่ทันและไม่เหมาะสมกับ การเปลี่ยนแปลงสถานการณ์</p>			
<p>๗. กำหนดข้อยกเว้นสำหรับวัตถุดิบทราย ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัยและ การพัฒนา (แก้ไขมาตรา ๔๔)</p>	<p>๑๙ ราย (๙๕ %)</p>	<p>๑ ราย (๕ %)</p>	<p>เหตุผล - เพื่อพัฒนาประเทศ ข้อเสนอแนะ - ควรยกเว้นในกรณี ที่มีการนำเข้าโดย ตัวแทนจำหน่ายด้วย - ควรกำหนดนิยาม ให้ชัดเจนและให้แนบ รายละเอียดเพื่อ ป้องกันการลักลอบ - ควรพิจารณาเป็น รายกรณี เพื่อไม่ กระทบต่อความสงบ</p>

ประเด็นที่มีการแก้ไขปรับปรุง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผล/ข้อเสนอแนะ
			<p>เรียบง่ายและ ศีลธรรมอันดีของ ประชาชน - ไม่เห็นความจำเป็น เพราะการยื่นขอ ยกเว้นในปัจจุบันมี การพิจารณา ใกล้เคียงกับการยื่น ขออนุญาตในปัจจุบัน</p>
<p>คำชี้แจง: การยกเว้นสำหรับงานการวิเคราะห์ วิจัยและการพัฒนาเป็นการสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมของประเทศ โดยหน่วยงานรับผิดชอบจะกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติ ที่ช่วยลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องมากขึ้น</p>			
<p>๘. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้ในการ โฆษณาวัตถุอันตราย (แก้ไขมาตรา ๕๑ และ เพิ่มเติมมาตรา ๕๑/๑ ถึงมาตรา ๕๑/๗)</p>	<p>๑๘ ราย (๙๐%)</p>	<p>๒ ราย (๑๐%)</p>	<p>อาจซ้ำซ้อนกับ กฎหมายการ คุ้มครองผู้บริโภค</p>
<p>คำชี้แจง : เพื่อให้การควบคุมการโฆษณาทันต่อสถานการณ์ หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำกับดูแลการโฆษณาภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตรายได้โดยตรง และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับกฎหมายการคุ้มครองผู้บริโภคแต่อย่างใด</p>			
<p>๙. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ สั่งตามมาตรา ๕๒ กรณีผู้นำผ่าน ผู้นำกลับ เข้ามา หรือผู้ส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตราย ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขมาตรา ๕๒)</p>	<p>๑๙ ราย (๙๕ %)</p>	<p>๑ ราย (๕%)</p>	<p>บางครั้งการกระทำ ความผิดเกิดจาก ความไม่เจตนา</p>
<p>คำชี้แจง : เดิมอำนาจสั่งการตามมาตรา ๕๒ ยังไม่ครอบคลุมผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับออกไป เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า การนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป จึงต้องมีการแก้ไขมาตรา ๕๒</p>			
<p>๑๐. กำหนดให้ ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับออกไปต้องรับผิดชอบต่อความ เสียหายที่เกิดจากวัตถุอันตรายที่อยู่ในความ ครอบครองของตน ยกเว้นจะพิสูจน์ได้ว่า ความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือ เกิดจากความผิดของผู้เสียหายเอง (แก้ไข มาตรา ๖๓)</p>	<p>๒๐ ราย (๑๐๐ %)</p>	<p>-</p>	
<p>๑๑. กำหนดให้ ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับออกไปต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่ง</p>	<p>๒๐ ราย (๑๐๐ %)</p>	<p>-</p>	

ประเด็นที่มีการแก้ไขปรับปรุง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผล/ข้อเสนอแนะ
การละเมิดด้วย เมื่อเกิดการละเมิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ (แก้ไขมาตรา ๖๖)			
๑๒. กำหนดให้ผู้รับประกันภัยจ่าย ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน ที่ได้รับมอบหมายในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น (เพิ่มเติม มาตรา ๖๙/๑)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๑๓. กำหนดบทลงโทษสำหรับผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ และชนิดที่ ๓ ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง (เพิ่มเติมมาตรา ๗๐/๒)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๑๔. กำหนดบทลงโทษสำหรับการกระทำ ที่เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด เกี่ยวกับการนำวัตถุอันตรายมาใช้ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัยและการพัฒนา (เพิ่มเติมมาตรา ๗๔/๓)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๑๕. กำหนดบทลงโทษ ที่เป็นความผิดตาม มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๗๗ กรณีที่เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ (แก้ไข มาตรา ๘๐)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๑๖. กำหนดบทลงโทษสำหรับการกระทำ ที่เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่ กฎหมายกำหนดเกี่ยวกับการโฆษณา วัตถุอันตราย (เพิ่มเติมมาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๑๗. กำหนดให้วัตถุอันตรายที่นำผ่าน นำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไปโดย ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งมอบ ภาชนะของวัตถุอันตราย เครื่องมือและ อุปกรณ์ หรือทรัพย์สินที่ศาลมีคำพิพากษา ให้ริบ แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อทำลาย หรือจัดการตามที่เห็นสมควร (แก้ไขมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	

ประเด็นที่มีการแก้ไขปรับปรุง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผล/ข้อเสนอแนะ
๑๘. กำหนดให้โทษอาญาที่จำคุกไม่เกิน ๒ ปี สามารถเปรียบเทียบปรับได้ (แก้ไขมาตรา ๘๘)	๑๘ ราย (๘๐%)	๒ ราย (๑๐%)	<u>ข้อเสนอแนะ</u> ควรกำหนดโทษอาญาไว้ด้วยทุกกรณี หากมีการฝ่าฝืนจนนำไปสู่ความเสียหาย
<p>คำชี้แจง: รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติหลักการสำคัญให้รัฐพึงกำหนดโทษทางอาญาเฉพาะความผิด ที่ร้ายแรงเท่านั้น การกำหนดโทษทางอาญาไว้ทุกกรณีตามข้อเสนออาจต้องมีการทบทวนความจำเป็นของโทษที่กำหนดไว้ในกรณีต่างๆ หรือพิจารณาสัดส่วนของโทษให้เหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำผิดต่อไป อย่างไรก็ตามในชั้นนี้ได้มีการแก้ไขโทษอัตราโทษยังคงเดิม เพียงแต่บัญญัติเพิ่มเติมหลักการให้อัตราโทษจำคุกดังกล่าวสามารถเปรียบเทียบปรับได้ เพื่อให้คดีอาญาเล็กน้อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>			
<p>ข้อคิดเห็นอื่นๆ</p> <p>- ควรกำหนดบทลงโทษให้ครอบคลุมถึงผู้ว่าจ้างสูงสุด แม้จะพิสูจน์ได้ว่ารู้เห็นหรือไม่ก็ต้องมีส่วนในการรับผิดชอบ</p> <p>คำชี้แจง : พระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติความรับผิดในทางอาญาและทางแพ่งไว้โดยเฉพาะแล้ว ทั้งนี้ ความรับผิดทางแพ่งบัญญัติในหมวด ๓ ซึ่งควบคุมถึง นายจ้าง ตัวการ ผู้ว่าจ้าง เจ้าของกิจการ ผู้ขายปลีก คนกลาง ผู้จำหน่ายจ่ายแจกช่วงต่อจากผู้ผลิตจนถึงผู้รับผิดชอบขณะเกิดละเมิด ฯลฯ ต้องมีความรับผิดในผลแห่งละเมิดนั้น ในส่วนความรับผิดทางอาญาบัญญัติในหมวด ๔ และกรณีนิติบุคคลกระทำความผิด เกิดจากการสั่งการกระทำการของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษด้วย ตามมาตรา ๘๗/๒ พระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐</p>			

๓. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบในการกฎหมายอย่างรอบด้าน^๓

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกในการประกอบธุรกิจมากขึ้น กฎหมายมีความชัดเจนมากขึ้น สร้างความเชื่อมั่นและความสามารถในการแข่งขัน

- เชิงลบ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

^๓ คำชี้แจงตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ.

ด้านสังคม

- **เชิงบวก**

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ประชาชนมีความปลอดภัยทั้งต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

- **เชิงลบ**

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

ด้านอื่นๆ (ด้านความมั่นคง)

- **เชิงบวก**

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ไม่มี

- **เชิงลบ**

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

๔. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของประชาชน

ได้มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของประชาชน ของร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่..) พ.ศ. โดยผ่านเว็บไซต์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม www.diw.go.th และเว็บไซต์ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบอื่น ๆ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ และ กรมธุรกิจพลังงาน เป็นต้น

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ และ กรมธุรกิจพลังงาน ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ที่ผ่านทางเว็บไซต์ ซึ่งมีผู้เข้าชมทั้งสิ้น ๘๐ ครั้ง มีผู้แสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น ๒๐ ความเห็น มาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่..) พ.ศ.

๖. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่..) พ.ศ. แล้ว เห็นว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗

คำชี้แจงตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ กระทรวงอุตสาหกรรม

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

เพื่อแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย ให้มีบทบัญญัติที่สามารถกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมวัตถุอันตรายที่สอดคล้องกันพิธีสาร ๗ ของกรอบความตกลงอาเซียน และระบบศุลกากรโลก และสอดคล้องกับกฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้องได้แก่ กฎหมายว่าด้วยศุลกากร และกฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า การเพิ่มอายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนการยกเว้นสำหรับวัตถุอันตรายที่นำมาใช้ในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และการพัฒนา เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกรณีโฆษณา และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะการลดภาระเกินความจำเป็น

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด

หากไม่แก้ไขจะทำให้เกิดการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกันความตกลงตามพิธีสาร ๗ และระบบศุลกากรโลก รวมทั้งกฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น และในการควบคุมการโฆษณาซึ่งปัจจุบัน พบว่ามีกรณีโฆษณา การส่งเสริมการขาย เกี่ยวกับวัตถุอันตราย ที่ไม่เหมาะสมเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการแก้ไข จะทำให้การควบคุมกำกับดูแลไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากต้องใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งมีความยุ่งยากในทางปฏิบัติ

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก มีทางเลือกอะไรบ้าง

มีทางเลือกเดียว คือการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

แต่ละทางเลือกมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

ข้อดี คือเป็นเพียงการแก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะมาตราที่จำเป็น ไม่ใช่การยกเว้นพระราชบัญญัติขึ้นใหม่ และไม่มีข้อเสีย

๑.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจ คืออะไร

การบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

๑.๔.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก” เพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” “ส่งกลับออกไป” “ภาชนะบรรจุ” “โฆษณา” “การส่งเสริมการขาย” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น”

๑.๔.๒ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการวัตถุอันตราย และการได้มาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

๑.๔.๓ กำหนดวิธีการปฏิบัติในการนำผ่าน นำกลับเข้ามา และส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ ชนิดที่ ๓ และชนิดที่ ๔ โดยให้แจ้งการนำผ่านต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และปฏิบัติ

ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด รวมทั้งกำหนดอายุใบรับแจ้งการนำผ่านเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ การนำกลับเข้ามาการส่งกลับออกไปสำหรับวัตถุอันตรายทั้ง ๔ ชนิด

๑.๔.๔. แก้ไขเพิ่มเติมอายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย และให้ผู้ที่ได้ยื่นต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว มีฐานะเสมือนผู้มีใบสำคัญการขึ้นทะเบียน จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียน

๑.๔.๕. กำหนดชื่อยกเว้นสำหรับวัตถุอันตรายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา การวิเคราะห์ การวิจัยและพัฒนา

๑.๔.๖. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตราย รวมทั้งกำหนดบทลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตาม

๑.๔.๗. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ กรณีผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา หรือผู้ส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตรายฝักฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๑.๔.๘. เพิ่มเติมหน้าที่และความรับผิดชอบแห่งของผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตราย

๑.๔.๙. แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย นำน้ำดี นรเทศ หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น

๑.๔.๑๐. เพิ่มเติมบทลงโทษสำหรับผู้นำผ่านที่ไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด

๑.๔.๑๑. เพิ่มเติมบทลงโทษสำหรับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตราย

๑.๔.๑๒. เพิ่มเติมการรับวัตถุอันตรายและทรัพย์สินอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำผิดในการ นำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตราย

๑.๔.๑๓. แก้ไขเพิ่มเติมโทษอาญาที่สามารถเปรียบเทียบปรับได้

๑.๕. การกึ่งนั้นจะแก้ปัญหาคือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

เมื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับนี้แล้ว จะทำให้การปฏิบัติงานสอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกรวดเร็วในการประกอบกิจการลดภาระงานที่เกินความจำเป็นลงทั้งของผู้ปฏิบัติงานและผู้ประกอบการ การปฏิบัติงานของหน่วยงานผู้รับผิดชอบมีความชัดเจน เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเป็นไปอย่างบูรณาการ การดำเนินการควบคุมกำกับ การโฆษณา และการป้องกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมกรณีเกิดอุบัติเหตุ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคืออะไร

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่สามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพ ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกมากขึ้น

ตัวชี้วัดความสัมฤทธิ์ของกฎหมายมีอย่างไร

การปฏิบัติเกี่ยวกับการนำผ่านสอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง การประกอบธุรกิจได้รับความสะดวกมากขึ้น การควบคุมการโฆษณาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยมีต่อรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด

สอดคล้องกับความตกลงตามพิธีสาร ๗ และระบบศุลกากรโลก

การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นผลดี หรือก่อให้เกิดภาระแก่ประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

จะทำให้การเคลื่อนย้ายสารเคมีระหว่างประเทศเป็นไปตามความตกลง ไม่เป็นปัญหาอุปสรรคในการประกอบธุรกิจ ลดภาระที่เกินความจำเป็นทั้งภาครัฐและผู้ประกอบการ

๒. ผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้

เนื่องด้วยภารกิจเกี่ยวกับการควบคุมวัตถุอันตรายตามร่างกฎหมายนี้ เช่น การกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมการนำเข้า การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตราย และการควบคุมการโฆษณา นั้น เป็นภารกิจอันเกี่ยวด้วยกรนำไปสู่การคุ้มครองสุขภาพอนามัย ความปลอดภัยของประชาชน และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น องค์กรที่จะสามารถดำเนินการหรือปฏิบัติภารกิจตามร่างกฎหมายนี้ได้ นั้น ต้องเป็นองค์กรที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะบังคับให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดได้อย่างเคร่งครัด และต้องเป็นองค์กรที่สามารถดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมวัตถุอันตรายได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ร่างกฎหมายนี้จึงกำหนดให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบ ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ทำภารกิจ

ภารกิจนี้ควรทำร่วมกับภาคเอกชนหรือไม่ อย่างไร

ไม่ควรทำร่วมกับภาคเอกชน เนื่องจาก เป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติ อนุญาต ภาคเอกชนอาจเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับภารกิจ

๒.๒ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่การให้บริการประชาชน ควรทำภารกิจนี้ร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

ควรทำ เนื่องจากวัตถุอันตรายเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน และมีบทบัญญัติที่ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หากมีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลในเรื่องเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้มีการรวบรวมข้อมูลที่ครบถ้วน จึงจำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานต่างๆ

๒.๓ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำ จะได้ประโยชน์แก่ประชาชน มากกว่าหรือไม่

การพิจารณาอนุมัติ อนุญาตเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเป็นเรื่องทางเทคนิค ที่ต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และต้องมีการพัฒนาให้ทันต่อสถานการณ์สารเคมีที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา หากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งไม่อยู่ในศูนย์รวมเดียวกันไปดำเนินการ อาจทำให้การพิจารณา มีความแตกต่างกัน หรือไม่ทันต่อสถานการณ์ อาจส่งผลกระทบต่อประชาชนได้

๓. ความจำเป็นในตรากฎหมาย

๓.๑ การจัดทำภารกิจนั้นมีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

หน้าที่หลักของหน่วยงานรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function) ในเรื่อง ควบคุมกำกับดูแลสารเคมี และวัตถุอันตรายในภาคส่วนต่างๆ ตามภารกิจของหน่วยงานผู้รับผิดชอบแต่ละหน่วยงาน

หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ ในเรื่อง ดำเนินการตามหน้าที่หลักอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ปัญหาอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง การสร้างความสามารถในการแข่งขัน การสร้างเศรษฐกิจเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่อง การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในเรื่อง การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนพื้นฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๒ การทำภารกิจนั้นสามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่ ไม่ได้

ถ้าใช้มาตรการทางบริหารจะมีอุปสรรคอย่างไร

ไม่สามารถกำกับดูแลวัตถุอันตรายให้สอดคล้องกับความตกลงได้

๓.๓ ในการทำภารกิจนั้น เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมายในขณะนี้

ภายใต้กรอบความตกลงประเทศสมาชิกอาเซียน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว จึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการ

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการบังคับใช้กฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ เนื่องจาก ต้องปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

ทயอยใช้บังคับเป็นท้องที่ๆ ไป เนื่องจาก

ใช้บังคับเป็นบางท้องที่ เนื่องจาก

(ข) ระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

ใช้บังคับทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจาก

มีการทอระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาเท่าใด เพราะเหตุใด ๑๘๑ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ แก่ผู้ประกอบการ และหน่วยงานผู้รับผิดชอบวัตถุอันตราย ซึ่งใช้กฎหมายนี้ ปัจจุบันมีจำนวน ๖ หน่วยงาน ได้เตรียมความพร้อม

ควรกำหนดระยะเวลาการสิ้นสุดไว้ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น

เนื่องจากเป็นกฎหมายที่จำเป็นต้องใช้บังคับทั่วราชอาณาจักร

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

ควบคุม

กำกับ/ติดตาม

ส่งเสริม

ระบบผสม

เหตุใดจึงต้องใช้ระบบดังกล่าว

เนื่องจากวัตถุอันตรายมีความจำเป็นในการควบคุมที่แตกต่างกัน บางกรณีจำเป็นต้องใช้มาตรการควบคุม บางกรณีใช้มาตรการกำกับติดตาม

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม

เนื่องจากวัตถุอันตรายอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องกำกับดูแล เพื่อให้เกิดความปลอดภัย

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไร คุ่มค่าต่อภาระที่เกิดแก่ประชาชนอย่างไร

มี เนื่องจากในกระบวนการพิจารณาจะต้องมีการตรวจสอบ ตรวจสอบกำกับดูแลสถานที่ผลิต สถานที่เก็บหรือใช้วัตถุอันตราย และมีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ บางกรณีต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านช่วยพิจารณา จึงมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่ อย่างไร ไม่มีการใช้ดุลพินิจ

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่

มี กำหนดระยะเวลาและขั้นตอนการพิจารณาอนุญาตไว้ในกฎกระทรวง และในคู่มือประชาชน ที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติอำนวยความสะดวก พ.ศ. ๒๕๕๘

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้อุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่ อย่างไร

เปิดโอกาสให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายนั้น ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต สามารถอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายนั้น ภายในสามสิบวันด้วย

๓.๗.๖ มีการต่ออายุการอนุญาตหรือไม่

มีการต่ออายุโดยผู้รับอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่ออายุก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และมีการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการพิจารณาต่ออายุในกฎกระทรวง

มีการตรวจสอบก่อนการต่อใบอนุญาตหรือไม่ มี

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นมีการใช้ระบบคณะกรรมการหรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไร

มีคณะกรรมการวัตถุอันตราย และมีความจำเป็นเนื่องจาก พระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ เป็นกฎหมายหลักของประเทศ ที่ใช้ควบคุมสารอันตราย มีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน และเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ มาใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัตินี้ไปควบคุมกำกับดูแลในส่วนที่กฎหมายเฉพาะของหน่วยงานยังไม่ครอบคลุมในเรื่องดังกล่าว จึงมีหลายหน่วยงานที่ใช้กฎหมายนี้ จำเป็นต้องกำหนดกรอบนโยบาย แนวปฏิบัติให้ชัดเจน เป็นไปอย่างสอดคล้องและบูรณาการ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุอันตราย

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจเข้าซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่ ไม่ซ้ำซ้อน

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือไม่

องค์ประกอบของคณะกรรมการมีทั้งหมด ๓๗ ท่าน โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธาน เนื่องจากมีหลายหน่วยงานที่ใช้กฎหมายนี้ จำเป็นต้องมีคณะกรรมการวัตถุอันตราย เพื่อทำหน้าที่เสนอแนะและแผนการบริหารจัดการวัตถุอันตราย และพิจารณาวินิจฉัยขอเขตการควบคุมวัตถุอันตรายของแต่ละหน่วยงานด้วย และโดยที่วัตถุอันตรายส่วนใหญ่เป็นวัตถุอันตรายที่นำมาใช้ทางอุตสาหกรรม จึงกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานคณะกรรมการ และมีหัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ

เหตุใดจึงต้องกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ

การกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นองค์ประกอบ เพื่อให้ข้อมูลข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาเรื่องต่างๆ ในคณะกรรมการวัตถุอันตราย ให้รอบคอบรอบด้าน และได้ข้อยุติที่ยอมรับร่วมกัน

๓.๙ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร ไม่มีการใช้ดุลยพินิจ

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด

โทษอาญา โทษทางปกครอง ระบบผสม

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด

ให้ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเกิดความเกรงกลัว และพยายามปฏิบัติตามให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร
เป็นความผิดที่อาจส่งผลกระทบต่อชีวิต.ทรัพย์สิน.ความตกลงระหว่างประเทศ.หรือความ
เชื่อมั่นต่อการลงทุน

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันหรือไม่
มีกฎหมายที่ควบคุมกำกับดูแลสารเคมีหลายฉบับ แต่ใช้กำกับดูแลในกรอบ และวัตถุประสงค์
ที่แตกต่างกัน แต่ไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรมเหมือนกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย.เช่น.กฎหมายว่าด้วยยา
กฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์.กฎหมายว่าด้วยการควบคุมสารกัมมันตภาพรังสี เป็นต้น

๔.๒ ในกรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกัน หรือ
ทำนองเดียวกันที่มีอยู่

ไม่ใช่กรณีที่ตรากฎหมายขึ้นใหม่

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

- ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง ผู้ประกอบการ
- ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย ประชาชน

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกในการประกอบธุรกิจมากขึ้น
กฎหมายมีความชัดเจนมากขึ้น สร้างความเชื่อมั่นและความสามารถในการแข่งขัน

- เชิงลบ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

ด้านสังคม

- เชิงบวก

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ประชาชนมีความปลอดภัยทั้งต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

- เชิงลบ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

ด้านอื่นๆ (ด้านความมั่นคง)

- เชิงบวก

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ไม่มี

- เชิงลบ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

ผู้ประกอบการที่ผลิต นำเข้า นำผ่าน ส่งออก และมีไว้ในครอบครอง วัตถุอันตราย

การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่ อย่างไร

เป็นควรจำกัดเท่าที่จำเป็น เนื่องจากกำหนดเฉพาะผู้ประกอบการที่เกี่ยวกับวัตถุอันตราย

เท่านั้น

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

การควบคุมกำกับดูแลการโฆษณาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุดิบอันตรายได้อย่างถูกต้อง เกิดความปลอดภัยในการนำวัตถุดิบอันตรายมาใช้มากขึ้น ความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมได้รับการบำบัด บรรเทา ได้อย่างรวดเร็ว ลดผลกระทบและความเสียหาย รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบำบัดลง

๕.๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

การพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และสอดคล้องกับนานาประเทศ

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด

ภาระที่ลดลงเกี่ยวกับการนำเข้า การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป สามารถช่วยลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด

ขั้นตอนการปฏิบัติที่สอดคล้องกับนานาประเทศ. ขั้นตอนวิธีการปฏิบัติที่ลดลง และสนับสนุนสำหรับการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการกำกับดูแลที่เข้มงวด ย่อมสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุน สามารถยกระดับการแข่งขันของประเทศได้

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา มากน้อยเพียงใด

ได้มีการปรับปรุงบทบัญญัติให้มีการยกเว้นขั้นตอนการปฏิบัติในการนำวัตถุดิบอันตรายมาใช้ ในการวิเคราะห์ วิจัยและพัฒนา ทำให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น เป็นการสนับสนุน ส่งเสริมให้เกิดการวิจัยและพัฒนา

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

การแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ลดภาระที่เกินความจำเป็น เพิ่มความเข้มงวดในการกำกับดูแลเรื่องการโฆษณา และการมีบทบัญญัติให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น จะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น สุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมได้รับการปกป้องมากขึ้น

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด

การจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยลดความสูญเสีย ลดผลกระทบ

๕.๔.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ ได้แก่ ความพึงพอใจ ความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ซึ่งหน่วยงานมีแบบสอบถามผู้ประกอบการที่ใช้บริการ และประชาชนสามารถร้องเรียนผ่านเว็บบอร์ดของหน่วยงาน มีการจัดเก็บสถิติ รวมทั้งการรายงานผลการปฏิบัติราชการตามตัวชี้วัดต่างๆ

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่มี

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจ เมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

งบประมาณที่ต้องใช้ และภาระหน้าที่ไม่เพิ่มจากเดิม

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

- (ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้ ไม่เพิ่มจากปัจจุบัน
- (ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี -
- (ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย -
โดยเป็นงบดำเนินงาน จำนวน - และงบลงทุน จำนวน -

๖.๒ ในกรณีที่เป็นร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณหรือไม่ อย่างไร -

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

วิธีการสร้างความรับรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย ประชุม สัมมนา ซึ่งมีการชี้แจงทำความเข้าใจ และการเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน

การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน การเข้าร่วมประชุม สัมมนา และเข้าชมเว็บไซต์

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๗.๑ มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานนั้นอย่างไร ไม่มี

๗.๒ มีความเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

การนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป เกี่ยวข้องกับกรมศุลกากรซึ่งทำหน้าที่ตรวจปล่อยสินค้า

๗.๓ มีการบูรณาการ การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

มีการประชุมทั้งในรูปของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และการประชุมหารือ รวมทั้งการเชื่อมโยงข้อมูล

๗.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมาย ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย เนื่องจาก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการวัตถุอันตราย และอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนเพื่อให้มีการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

๘. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

- เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ การเปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง

การให้ความเห็นเกี่ยวกับการโฆษณา กรณีได้รับการร้องขอจากผู้ประกอบการ แต่ละขั้นตอนใช้เวลาในการดำเนินการเท่าใด ๒๑ วัน สำหรับการดำเนินการในเรื่องอื่นๆ เช่น การนำผ่าน การนำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไป การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น มีบทบัญญัติให้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในกฎหมายลำดับรอง

๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลยพินิจ การใช้ดุลยพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรมอย่างไร ไม่มีการใช้ดุลยพินิจ

๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ ใช้หลักกระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างไร

ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการแจ้งข้อเท็จจริงต่างๆ การพิจารณาอนุญาต และอยู่ในระหว่างดำเนินการให้สามารถยื่นคำขออนุญาตด้วย

๘.๓ มีระบบตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร

การรายงานผลการปฏิบัติงาน การควบคุมภายในของหน่วยงาน

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร

การรับเรื่องร้องเรียนผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน และผ่านศูนย์ให้บริการอนุญาตของหน่วยงาน

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองนั้น หรือไม่ มีการจัดทำแผนไว้แล้ว

ได้ยกร่างกฎหมายลำดับรองในเรื่องใดบ้าง

ประกาศของหน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแจ้ง การออกใบรับแจ้ง การนำผ่าน การขอต่ออายุและการต่ออายุใบรับแจ้งการนำผ่าน

ประกาศกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓

ประกาศกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน และการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย

ประกาศกระทรวง เพื่อยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับวัตถุอันตรายที่นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การวิจัย และการพัฒนา

ประกาศกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ต้องไม่ใช่วิธีการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้อื่น

๙.๒ มีกรอบในการตราอนุบัญญัติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรอย่างไร

มีการกำหนดให้ตราอนุบัญญัติเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ไว้อย่างชัดเจน เพื่อป้องกันการขยายอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควร

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบที่รับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ

- สำนักงบประมาณ สำนักงาน ก.พ.
- สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกิจ ได้แก่ กรมศุลกากร กรมควบคุมมลพิษ กรมการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรมการอุตสาหกรรมทหาร สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ กรมการขนส่งทางบก กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภาคประชาชน/องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

- ประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ
- ประชาชนทั่วไป

องค์กรอื่น ได้แก่ บุคลากรในมหาวิทยาลัยต่างๆ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย สมาคมธุรกิจเคมี สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ และภาคเอกชนซึ่งเป็นผู้ประกอบการ เป็นต้น

๑๐.๒ มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร

มีการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาปรับปรุงแก้ไขในกรรณการร่าง และเผยแพร่ในการประชุม พร้อมทั้งนำเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ได้แก้ไขแล้ว สำหรับส่วนที่มีการรับฟังความเห็นเพิ่มเติม ได้มีการสรุปความคิดเห็นและเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๑๐.๓ จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและเสนอมาประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

- จัดทำ ไม่มีการจัดทำ

ในกรณีจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น มีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้หรือไม่

- วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น
- จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง
- พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น
- ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น
- ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
- คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำ

ร่างกฎหมาย

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรีฯ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีฯ แล้ว

ลงชื่อ
(.....)

หัวหน้าส่วนราชการระดับอธิบดีหรือเทียบเท่า/หัวหน้าหน่วยงาน)
วัน/เดือน/ปี ที่จัดทำ.....

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมโรงงานอุตสาหกรรม
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางสมศรี...สุวรรณจรัส
หมายเลขติดต่อ ๐๒-๒๐๒๔๒๐๕

.....

เรื่องเสรีจที่ ๑๕๕๓-๑๕๕๔/๒๕๖๐

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ นร ๐๕๐๓/๒๖๙๗๕ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ลงมติ

๑. อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการยกระดับคณะกรรมการว่าด้วยอัตราขึ้นเป็นคณะกรรมการว่าด้วยอัตราแห่งชาติซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ อาจไม่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ (เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเสนอร่างกฎหมาย) ซึ่งกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเสนอร่างกฎหมายว่าไม่ควรมิข้อกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อให้มีการประสานนโยบายหรือเป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรีโดยตรงที่จะกำหนดนโยบายหรือบริหารกฎหมายนั้น และข้อสังเกตของกระทรวงสาธารณสุข ไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

๒. ให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

๓. รับทราบแผนการจัดทำกฎหมายลำดับรองและกรอบระยะเวลาของร่างพระราชบัญญัติตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ

ต่อมา สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ นร ๐๕๐๓/๔๒๙๙๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ลงมติ

๑. อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณารวมกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่อยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยให้รับข้อสังเกตของกระทรวงคมนาคมไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป และ

๒. รับทราบแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรองและกรอบระยะเวลาของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงกลาโหม (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลางและกรมศุลกากร) ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมประมง กรมปศุสัตว์ และกรมวิชาการเกษตร) ผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงาน

ปลัดกระทรวง กรมเจ้าท่า และกรมท่าอากาศยาน) ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมควบคุมมลพิษ) ผู้แทนกระทรวงพลังงาน (กรมธุรกิจพลังงาน) ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด) ผู้แทนกระทรวงแรงงาน (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมโรงงานอุตสาหกรรม) ผู้แทนการรถไฟแห่งประเทศไทย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอทั้งสองฉบับ มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา พ.ศ. ๒๕๓๕ สรุปได้ดังนี้

๑.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามตามมาตรา ๔ โดยแก้ไขคำว่า “นำเข้า” “ส่งออก” และ “คณะกรรมการ” และเพิ่มคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” “ส่งกลับออกไป” “ภาชนะบรรจุ” “โฆษณา” “การส่งเสริมการขาย” “องค์การสาธารณประโยชน์” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น”

๑.๒ แก้ไขเพิ่มเติมความในหมวด ๑ คณะกรรมการว่าด้วยอัตราแห่งชาติ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ เพื่อยกระดับคณะกรรมการว่าด้วยอัตราแห่งชาติเป็นคณะกรรมการว่าด้วยอัตราแห่งชาติ พร้อมทั้งกำหนดองค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการว่าด้วยอัตราแห่งชาติ โดยแก้ไของค์ประกอบ การได้มาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยอัตรา

๑.๓ เพิ่มเติมมาตรา ๑๔/๑ กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยอัตราแห่งชาติ สามารถมอบหมายให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอมอบหมายให้คณะกรรมการว่าด้วยอัตราแห่งชาติเพื่อพิจารณาดำเนินการได้

๑.๔ เพิ่มเติมหมวด ๑/๑ คณะกรรมการกำกับการควบคุมว่าด้วยอัตรา และเพิ่มเติมมาตรา ๑๔/๒ มาตรา ๑๔/๓ และมาตรา ๑๔/๔ เพื่อกำหนดองค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการดังกล่าว

๑.๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ เพื่อกำหนดวิธีการนำผ่าน นำกลับเข้ามา และส่งกลับออกไปซึ่งว่าด้วยอัตรา

๑.๖ เพิ่มเติมมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓ เพื่อให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการรับแจ้งการนำผ่านว่าด้วยอัตราชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ และกำหนดวิธีปฏิบัติการนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไป

๑.๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม จากเดิมที่กำหนดให้มีอายุไม่เกินหกปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน เป็นกำหนดให้มีอายุไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน

๑.๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ เพื่อกำหนดข้อยกเว้นสำหรับวัดอุณฺทรายที่มี
วัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา การวิเคราะห์ การวิจัยและพัฒนา

๑.๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ เพื่อกำหนดข้อความที่ใช้ในการโฆษณาวัดอุณฺทราย

๑.๑๐ เพิ่มเติมมาตรา ๕๑/๑ เพื่อให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ
การโฆษณาวัดอุณฺทราย

๑.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ เพื่อกำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณี
ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา หรือผู้ส่งกลับออกไป ซึ่งวัดอุณฺทรายฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๑.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๖ เพื่อกำหนดความรับผิดชอบ
เพื่อการเสียหายอันเกิดแต่วัดอุณฺทรายที่อยู่ในความครอบครองให้ครอบคลุมถึงผู้นำผ่าน ผู้นำกลับ
เข้ามา และผู้ส่งกลับออกไป รวมทั้งกำหนดให้ร่วมความรับผิดชอบในผลแห่งการละเมิดด้วย

๑.๑๓ เพิ่มเติมความในมาตรา ๗๑ วรรคสอง มาตรา ๗๒ วรรคสอง และมาตรา ๗๓
วรรคสอง เพื่อกำหนดบทลงโทษกรณีเป็นการกระทำโดยประมาท

๑.๑๔ เพิ่มเติมมาตรา ๗๗/๑ เพื่อกำหนดบทลงโทษสำหรับการนำผ่าน การนำกลับ
เข้ามา หรือการส่งกลับออกไปที่ไม่ปฏิบัติหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๑/๒ และมาตรา ๒๐/๓

๑.๑๕ เพิ่มเติมมาตรา ๘๔/๑ เพื่อกำหนดบทลงโทษสำหรับการกระทำที่ฝ่าฝืน
หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาวัดอุณฺทราย

๑.๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง เพื่อกำหนดกรณีการรับวัดอุณฺทราย
และทรัพย์สินอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดในการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับ
ออกไปซึ่งวัดอุณฺทราย

๑.๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๙ เพื่อเพิ่มเติมโทษอาญาที่สามารถเปรียบเทียบได้

๑.๑๘ เพิ่มเติมมาตรา ๘๙/๑ เพื่อกำหนดวิธีดำเนินการกรณีที่มีการยึดหรืออายัด
ของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

๑.๑๙ เพิ่มเติมมาตรา ๖๙ วรรคสองและวรรคสาม เพื่อให้บริษัทประกันภัย
ที่รับประกันภัยไว้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่หน่วยงานผู้รับผิดชอบที่เข้าช่วยเหลือเมื่อเกิดความเสียหาย
จากวัดอุณฺทราย

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เสนอคณะรัฐมนตรี

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อสังเกตและความเห็นสรุปได้ ดังนี้

๒.๑ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มีข้อสังเกตว่าการยกระดับคณะกรรมการ
วัดอุณฺทรายขึ้นเป็นคณะกรรมการวัดอุณฺทรายแห่งชาติซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ
อาจไม่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ (เรื่อง การปรับปรุง
มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเสนอร่างกฎหมาย) ซึ่งกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเสนอ
ร่างกฎหมายว่าไม่ควรมีข้อกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ เว้นแต่มีความจำเป็น
เพื่อให้มีการประสานนโยบายหรือเป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรีโดยตรงที่จะกำหนดนโยบายหรือ
บริหารกฎหมายนั้น

๒.๒ ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ
กระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงพลังงาน และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นชอบ
ในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๒.๓ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เห็นชอบด้วย
อย่างไรก็ตาม กระทรวงอุตสาหกรรมควรพิจารณากำหนดแนวทางและแนวปฏิบัติที่มีความชัดเจน
สำหรับการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนประเด็นร่วมที่สำคัญ
เพื่อให้เกิดความคล่องตัว เป็นระบบ และสามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔ กระทรวงพาณิชย์ เห็นชอบด้วย ทั้งนี้ ในการเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการ
การดำเนินการสำหรับการนำเข้า การนำกลับเข้ามา และการส่งออกไปยังวัตถุดิบที่สามารถทำได้
ภายใต้พันธกรณีระหว่างประเทศเพื่อปกป้องชีวิตมนุษย์สัตว์หรือพืชตามข้อ ๒๐ ของความตกลง
GATT จึงไม่ขัดข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอแต่อย่างใด
และกรมการค้าต่างประเทศได้มีการปรับแก้ไขกฎหมายของตนแล้วโดยเป็นการแยกสินค้านำเข้า
ออกจากการนำเข้าเป็นการอำนวยความสะดวกทางการค้าและช่วยในการกำกับดูแลสินค้า
อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๕ กระทรวงสาธารณสุข ไม่ขัดข้องต่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมีข้อสังเกต
ดังนี้

(๑) การกำหนดนิยาม “การนำกลับเข้ามา” และ “การส่งกลับออกไป”
แยกจากการนำเข้าและการส่งออก และกำหนดให้มีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วแต่กรณี
ตามมาตรา ๑๒ แห่งร่างพระราชบัญญัติวัตถุดิบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผลให้

(๑.๑) มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งร่างพระราชบัญญัติ
วัตถุดิบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งบัญญัติกำหนดโทษของการกระทำโดยประมาทของผู้ผลิต
ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก และผู้มีไว้ในครอบครอง ไม่ครอบคลุมถึงการกระทำโดยประมาทของผู้นำกลับ
เข้ามาและผู้ส่งกลับออกไป จึงอาจต้องเพิ่ม “ผู้นำกลับเข้ามาและผู้ส่งกลับออกไป” ในมาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ เพื่อให้ครอบคลุมผู้นำกลับเข้ามาและผู้ส่งกลับออกไปด้วย

(๑.๒) อาจต้องยกเลิกความในมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓
แห่งพระราชบัญญัติวัตถุดิบ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุดิบ
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งบัญญัติหน้าที่ในการดำเนินการของผู้ประกอบการ แล้วยกร่างมาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ขึ้นใหม่เพื่อบัญญัติให้ครอบคลุมผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป เพื่อให้
สอดคล้องกับความในมาตรา ๑๒ แห่งร่างพระราชบัญญัติวัตถุดิบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๒) ควรเพิ่มข้อความ “ทั้งนี้ การผ่อนผันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด” ท้ายความในมาตรา ๒๐/๓ แห่งร่างพระราชบัญญัติวัตถุดิบ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น และหน่วยงานผู้รับผิดชอบจะได้ออกหลักเกณฑ์ได้
ทันต่อเหตุการณ์

๒.๖ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เห็นด้วยในหลักการของ
ร่างพระราชบัญญัติวัตถุดิบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ควรเพิ่มประเด็นการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมคณะกรรมการวัตถุดิบ
แห่งชาติในมาตรา ๑๒ วรรคสอง โดยใช้ข้อความดังนี้ “การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก
กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม
ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด”

(๒) การสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกำกับควบคุม
วัตถุดิบตามมาตรา ๑๔/๒ วรรคสอง อาจไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๓ ที่กำหนดให้คณะกรรมการ

วัตถุอันตรายแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกำกับการควบคุมวัตถุอันตราย และคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการวัตถุอันตรายแห่งชาติมอบหมาย

(๓) ควรเพิ่มประเด็นเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกำกับการควบคุมวัตถุอันตราย ในหมวด ๑/๑

๒.๗ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าวโดยมีข้อพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

(๑) การนำส่งหรือส่งผ่านราชอาณาจักร ถ้ามีการขนถ่ายหรือเปลี่ยนพาหนะ จะเป็นภาระของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ต้องคอยตรวจสอบทุกการขนส่งสินค้า จึงไม่ควรให้มีการขนถ่าย สำหรับการนำผ่าน

(๒) คณะกรรมการทั้งสองคณะควรรวมเป็นคณะหนึ่งเท่านั้น โดยเพิ่มอำนาจ และหน้าที่ให้ครบถ้วนทั้งด้านนโยบายและด้านกำกับการควบคุมวัตถุอันตราย เพื่อให้การบริหาร จัดการเป็นไปด้วยความรวดเร็วกว่าการที่มีสองคณะ

(๓) ตามปกติการขออนุญาตนำเข้าตัวอย่างวัตถุอันตรายเพื่อการขึ้นทะเบียน หรือเพื่อการทดสอบประสิทธิภาพสามารถดำเนินการขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้ และการขออนุญาตนำเข้าสารมาตรฐานเพื่อการวิเคราะห์วิจัยตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ เดิม เฉพาะส่วนราชการเท่านั้น การเพิ่มมาตรา ๔๔ (๒) เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนวิจัยและพัฒนา ของประเทศสำหรับหน่วยงานของภาคเอกชนสามารถใช้มาตรา ๔๔ (๒) เดิมได้ ดังข้อความที่ว่า “หรือหน่วยงานอื่นตามที่จะเห็นสมควรกำหนด” ก็สามารถประกาศกำหนดชื่อหน่วยงานของ ภาคเอกชนนั้น ๆ ได้

(๔) ในการออกกฎหมายลำดับรอง เห็นควรจำกัดหรือกำหนดปริมาณ วัตถุอันตรายที่จะนำผ่านในแต่ละครั้งที่ขออนุญาต โดยควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาต อย่างรอบคอบ และวัตถุอันตรายที่จะนำผ่านต้องเป็นวัตถุอันตรายที่ใช้ในด้านการเกษตรเท่านั้น ซึ่งจะต้องได้รับการขึ้นทะเบียนแล้วในประเทศผู้ผลิต

(๕) การแก้ไขเพิ่มเติมอายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย “การปรับ จากเดิมที่กำหนดให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนมีอายุไม่เกิน ๖ ปี เป็นไม่เกิน ๑๐ ปี” แต่สำหรับข้อความ ที่แก้ไขเพิ่มเติม “และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุแล้ว ให้ถือเสมือนเป็นผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียน จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุ” ในทางปฏิบัติอาจเกิดปัญหาในส่วนกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ เนื่องจากกรมวิชาการเกษตรให้ความสำคัญกับการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ทางกรมเกษตรและต้องขอใบอนุญาตภายหลังจากได้รับการขึ้นทะเบียน ซึ่งเมื่อผู้ประกอบการได้ยื่น คำขออนุญาตหรือคำขอต่ออายุทะเบียนตามเงื่อนไขที่กำหนดแล้ว อาจเกิดปัญหาขึ้นได้ในกรณี ช่วงเวลาระหว่างการขอต่ออายุ ผู้ประกอบการสามารถยื่นผ่านขออนุญาตผลิตหรือนำเข้าได้ หากกรมวิชาการเกษตรไม่สามารถพิจารณาต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนได้ทันก่อนวันสิ้นอายุ ของทะเบียนหรือมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียน

๒.๘ กระทรวงคมนาคม มีข้อสังเกตในประเด็นที่แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประกันภัย ความเสียหายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายแต่ละรูปแบบการขนส่ง ได้แก่ พระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติการรับขนทางอากาศระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ พระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พระพุทธศักราช ๒๕๑๔ พระราชบัญญัติ

การรถไฟฟ้ายานสงมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตใช้เรือและการประกันภัยเรือสำหรับโดยสาร พ.ศ. ๒๕๕๒ จะเข้าช้อนกับร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หรือไม่

๓.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้งสองฉบับโดยรวมไว้ในฉบับเดียวกันตามมติคณะรัฐมนตรีและนำข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ ดังนี้

๓.๑ แก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “ภาชนะบรรจุ” ให้มีความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพิ่มเติมความหมายของนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” ว่า “ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิด” เนื่องจากการพิสูจน์ความรับผิดต้องใช้เวลาอันทำให้ไม่สามารถบรรเทาความเสียหายได้ทันต่อสถานการณ์ อีกทั้งการกำหนดในลักษณะนี้สอดคล้องกับมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย (ร่างมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๗)

นอกจากนี้ ได้ตัดนิยามคำว่า “องค์การสาธารณประโยชน์” และ “คณะกรรมการ” ที่ให้หมายถึงคณะกรรมการกำกับการควบคุมวัตถุอันตราย ออก เนื่องจากไม่มีการใช้ถ้อยคำดังกล่าวในร่างพระราชบัญญัตินี้

๓.๒ ปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวกับคณะกรรมการวัตถุอันตรายแห่งชาติ และคณะกรรมการกำกับการควบคุมวัตถุอันตรายในร่างเดิมมาตรา ๙ ร่างเดิมมาตรา ๑๐ และร่างเดิมมาตรา ๑๑ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอได้กำหนดให้มีคณะกรรมการสองชุด คือ “คณะกรรมการวัตถุอันตรายแห่งชาติ” มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เพื่อทำหน้าที่หลักในการกำหนดนโยบายการจัดการวัตถุอันตรายและทำหน้าที่วินิจฉัยและชี้ขาดเกี่ยวกับขอบเขตอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และ “คณะกรรมการกำกับการควบคุมวัตถุอันตราย” เพื่อทำหน้าที่กำกับการควบคุมวัตถุอันตราย โดยมีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) พิจารณาแล้วเห็นควรกำหนดให้มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้เพียงชุดเดียว คือ คณะกรรมการวัตถุอันตราย และกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ (เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเสนอร่างกฎหมาย) ตามข้อสังเกตของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและข้อสังเกตของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มีความเห็นในประเด็นนี้ว่า การกำหนดให้มีคณะกรรมการหลายคณะหลายระดับอาจทำให้การบริหารงานเป็นไปอย่างล่าช้า

นอกจากนี้ ได้ปรับปรุงองค์ประกอบของกรรมการโดยตำแหน่ง โดยกำหนดเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการวัตถุอันตราย พร้อมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุอันตราย โดยเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะและแผนการบริหารจัดการวัตถุอันตรายเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมกำกับดูแลวัตถุอันตราย เรังรัด ติดตาม ประเมินผล และกำกับดูแลหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายและแผนการบริหารจัดการวัตถุอันตราย

และแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมกำกับดูแลวัตถุดิบทราย รวมทั้งกำหนดให้มีอำนาจในการพิจารณา วินิจฉัยหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบ เพื่อให้ การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การโฆษณา (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๗)

๓.๓ ปรับปรุงร่างเดิมมาตรา ๑๒ โดยได้กำหนดเฉพาะกรณีการนำผ่านไว้ใน (๔) วัตถุดิบทราย ชนิดที่ ๔ และได้ตัดความใน (๑) (๒) และ (๓) ออก เนื่องจากเรื่องการนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไปได้กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๒๐/๓ แล้ว และตัดความในวรรคสองที่กำหนด วิธีปฏิบัติสำหรับการนำผ่านวัตถุดิบทราย ชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ และชนิดที่ ๓ ออก เนื่องจาก เรื่องดังกล่าวได้กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐/๒ ที่กำหนดเรื่องการนำผ่านแล้ว เพื่อให้เกิดความชัดเจน ยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (๔))

๓.๔ แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๑๓ โดยกำหนดขั้นตอนและหลักเกณฑ์การนำผ่าน วัตถุดิบทรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ และชนิดที่ ๓ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน เพื่อให้ชัดเจน ยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๒๐/๒) และในกรณีที่มีความจำเป็นต้องนำกลับเข้ามาหรือนำส่ง ออกไป ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผ่อนผันการปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผ่อนผันดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของกระทรวงสาธารณสุขที่เห็นว่าควรกำหนดให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบ สามารถออกหลักเกณฑ์และวิธีการการผ่อนผันเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๒๐/๓)

๓.๕ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๑๔ เรื่องอายุของใบสำคัญการขึ้นทะเบียน โดยปรับปรุง ความในวรรคหนึ่งเพื่อให้กระชับและชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสอง และวรรคสาม) สำหรับข้อสังเกตของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในประเด็นเกี่ยวกับการแก้ไข เพิ่มเติมความในวรรคสาม ที่กำหนดว่าเมื่อผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนได้ยื่นคำขอต่ออายุ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ถือว่ามิฐานะเสมือนผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียน จนกว่าพนักงาน เจ้าหน้าที่จะสั่งไม่ต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนนั้น อาจมีปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพ การผลิตวัตถุดิบทรายที่อยู่ในความดูแลของกรมวิชาการเกษตร เนื่องจากกรมวิชาการเกษตร ให้ความสำคัญกับการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบทรายทางการเกษตรและต้องขอใบอนุญาตภายหลังจาก ได้รับการขึ้นทะเบียน นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) พิจารณาแล้วเห็นว่า เจตนารมณ์ ของการแก้ไขความในวรรคสามดังกล่าวเพื่อให้ผู้ที่ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว สามารถประกอบการไปพลางก่อนได้ ประกอบกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถใช้มาตรการเพิกถอน ทะเบียนตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุดิบทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อควบคุมคุณภาพดังกล่าวได้

๓.๖ แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๑๕ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบมีอำนาจ ประกาศให้วัตถุดิบทรายบางประเภทได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน และจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้ เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ได้เพิ่มกรณีวัตถุดิบทรายซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ ในการทดสอบ เพื่อให้ได้รับยกเว้นด้วย (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

๓.๗ แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๑๖ เกี่ยวกับการโฆษณาจะต้องไม่ใช่ข้อความ ที่ไม่เป็นธรรม โดยมีการแก้ไขโดยตัดถ้อยคำ “ตลอดจนการส่งมอบ การจัดหา” ในวรรคหนึ่ง ออก เนื่องจากเห็นว่าไม่จำเป็นต้องควบคุมการโฆษณาวัตถุดิบทรายให้ครอบคลุมถึงการส่งมอบ

และการจัดหาแต่อย่างใด และกำหนดให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการสามารถกำหนดข้อความอย่างอื่นสำหรับกรณีที่มีความจำเป็นต้องประกาศกำหนดข้อความอย่างอื่นเพิ่มเติม (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑)

๓.๘ ปรับปรุงร่างเดิมมาตรา ๑๗ ดังนี้

(๑) แก้ไขมาตรา ๕๑/๑ โดยเพิ่มความ “ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน” เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น และตัดความ “ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ” ออก เนื่องจากเห็นว่าได้กำหนดลักษณะที่มีให้มีการโฆษณาไว้ในมาตรานี้ชัดเจนแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโฆษณาก่อนแต่อย่างใด อันจะทำให้ใช้บังคับมาตรานี้ได้ทันที (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑/๑)

(๒) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตรายและกระบวนการบังคับใช้กฎหมายให้เกิดความชัดเจน เนื่องจากบทบัญญัติเดิมที่ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการโฆษณาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม หน่วยงานผู้รับผิดชอบจึงไม่สามารถดำเนินการเองได้ แต่ต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ดำเนินการทำให้ใช้เวลานานในการดำเนินการ อีกทั้งไม่สามารถนำโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับได้ เนื่องจากขัดกับหลักไม่มีความผิดไม่มีโทษโดยไม่มีความหมายในสิ่งที่กำหนดให้กฎหมายซึ่งมีโทษทางอาญาจะต้องมีความแน่นอนชัดเจน โดยในการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวได้พิจารณาประกอบกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น จึงกำหนดให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจ ดังนี้ คือ ออกประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโฆษณา การจำกัดการโฆษณา หรือการห้ามการโฆษณา (มาตรา ๕๑/๒) การสั่งให้แก้ไขปรับปรุงโฆษณา วิธีการโฆษณา หรือห้ามการโฆษณา (มาตรา ๕๑/๓) การสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์แสดงความจริงของโฆษณาได้ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าโฆษณาวัตถุอันตรายนั้นเป็นเท็จหรือเกินความจริง (มาตรา ๕๑/๔) รวมทั้งกำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาสามารถขอความเห็นเกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตรายได้ (มาตรา ๕๑/๕) นอกจากนี้ ได้กำหนดกระบวนการอุทธรณ์คำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ โดยให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรี โดยไม่ต้องนำกระบวนการอุทธรณ์คำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกับคำสั่งดังกล่าว (มาตรา ๕๑/๖ และมาตรา ๕๑/๗) (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๕๑/๑ ถึงมาตรา ๕๑/๗)

๓.๙ ปรับปรุงรูปแบบการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายในร่างเดิมมาตรา ๑๘ ซึ่งเป็นการแก้ไขเฉพาะวรรคหนึ่งและวรรคสอง แต่เนื่องจากความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๒ ได้เคยมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงต้องกำหนดแยกออกเป็นสองมาตราตามแนวทางการร่างกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง และร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ วรรคสอง)

๓.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นเพื่อบรรเทาความเสียหายจากวัตถุอันตราย ซึ่งเป็นหลักการที่คณะรัฐมนตรีมีมติเพิ่มเติม เพื่อกำหนดให้บริษัทที่รับประกันภัยไว้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่หน่วยงานที่เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้น โดยเพิ่มความเป็นมาตรา ๖๙/๑ และกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ

ที่เข้าช่วยเหลือไม่ต้องนำค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน เพื่อให้การใช้จ่ายเงิน มีความคล่องตัว รวมทั้งให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทน ตามมาตรา ๖๙ และไม่ตัดสิทธิพนักงานอัยการในการฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเพิ่มเติม อีกทั้งให้ผู้รับประกันภัยมีสิทธิไล่เบียดเอากับบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายได้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๙ เพิ่มมาตรา ๖๙/๑)

สำหรับข้อสังเกตของกระทรวงคมนาคมเกี่ยวกับความซ้ำซ้อนกับกฎหมาย ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พิจารณา เป็นรายฉบับแล้วเห็นว่า หลักการดังกล่าวไม่ซ้ำซ้อนกันและควรกำหนดหลักการดังกล่าวไว้ เพื่อให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นทันทีที่เกิดความเสียหายให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความผิดก่อน ซึ่งเงินดังกล่าวจะนำไปใช้กับการดำเนินการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา ชักัดความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ทันต่อสถานการณ์

๓.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ ดังนี้

(๑) เพิ่มการกำหนดโทษกรณีผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ และชนิดที่ ๓ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเรื่องการนำผ่าน วัตถุอันตรายในมาตรา ๒๐/๒ (ร่างมาตรา ๒๐ เพิ่มมาตรา ๗๐/๒)

(๒) ตัดร่างเดิมมาตรา ๒๑ ร่างเดิมมาตรา ๒๒ และร่างเดิมมาตรา ๒๓ ที่กำหนดโทษของการกระทำโดยประมาทไว้ ออก เนื่องจากแม้ในทางปฏิบัติจะปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้นำเข้าบางรายไม่ทราบว่ามีวัตถุอันตรายบางชนิดปะปนมากับวัตถุอันตรายที่นำเข้า เพราะ ในบางกรณีมีการใช้ชื่อทางการค้าที่แตกต่างกัน จึงไม่ควรกำหนดโทษในกรณีนี้ให้เท่ากับโทษ ที่กระทำโดยเจตนาและควรให้สามารถเปรียบเทียบได้ นอกจากนี้ เมื่อถือเป็นโทษประมาท ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้เปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว อาจบรรเทาโทษตามพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙ ได้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) เห็นว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายแต่ละเรื่องมีความแตกต่างกัน กฎหมายบางเรื่องประสงค์จะลงโทษแม้กระทำโดยไม่เจตนา เช่น พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙ ประกอบกับแม้จะแก้ไขมาตรานี้ ก็ไม่สามารถบรรเทาโทษตามพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙ ได้ เนื่องจากการกระทำ ที่บัญญัติไว้ตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙ นั้น ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมีพิกัดต้องคำนึงว่าผู้กระทำมีเจตนาหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่ และยังคงต้องมีการดำเนินคดีตามกฎหมายศาลการ ด้วยเหตุนี้จึงไม่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมมาตรานี้ แต่อย่างใด

(๓) ตัดร่างเดิมมาตรา ๒๔ ที่กำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้นำผ่าน นำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตรายโดยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓ ออก แล้วกำหนดโทษเฉพาะกรณีการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง เพื่อระบุเฉพาะวรรคที่กำหนดให้ผู้นำผ่านวัตถุอันตรายต้องปฏิบัติให้ชัดเจน (ร่างมาตรา ๒๐ เพิ่มมาตรา ๗๐/๒)

(๔) เพิ่มการกำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขสำหรับการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองวัตถุอันตรายซึ่งมีวัตถุประสงค์นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา

การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๔๔ (ร่างมาตรา ๒๑ เพิ่มมาตรา ๗๔/๓)

(๕) เพิ่มการแก้ไขมาตรา ๘๐ โดยตัดคำว่า “มาตรา ๗๘” ออก เพื่อให้สอดคล้องกับทางปฏิบัติของวัดอุณฺทรายประเภทที่ ๑ ซึ่งกฎหมายมิได้กำหนดให้มีการขึ้นทะเบียน ดังนั้น จึงไม่อาจเอาโทษในกรณีตามมาตรา ๔๕ (๔) “วัดอุณฺทรายที่ต้องขึ้นทะเบียนแต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้” กับวัดอุณฺทรายประเภทที่ ๑ ได้ (ร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๐)

(๖) เพิ่มการกำหนดโทษอาญาในกรณีไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๕๑/๒ และมาตรา ๕๑/๓ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการโฆษณา (ร่างมาตรา ๒๓ เพิ่มมาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓)

(๗) แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๒๗ เพื่อปรับปรุงอัตราโทษที่เปรียบเทียบได้จากเดิมที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีเป็นกำหนดให้สามารถเปรียบเทียบความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสองปี เพื่อให้สามารถระงับคดีโดยทำการเปรียบเทียบสำหรับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับวัดอุณฺทราย ชนิดที่ ๓ ได้

นอกจากนี้ ได้ตัดร่างเดิมมาตรา ๒๘ และร่างเดิมมาตรา ๒๙ ออก เนื่องจากเป็นการกำหนดวิธีดำเนินการกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเป็นกระบวนการส่วนหนึ่งของการเปรียบเทียบ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและมีความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย จึงควรให้คงกระบวนการดังกล่าวในมาตรา ๘๔ ตามบทบัญญัติเดิมเนื่องจากเป็นเรื่องเดียวกัน

๓.๑๒ ปรับปรุงร่างเดิมมาตรา ๓๐ เพื่อรองรับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะครบวาระ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๒๖)

๓.๑๓ กำหนดให้คณะกรรมการวัดอุณฺทรายแห่งพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียนที่ได้ยื่นและยังคงค้างพิจารณาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๒๗) และตัดร่างเดิมมาตรา ๓๑ ที่กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับคำสั่งหรือมติของคณะกรรมการวัดอุณฺทรายที่มีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ออก เนื่องจากควรเป็นอำนาจของคณะกรรมการวัดอุณฺทรายตามพระราชบัญญัตินี้ที่จะพิจารณาดำเนินการ

๓.๑๔ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับใบแจ้งหรือคำขอ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผ่านวัดอุณฺทราย ที่ได้ออกไว้หรือที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเป็นใบแจ้งหรือคำขอนำผ่านวัดอุณฺทรายตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติมากยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๒๘)

๓.๑๕ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับบรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดระยะเวลาเร่งรัดเพื่อให้มีการดำเนินการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๙)

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ เพิ่มเติมบทจำกัดสิทธิตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขถ้อยคำของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้ถูกต้องและสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนอื่น ๆ ประกอบกับได้พิจารณาผลการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องตามแนวทางการทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) ด้วยแล้ว

สำหรับข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองและสวัสดิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ฉบับที่ คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ) ในประเด็นที่มีความสำคัญและจำเป็นที่ควรให้มีบทบัญญัติเพิ่มเติมไว้ในร่างพระราชบัญญัติ นั้น เนื่องจากข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นดังกล่าวเกินกว่าหลักการที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติไว้ ประกอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นดังกล่าวแล้ว เห็นสมควรรวมไว้ในรายงานการรับฟังความคิดเห็นที่จะส่งไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด้วย

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองและสวัสดิการ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อกำหนดกลไกการควบคุมว่าด้วยอันตรายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไปซึ่งว่าด้วยอันตราย และแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาว่าด้วยอันตราย รวมทั้งเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐในการเข้าช่วยเหลือเคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นจากว่าด้วยอันตราย ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสม อันจะทำให้ผู้ประกอบการมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับว่าด้วยอันตราย และส่งผลให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการใช้ว่าด้วยอันตรายและได้รับความเป็นธรรมจากการโฆษณาว่าด้วยอันตราย นอกจากนี้ การเพิ่มบทบัญญัติให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นดังกล่าวช่วยอำนวยความสะดวกให้การแก้ไขเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากว่าด้วยอันตรายดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๖๐

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่..) พ.ศ.*

เพื่อแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย ให้มีบทบัญญัติที่สามารถกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมวัตถุอันตรายที่สอดคล้องกับพิธีสาร ๗ ของกรอบความตกลงอาเซียน และระบบศุลกากรโลก และสอดคล้องกับกฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้องได้แก่ กฎหมายว่าด้วยศุลกากร และกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าการเพิ่มอายุใบสำคัญ การขึ้นทะเบียน การยกเว้นสำหรับวัตถุอันตรายที่นำมาใช้ในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และการพัฒนา เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณา และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะการลดภาระเกินความจำเป็น ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฯ ฉบับดังกล่าว ขึ้น โดยมีข้อดี ดังนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่..) พ.ศ.

๑. ประชาชนมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น เนื่องจากมีการควบคุมกำกับดูแลการโฆษณาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุอันตรายได้อย่างถูกต้อง เกิดความปลอดภัยในการนำวัตถุอันตรายมาใช้มากขึ้น และได้รับความเป็นธรรมจากการโฆษณาวัตถุอันตราย สำหรับความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมได้รับการบำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นจากวัตถุได้อย่างรวดเร็ว ลดผลกระทบและความเสียหาย รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบำบัดลดลง
๒. การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวก โดยมีภาระที่ลดลงเกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป สามารถช่วยลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้
๓. มีขั้นตอนการปฏิบัติที่สอดคล้องกับนานาประเทศ มีขั้นตอนวิธีการปฏิบัติที่ลดลง และสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา อีกทั้งยังมีการกำกับดูแลที่เข้มงวด สร้างความเชื่อมั่นในการลงทุน อันเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการการวิจัยและพัฒนา โดยมีการปรับปรุงบทบัญญัติให้มีการยกเว้นขั้นตอนการปฏิบัติในการนำวัตถุอันตรายมาใช้ในการวิเคราะห์ วิจัยและพัฒนา ทำให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น
๕. เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการ โดยแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ลดภาระที่เกินความจำเป็น เพิ่มความเข้มงวดในการกำกับดูแลเรื่องการโฆษณา และการมีบทบัญญัติให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น จะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น สุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมได้รับการปกป้องมากขึ้น
๖. ทำให้มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยลดความสูญเสีย ลดผลกระทบ และสามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้

* ที่มา : คำชี้แจงตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ , เรียบเรียงโดย นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๔๒๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- : การวิเคราะห์ผลกระทบและความคุ้มค่า ประกอบการจัดทำคำชี้แจง
ตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตรา
พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- : ตารางแผนการออกกฎหมายลำดับรองที่ออกตามร่างพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ปรับปรุงให้สอดคล้องกับ
ร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว)

พระราชบัญญัติ
วัดอุษัณทราย
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัดอุษัณทราย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัดอุษัณทราย พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- พระราชบัญญัติวัดอุษัณทราย พ.ศ. ๒๕๑๐
- พระราชบัญญัติวัดอุษัณทราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“วัดอุษัณทราย” หมายความว่า วัดดังต่อไปนี้

- วัดอุษัณทราย
- วัดอุษัณทราย
- วัดอุษัณทราย
- วัดอุษัณทราย
- วัดอุษัณทราย
- วัดอุษัณทราย
- วัดอุษัณทราย
- วัดอุษัณทราย

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙/ตอนที่ ๓๙/หน้า ๒๑/๖ เมษายน ๒๕๓๕

(๙) วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง

(๑๐) วัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม

“ผลิต” หมายความว่า ทำ เเพาะ ประสม แปรสภาพ ประดิษฐ์ แต่ง แต่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำผ่าน

“ส่งออก” หมายความว่า ส่งหรือดำเนินการเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“ขาย” หมายความว่า การจำหน่าย จ่ายหรือแจกเพื่อประโยชน์ทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้เพื่อขายด้วย

“มีไว้ในครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่จำเป็นเป็นการมีไว้เพื่อขาย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้ หรือเพื่อประการอื่นใด และรวมถึงการทิ้งอยู่ หรือปรากฏอยู่ในบริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ ซึ่งแสดงไว้ที่วัตถุอันตราย หรือภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุ หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับวัตถุอันตราย หรือภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุ และหมายความรวมถึงเอกสาร หรือคู่มือประกอบการใช้วัตถุอันตรายด้วย

“อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี”^๒ หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยการห้ามพัฒนา ผลิต สะสม และใช้อาวุธเคมี และว่าด้วยการทำลายอาวุธเหล่านี้ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัตถุอันตราย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายตามมาตรา ๑๙

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ควบคุม ส่งเสริมและติดตามดูแลการดำเนินงานของเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการของคณะกรรมการวัตถุอันตรายในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้^๓

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และยกเว้นค่าธรรมเนียมกับกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงหรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

^๓ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

หมวด ๑
คณะกรรมการวัตถุอันตราย

มาตรา ๖^๔ ให้มีคณะกรรมการวัตถุอันตรายคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสิบคนเป็นกรรมการ และอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และผู้แทนสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเคมี วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ หรือกฎหมาย และอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตัวแทนขององค์การสาธารณประโยชน์และมีประสบการณ์การดำเนินงานด้านการคุ้มครองสุขภาพอนามัย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านการเกษตรกรรมยั่งยืน ด้านการจัดการปัญหาวัตถุอันตรายในท้องถิ่น หรือด้านสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑)^๕ กำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนการกำกับดูแลวัตถุอันตรายเมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปเป็นแนวทางปฏิบัติ

(๑/๑)^๖ ให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในการออกประกาศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง

(๒)^๗ ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกประกาศตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๓๖ วรรคสาม มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๗ (๕)

(๓) ให้คำแนะนำแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียน หรือเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตราย

(๔) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตราย

^๔ มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๕ มาตรา ๗ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๖ มาตรา ๗ (๑/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๗ มาตรา ๗ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๕) พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากวัตถุอันตราย

(๖) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับวัตถุอันตรายให้ประชาชนได้ทราบ ในการนี้จะระบุชื่อของวัตถุอันตรายหรือชื่อของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(๗) สอดส่องดูแล ให้คำแนะนำ และเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(๘) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุมวัตถุอันตราย และการป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากวัตถุอันตราย เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๘^๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่อง ไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤดิเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

^๕ มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใดกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

หมวด ๒ การควบคุมวัตถุอันตราย

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่ถ้ามีเหตุอันควรคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นอาจมีมติให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นได้ ทั้งนี้ โดยจะกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขอย่างใดไว้ในมตินั้นก็ได้

มติดตามวรรคหนึ่ง เมื่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๕/๑^๔ ในการมีมติหรือการให้ความเห็นของคณะกรรมการ การให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายอื่น และการออกประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม หรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีและสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศอื่นประกอบด้วย

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม จะมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่เพื่อห้ามการครอบครอง การจำหน่าย หรือการใช้วัตถุอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

^๔ มาตรา ๑๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรา ๑๗ ให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานงานในเรื่องข้อมูลของวัตถุอันตรายกับส่วนราชการต่าง ๆ รวมทั้งจากภาคเอกชน เพื่อรวบรวมและให้บริการข้อมูลทุกชนิดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตั้งแต่การมีอยู่ในต่างประเทศ การนำเข้าหรือการผลิตภายในประเทศ การเคลื่อนย้าย การใช้สอย การทำลาย และการอื่นใดอันเกี่ยวเนื่อง

มาตรา ๑๘ วัตถุอันตรายแบ่งออกตามความจำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้

(๑) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

(๒) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดด้วย

(๓) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องได้รับใบอนุญาต

(๔) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง

เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและระงับอันตรายที่อาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย ชนิดของวัตถุอันตราย กำหนดเวลาการใช้บังคับและหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว

มาตรา ๑๙ เมื่อหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดของกระทรวงหรือทบวงในราชการบริหารส่วนกลางมีคำขอเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาและเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อการออกประกาศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง กำหนดให้หน่วยงานนั้นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการทั้งหมด หรือบางส่วนเกี่ยวกับวัตถุอันตรายนั้นได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำนวนบุคลากร ความสัมพันธ์กับภารกิจหลักและปริมาณงานในความรับผิดชอบเป็นสำคัญ

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นเป็นอย่างอื่นให้รัฐมนตรีของหน่วยงานที่มีคำขอเป็นผู้รับผิดชอบยื่นยันต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน ในกรณีเช่นว่านี้ ให้นำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัย

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑)^{๑๐} กำหนดปริมาณ องค์ประกอบ คุณสมบัติและสิ่งเจือปน ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจ

^{๑๐} มาตรา ๒๐ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

และทดสอบภาชนะ ฉลาก การผลิต การนำเข้า การส่งออก การขาย การขนส่ง การเก็บรักษา การกำจัด การทำลาย การปฏิบัติกับภาชนะของวัตถุอันตราย การให้แจ้งข้อเท็จจริง การให้ส่งตัวอย่าง หรือการอื่นใดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเพื่อควบคุม ป้องกัน บรรเทา หรือระงับอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศประกอบด้วย

(๑/๑)^{๑๑} กำหนดให้มีการดำเนินการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวัตถุอันตรายและให้มีการประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย ชีวิต หรือทรัพย์สินซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการ

(๒)^{๑๒} กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะรับผิดชอบในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตาม (๑) และ (๑/๑)

(๓) กำหนดเกณฑ์ค่าตลาดเคลื่อนจากปริมาณที่กำหนดไว้ของสารสำคัญในวัตถุอันตราย

(๔) กำหนดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายดังกล่าว

(๕) ระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและกรณีที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖

มาตรา ๒๐/๑^{๑๓} ผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ กำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑^{๑๔} ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓)

มาตรา ๒๒^{๑๕} ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๓๖ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ เว้นแต่จะแจ้งความประสงค์จะดำเนินการดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน

เมื่อได้มีประกาศระบุดังกล่าวเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครอง แจ้งการดำเนินการของตนที่กระทำอยู่ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ภายในเวลาที่กำหนดในประกาศดังกล่าว

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้ง โดยใบรับแจ้งให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับแจ้งระยะเวลาที่กำหนดต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ออกใบรับแจ้ง

การแจ้ง การออกใบรับแจ้ง การขอต่ออายุ และการต่ออายุใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^{๑๑} มาตรา ๒๐ (๑/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๒} มาตรา ๒๐ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๓} มาตรา ๒๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๔} มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๕} มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓) ด้วย

มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวงดังกล่าวให้กำหนดกรณีที่ต้องอนุญาตได้และกรณีที่ไม่ได้ไว้ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นที่ไม่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าและให้กำหนดระยะเวลาสำหรับการพิจารณาอนุญาตให้ชัดเจนด้วย

ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓) นั้นด้วย^{๑๖}

มาตรา ๒๔ เมื่อได้มีประกาศระบุชื่อวัตถุใดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ ภายในเวลาที่กำหนดในประกาศดังกล่าว และในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้ผู้นั้นประกอบกิจการไปพลางก่อนได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอนั้น

มาตรา ๒๕ ใบอนุญาตที่ออกไปแล้วนั้น ถ้าต่อมากฎหมายหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปหรือมีเหตุสำคัญเพื่อคุ้มครองความปลอดภัย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการอนุญาตได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มิให้กำหนดเกินสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตถ้าประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ถือว่ามิฐานะเสมือนผู้ได้รับอนุญาตและให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้เป็นที่สุด

^{๑๖} มาตรา ๒๓ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.

มาตรา ๒๙ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบได้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์การต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตจะขายวัตถุดิบอันตรายที่มีอยู่ในครอบครองได้ภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือทราบคำสั่งของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้ยกอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ถ้าใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบอันตรายสูญหาย ลบเลือนหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบอันตรายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ลบเลือนหรือชำรุด

มาตรา ๓๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งมีอายุใช้ได้เกินสามเดือนต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๓๒ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจพิจารณาสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี และถ้าเป็นกรณีสำคัญจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

มาตรา ๓๓ ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ จะขายวัตถุดิบอันตรายที่มีอยู่ในครอบครองได้ภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือทราบคำสั่งของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้ยกอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขออนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดรายชื่อของวัตถุดิบอันตรายที่กระบวนการผลิตและลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตรายเป็นที่ทราบกันแน่ชัดโดยทั่วไป

การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุดิบอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่อยู่นอกรายชื่อของประกาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อได้รับ

ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๒ หรือออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๓ ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบยกเว้นให้ไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีกถ้ามีผู้ขึ้นทะเบียนวัตถุดิบตรงรายอย่างเดียวกันนั้นไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอันควรใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบตรงรายให้มีอายุไม่เกินหกปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน^{๑๗}

การขอขึ้นทะเบียนวัตถุดิบตรง การออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบตรงและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบตรง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา^{๑๘}

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบตรงจำเป็นต้องผลิตหรือนำเข้ามาซึ่งตัวอย่างวัตถุดิบตรงที่จะขอขึ้นทะเบียนหรือต้องนำเข้ามาซึ่งวัตถุดิบตรงอย่างอื่นเพื่อใช้ในการผลิตวัตถุดิบตรงที่จะขอขึ้นทะเบียน และวัตถุดิบตรงนั้นมีกฎหมายบังคับให้การผลิตหรือการนำเข้าต้องได้รับอนุญาตหรือต้องขึ้นทะเบียนเสียก่อน ผู้ขอขึ้นทะเบียนอาจขออนุญาตพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุดิบตรงนั้นได้ตามพระราชบัญญัตินี้โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการขึ้น

การผลิตหรือการนำเข้ามาตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนวัตถุดิบตรงเมื่อคณะกรรมการเห็นว่า

(๑) วัตถุดิบตรงที่ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นที่เชื่อถือได้ว่ามีคุณสมบัติตามที่ขอขึ้นทะเบียนไว้ หรือหากนำมาใช้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม โดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะป้องกันได้

(๒) วัตถุดิบตรงที่ขอขึ้นทะเบียนใช้ชื่อในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความเป็นจริง หรือ

(๓) วัตถุดิบตรงที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุดิบตรงปลอม หรือเป็นวัตถุดิบตรงที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเพิกถอนทะเบียนแล้ว

คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งแก้ไขรายการทะเบียนวัตถุดิบตรงได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๐ วัตถุดิบตรงใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ต่อมาปรากฏว่าไม่มีประโยชน์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ หรือหากนำมาใช้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

^{๑๗} มาตรา ๓๖ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุดิบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๘} มาตรา ๓๖ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุดิบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะป้องกันได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตรายนั้นได้

คำสั่งเพิกถอนทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สุด

เมื่อมีการเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตรายใดแล้ว สิทธิในการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายนั้นเป็นอันระงับไป

มาตรา ๔๑ เจ้าของวัตถุอันตรายที่ถูกเพิกถอนทะเบียนต้องจัดการทำลายหรือดำเนินการกับวัตถุอันตรายของตนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒^{๑๙} (ยกเลิก)

มาตรา ๔๓^{๒๐} ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบเฉพาะกรณีเพื่อใช้เป็นสารมาตรฐานในการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ การขออนุญาต การอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ประกาศระบุดังใดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้มีไว้ในครอบครองปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศให้วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามที่เห็นสมควรได้

(๑) วัตถุอันตรายซึ่งโดยลักษณะหรือปริมาณอาจก่อให้เกิดอันตรายน้อยหรือซึ่งการบังคับตามมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดภาระเกินความสมควร

(๒) วัตถุอันตรายของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐ สภากาชาดไทย หรือหน่วยงานอื่นตามที่จะเห็นสมควรกำหนด

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุอันตรายปลอม

(๒) วัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน

(๓) วัตถุอันตรายเสื่อมคุณภาพ

(๔) วัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียนแต่มิได้ขึ้นทะเบียนไว้

^{๑๙} มาตรา ๔๒ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๐} มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๕) วัตถุอันตรายที่ถูกสั่งเพิกถอนทะเบียน

การมีไว้ในครอบครองตามวรรคหนึ่งไม่หมายความรวมถึงการครอบครองขณะจะทำลาย หรือการส่งมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการครอบครองเพื่อการอย่างอื่นตามหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๔๖ ผู้ใดรู้ว่าวัตถุอันตรายในความครอบครองของตนเป็นวัตถุอันตรายตามมาตรา ๔๕ ผู้นั้นต้องทำลาย ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือต้องส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑)

มาตรา ๔๗ วัตถุอันตรายหรือสิ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายปลอม

- (๑) สิ่งที่ทำเทียมวัตถุอันตรายแท้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
- (๒) วัตถุอันตรายที่แสดงชื่อว่าเป็นวัตถุอันตรายอื่น หรือแสดงกำหนดเวลาที่วัตถุอันตรายหมดอายุการใช้เกินความเป็นจริง
- (๓) วัตถุอันตรายที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือที่ตั้งของสถานที่ผลิตซึ่งมิใช่ความจริง

(๔) วัตถุอันตรายที่แสดงว่าเป็นวัตถุอันตรายที่ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งมิใช่ความจริง

(๕) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีสารสำคัญน้อยกว่าเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนตามมาตรา ๒๐ (๓) ในระดับที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน

- (๑) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีสารสำคัญน้อยกว่าเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนตามมาตรา ๒๐ (๓) แต่ไม่ถึงระดับที่กำหนดตามมาตรา ๔๗ (๕)
- (๒) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์ สิ่งเจือปน หรือลักษณะอื่นที่มีความสำคัญต่อคุณสมบัติของวัตถุอันตรายผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดหรือที่ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๔๙ วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายเสื่อมคุณภาพ

- (๑) วัตถุอันตรายที่หมดอายุการใช้ตามที่แสดงไว้ในฉลาก
- (๒) วัตถุอันตรายที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับวัตถุอันตรายปลอมตามมาตรา ๔๗ (๕) หรือวัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน

มาตรา ๕๐ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๐ (๑) คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลิกใช้ฉลากดังกล่าว หรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๑ การควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมโฆษณาให้ถือว่าวัตถุอันตรายที่มีการกำหนดฉลากตามมาตรา ๒๐ (๑) เป็นสินค้าที่มีการควบคุมฉลากโดยคณะกรรมการควบคุมฉลากตามกฎหมายดังกล่าวโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายผู้ใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไข หรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ในกรณีนี้เป็นกรณีมีเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้นั้นส่งออกไปซึ่งวัตถุอันตรายนั้นเพื่อคืนให้แก่ผู้ผลิตหรือผู้จัดส่งวัตถุอันตรายนั้นมาให้ หรือเพื่อการอื่นตามความเหมาะสมก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด^{๒๑}

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ไม่ว่าจะเพราะไม่มีความสามารถหรือเพราะเหตุอื่นใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนด เพื่อทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี โดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่วัตถุอันตรายนั้นอาจจำหน่ายได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดหรือขายให้แก่หน่วยงานของรัฐภายในสามเดือนนับแต่วันได้รับมอบ เงินที่ขายได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา การจำหน่าย และค่าภาระที่เกี่ยวข้องแล้วให้เก็บไว้เพื่อคืนแก่เจ้าของ แต่ถ้าพนักงานกำหนดสามเดือนดังกล่าวแล้วยังจำหน่ายไม่ได้หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการผ่อนเวลาต่อไปจะเป็นอันตรายหรือภาระเกินควรก็ให้มีอำนาจสั่งให้ทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ต้องทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณีหากมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นให้เจ้าของวัตถุอันตรายมีหน้าที่จ่ายหรือชดใช้เงินจำนวนนั้นแก่ทางราชการ

มาตรา ๕๒/๑^{๒๒} เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ประกอบกิจการอันมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในสถานประกอบการหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานประกอบการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการแก้ไขการกระทำดังกล่าว โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

มาตรา ๕๓^{๒๓} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย สถานที่ผลิตวัตถุอันตราย สถานที่เก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสถานที่ที่สงสัยว่าเป็นสถานที่เช่นนั้นในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว หรือเข้าไปในพาหนะที่บรรทุกวัตถุอันตรายหรือสงสัยว่าบรรทุกวัตถุอันตราย เพื่อตรวจสอบวัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับวัตถุอันตราย

^{๒๑} มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๒} มาตรา ๕๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๓} มาตรา ๕๓ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) นำวัตถุอันตรายหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นวัตถุอันตรายในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

(๓) ตรวจค้น กัก ยึด หรืออายัดวัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่ามีการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๕๕ วัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสารและสิ่งของใด ๆ ที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๕๔ (๓) ถ้าสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียง่าย หรือถ้าการเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรืออันตรายที่จะเกิดจากสิ่งของนั้นหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าแห่งสิ่งของนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณีโดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย และให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วเห็นว่าสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ต้องริบตามมาตรา ๘๘ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดหรือคืนวัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสารและสิ่งนั้น ๆ ให้แก่ผู้ควรได้รับคืนโดยมิชักช้า

ในกรณีที่มีการคืนสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ หรือเงินที่ขายได้ ให้แจ้งการคืนโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ควรได้รับคืน แต่ในกรณีไม่รู้ตัวผู้ควรได้รับคืนหรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนา ถ้าได้ประกาศในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับที่ได้แพร่หลายในท้องที่ที่ได้ยึดหรืออายัดสิ่งของนั้น หรือการประกาศในหนังสือพิมพ์จะไม่คุ้มกับมูลค่าสิ่งของที่จะคืน ถ้าได้ประกาศไว้ ณ ที่ทำการอำเภอแห่งท้องที่นั้นไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ให้ถือว่าได้มีการแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศในหนังสือพิมพ์ หรือวันที่ครบกำหนดการประกาศ ณ ที่ทำการอำเภอ แล้วแต่กรณี

ผู้ขอรับคืนต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายกระต่าง ๆ ของรัฐที่เกิดขึ้นเพราะการประกาศในหนังสือพิมพ์พร้อมเงินเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของเงินจำนวนดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถจะคืนได้เพราะหาตัวผู้ควรได้รับคืนไม่พบ ก็ให้รักษาสิ่งของที่ยึดไว้ หรือเงินที่จะคืนให้มั่นไว้ แล้วแต่กรณี หากภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่ได้แจ้งแก่ผู้ควรได้รับคืนและไม่มีผู้ควรได้รับคืนมาขอรับ ก็ให้ตกเป็นของรัฐ

มาตรา ๕๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

หมวด ๓

หน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่ง

มาตรา ๕๗ บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่เป็นการลบล้างหรือจำกัดหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่งที่บุคคลมีอยู่ตามบทบัญญัติในหมวดอื่นหรือของบทกฎหมายอื่น

มาตรา ๕๘ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดวัตถุที่ถือว่าเป็นวัตถุดิบตามความในหมวดนี้

มาตรา ๕๙ ผู้ผลิตวัตถุดิบต้องระมัดระวังในการจัดหาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต การกำหนดวิธีการและขั้นตอนที่วางใจได้ของการผลิต การจัดให้มีภาชนะบรรจุที่มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยต่อการใช้ การเคลื่อนย้าย และการขนส่ง การจัดให้มีฉลากที่แสดงสภาพอันตรายของสิ่งนั้นที่ชัดเจนเพียงพอ ความเหมาะสมของการเก็บรักษา และการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้ที่รับมอบวัตถุดิบไปจากตนหรือผู้ที่อาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุดิบดังกล่าว

มาตรา ๖๐ ผู้นำเข้าวัตถุดิบต้องระมัดระวังในการเลือกหาผู้ผลิต การตรวจสอบคุณภาพของวัตถุดิบ การตรวจสอบความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลาก การเลือกวิธีการขนส่งและผู้ขนส่ง ความเหมาะสมของการเก็บรักษา และการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้ที่รับมอบวัตถุดิบไปจากตนหรือผู้ที่อาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุดิบดังกล่าว

มาตรา ๖๑ ผู้ขนส่งต้องระมัดระวังในการตรวจสอบความถูกต้องของสิ่งที่ใช้ในการขนส่งหรือยานพาหนะและอุปกรณ์ ความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลาก ความเหมาะสมของวิธีการขนส่ง ความถูกต้องของการจัดวางบนยานพาหนะ และความไว้วางใจได้ของลูกจ้างหรือผู้จัดทำกรงานให้แก่ตนหรือร่วมกับตน

มาตรา ๖๒ ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุดิบต้องระมัดระวังในการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าหรือผู้จัดหาวัตถุดิบนั้นให้แก่ตน ความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลาก ความเหมาะสมของการเก็บรักษาและความไว้วางใจได้ของผู้ที่รับมอบวัตถุดิบไปจากตนหรืออาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุดิบดังกล่าว

มาตรา ๖๓ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุดิบต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่วัตถุดิบที่อยู่ในความครอบครองของตน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง

มาตรา ๖๔ ผู้ขายหรือผู้ส่งมอบวัตถุดิบให้กับบุคคลใด ต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายของบุคคลดังกล่าวอันเกิดแต่วัตถุดิบนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง

มาตรา ๖๕ นายจ้าง ตัวการ ผู้ว่าจ้าง หรือเจ้าของกิจการต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่บุคคลตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ได้กระทำไปในการทำงานให้แก่ตน แต่ชอบที่จะได้ชดใช้จากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ตนจะมีส่วนผิดในการสั่งให้ทำ การเลือกหาตัวบุคคล การควบคุม หรือการอื่นอันมีผลโดยตรงให้เกิดการละเมิดขึ้นนั้น

มาตรา ๖๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายจ่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิตจนถึงผู้ที่รับผิดชอบขณะเกิดการละเมิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งการละเมิดด้วย

มาตรา ๖๗ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการเสียหายความเป็นวัตถุอันตรายและผู้พึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน

ถ้ามีการเจรจาเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่พึงจ่ายระหว่างผู้ที่เข้าใจกันว่าต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนและผู้มีสิทธิได้ค่าสินไหมทดแทน ให้อายุความสะดุดหยุดอยู่จนกว่าจะปรากฏว่าการเจรจานั้นไม่อาจตกลงกันได้

มาตรา ๖๘ ผู้ที่ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ ที่ได้ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายแล้ว ย่อมมีสิทธิไล่เบียดเอาจากผู้ที่ยังสงมอบวัตถุอันตรายให้แก่ตน หรือแก่ผู้ซึ่งทำงานให้แก่ตน และบรรดาผู้ที่มีส่วนในการสงมอบวัตถุอันตรายดังกล่าวในลำดับต่าง ๆ ถัดขึ้นไปคนหนึ่งคนใดหรือหลายคนก็ได้ไปจนถึงผู้ผลิต โดยต้องใช้สิทธิไล่เบียดภายในสามปีนับแต่วันที่ตนได้ชำระค่าสินไหมทดแทน แต่ถ้าผู้ใช้สิทธิไล่เบียดนั้นเป็นผู้ที่จงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้เกิดการละเมิดขึ้น ผู้นั้นจะมีสิทธิไล่เบียดเฉพาะส่วนที่เกินจากความรับผิดชอบโดยเฉพาะของตนเท่านั้น

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่วัตถุอันตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม ถ้ารัฐได้รับความเสียหายเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือจัดจตุความเสียหายให้เกิดการคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินไม่มีเจ้าของ หรือทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของแผ่นดิน เมื่อได้รับคำร้องขอจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบวัตถุอันตรายดังกล่าวให้พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๔ หรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๔ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐/๑^{๒๔} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๒๔} มาตรา ๗๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๗๑^{๒๕} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคห้า มาตรา ๔๑ หรือ มาตรา ๔๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง หรือตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุดิบดังกล่าว ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินแปดแสนบาท

มาตรา ๗๔/๑^{๒๖} ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดซึ่งมีโทษตามมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุดิบรายชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ซึ่งเป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีตามประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา ๗๔/๒^{๒๗} การกระทำความผิดตามมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุดิบรายชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ซึ่งเป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีตามประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๘ หากผู้กระทำความผิดมีสัญชาติไทย แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร

ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพราะการกระทำนั้นอีก ถ้า

(๑) ได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือ

(๒) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้วแต่ยังไม่พ้นโทษ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับมาแล้ว

มาตรา ๗๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๑) หรือมาตรา ๔๕ (๕) สำหรับกรณีเพิกถอนทะเบียนเพราะอาจเกิดอันตรายโดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะป้องกันได้ ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุ

^{๒๕} มาตรา ๗๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๖} มาตรา ๗๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

^{๒๗} มาตรา ๗๔/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

อันตรายชนิดที่ ๓ ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินเจ็ดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือ
มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำได้ระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๗๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๒) หรือมาตรา ๔๕ (๕) สำหรับกรณีเพิกถอน
ทะเบียนเพราะไม่มีประโยชน์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓
ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือ
ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำได้ระวางโทษปรับไม่เกินสี่แสนบาท

มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๓) ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิด
ที่ ๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำได้ระวางโทษ
ปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๔) ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิด
ที่ ๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๙ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘
เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ผู้กระทำได้ระวางโทษสองในสามของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๘๐ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘
เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ผู้กระทำได้ระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๘๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ
ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ไม่ว่าจะเป็นอย่างตนเองหรือผู้อื่น ทำ
หรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จ หรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด
เช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีกภายในหกเดือนนับแต่วันกระทำความผิดครั้งก่อน ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๓ ผู้ใดขายวัตถุอันตรายโดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดง
ฉลากไม่ถูกต้อง หรือขายวัตถุอันตรายที่มีฉลากที่คณะกรรมการสั่งเลิกใช้ หรือให้แก่เขาตามมาตรา ๕๐
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำได้ระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔ ผู้ใดโดยเจตนาหรือโดยประมาทรับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างทำลายส่วนอันเป็นสาระสำคัญของฉลากที่ถูกต้องตามกฎหมาย สำหรับวัตถุอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดตามความในหมวด ๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕/๑^{๒๘} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๒/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษบุคคลใดในความผิดตามมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ และเป็นกรณีที่มีการยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาต ถ้ามีพฤติการณ์ให้เห็นว่าบุคคลดังกล่าวอาจจะกระทำความผิดเช่นนั้นอีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้

มาตรา ๘๗/๑^{๒๙} ผู้ใดเคยถูกลงโทษเพราะเหตุกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้วครั้งหนึ่ง ถ้าได้กระทำความผิดในบทบัญญัติเดียวกันกับที่เคยถูกลงโทษแล้วนั้นซ้ำอีก ให้ศาลเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกกึ่งหนึ่งของอัตราโทษสำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๘๗/๒^{๓๐} ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการ ผู้เชี่ยวชาญ บุคลากรเฉพาะ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่ทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

^{๒๘} มาตรา ๘๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๙} มาตรา ๘๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๐} มาตรา ๘๗/๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๘๘ วัตถุอันตรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ภาชนะของวัตถุอันตรายดังกล่าว เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใดบรรดาที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ ให้ส่งมอบแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าวเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรต่อไป

ในกรณีที่ต้องทำลายให้ศาลมีคำสั่งในคำพิพากษาให้เจ้าของชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นให้แก่ทางราชการด้วย

มาตรา ๘๙^{๓๑} บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือมีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดได้รับแจ้ง ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบก็ได้ ทั้งนี้ การเปรียบเทียบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจะเปรียบเทียบได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ให้ถูกต้อง

(๒) ในกรณีที่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ตกเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ยินยอมให้เปรียบเทียบได้แก้ไขของกลางให้ถูกต้องแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดของกลางนั้นเสีย

บรรดาสิ่งของที่ตกเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าวให้จัดการตามระเบียบที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๐ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่มีพิษและยังอยู่ในระหว่างพิจารณาให้ถือเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขออนุญาตมีข้อแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๑ ใบอนุญาตและใบสำคัญการขึ้นทะเบียนที่ออกให้แก่บุคคลใด ๆ ตาม

^{๓๑} มาตรา ๘๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

กฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุที่กำหนดไว้

มาตรา ๙๒ ให้บทวนบรรดาวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นวัตถุมีพิษธรรมดาและวัตถุมีพิษร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษ และดำเนินการออกประกาศกำหนดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ ชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษยังคงใช้บังคับต่อไปได้ เว้นแต่บทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการวัตถุมีพิษให้ใช้บทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัตินี้แทน และให้การต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับได้ทันทีเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษ

มาตรา ๙๓ บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม^{๓๒}

(๑) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดถุอันตราย	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตผลิตวัดถุอันตราย	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตนำเข้าวัดถุอันตราย	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตส่งออกวัดถุอันตราย	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๕) ใบอนุญาตมีไว้ครอบครองซึ่งวัดถุอันตราย	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๖) ใบอนุญาตผลิตตัวอย่างวัดถุอันตราย	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(๗) ใบอนุญาตนำเข้าตัวอย่างวัดถุอันตราย	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(๘) ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดถุอันตราย	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๙) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๐) การต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียน วัดถุอันตรายครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดถุอันตราย			
(๑๑) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม สำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท			

^{๓๒} อัตราค่าธรรมเนียม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบันมีการนำวัตถุอันตรายมาใช้ในกิจการประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และวัตถุอันตรายบางชนิดอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมได้ แม้ว่าในขณะนี้จะมีกฎหมายที่ใช้ควบคุมวัตถุที่ก่อให้เกิดอันตรายอยู่บ้างแล้วก็ตาม แต่ก็มีอยู่หลายฉบับและอยู่ในอำนาจหน้าที่ของหลายกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งกฎหมายเหล่านั้นได้ออกมาต่างยุคต่างสมัยกัน ทำให้มีบทบัญญัติที่แตกต่างกันและยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษโดยขยายขอบเขตให้ครอบคลุมวัตถุอันตรายต่าง ๆ ทุกชนิด และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมวัตถุอันตรายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกับจัดระบบบริหารให้มีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับการควบคุมดูแลวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔^{๓๓}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการห้ามพัฒนา ผลิต สะสม และใช้อาวุธเคมี และว่าด้วยการทำลายอาวุธเหล่านี้ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งอนุสัญญาดังกล่าวกำหนดมาตรการควบคุมเกี่ยวกับการผลิต ได้มา จัดเก็บ ใช้ และโยกย้ายสารเคมีพิษและสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีในอาณาเขตของบรรดาระัฐภาคีและรัฐนอกภาคี รวมทั้งกำหนดให้รัฐภาคีออกกฎหมายที่มีโทษทางอาญาเพื่อใช้บังคับกับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่อยู่ในอาณาเขตหรือเขตอำนาจของรัฐภาคีที่กระทำการละเมิดมาตรการดังกล่าว และให้ขยายขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมถึงการกระทำที่ต้องห้ามตามอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีของบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติของรัฐภาคี ซึ่งกระทำนอกอาณาเขตของรัฐภาคีด้วย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเรื่องมาตรการในการควบคุมการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่เป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีและบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕^{๓๔}

มาตรา ๘๘ ในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน” และคำว่า “ผู้แทนกรมโยธาธิการ” เป็น “ผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน”

(๒) ให้เพิ่ม “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” เป็นผู้รักษาการ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับวัตถุที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของกระทรวงพลังงาน

^{๓๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘/ตอนที่ ๑๐๖ ก/หน้า ๕/๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

^{๓๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๘ ตุลาคม ๒๕๔๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่างๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุรักษ์ให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติว่าด้วย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๓๕}

มาตรา ๒๓ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติว่าด้วย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติว่าด้วย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๔ คำขอใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติว่าด้วย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ให้ใบอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วย พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุที่กำหนดไว้

มาตรา ๒๖ ให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และชนิดที่ ๓ หรือใบรับแจ้งการดำเนินการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วย พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงใช้ได้ต่อไปอีกสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

^{๓๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๓๘ ก/หน้า ๒๓/๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งมีสภาพปัญหาเกี่ยวกับอันตรายที่ทวีความรุนแรงขึ้น มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยความปลอดภัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยอันตราย วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอำนาจของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชน การกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด การกำหนดอายุและการต่ออายุใบรับแจ้งการดำเนินการว่าด้วยอันตรายชนิดที่ ๒ และใบสำคัญการขึ้นทะเบียนว่าด้วยอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ การอนุญาตให้มีการผลิต นำเข้า หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งว่าด้วยอันตรายชนิดที่ ๔ รวมทั้งการยกเลิกอำนาจจับกุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตลอดจนปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐^{๓๖}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๔ เฉพาะในส่วนที่สันนิษฐานให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษทางอาญาร่วมกับการกระทำความผิดของนิติบุคคล โดยไม่ปรากฏว่ามีการกระทำหรือเจตนาประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในลักษณะดังกล่าวทำนองเดียวกัน คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๘/๔ และพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ดังนั้น เพื่อแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวและกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกันมิให้ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^{๓๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนที่ ๑๘ ก/หน้า ๑/๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

(๒๖)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สัญญา/ผู้จัดทำ
๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

วิภา/ปรับปรุง
๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

วริญา/เพิ่มเติม
๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

วิชพงษ์/ตรวจ
๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

(๒๗)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เลขรับ 1575
วันที่ 14 ก.พ. 2561
เวลา 10.13 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๒๒๕๐

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปล
สาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๐๐. / ๒๑ วันที่ ๑๕ / ๑.พ. / ๖๑
เวลา ๑๐.๓๐ น. ส่ง ย.ค.ค.
สำนักการประชุม

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๒๑ (๑) / ๒๕๖๑
วันที่ ๑๕ / ๑.พ. / ๖๑
เวลา ๑๐.๔๐ น.
สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๕๓ (ขณินมา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ ๙๐๕๘ (m153/D/งาน สนธฯ/ส สงสภ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้
- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” “ส่งกลับออกไป” “ภาชนะบรรจุ” “โฆษณา” “การส่งเสริมการขาย” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุอันตราย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๗)
- (๓) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตราย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมอายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม)
- (๕) กำหนดให้มีการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน กรณีการนำวัตถุอันตรายมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)
- (๖) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตราย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ และเพิ่มมาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ มาตรา ๕๑/๓ มาตรา ๕๑/๔ มาตรา ๕๑/๕ มาตรา ๕๑/๖ และมาตรา ๕๑/๗)
- (๗) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่งให้ครอบคลุมถึงผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับออกไป (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๖)
- (๘) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น (เพิ่มมาตรา ๖๙/๑)
- (๙) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบ ให้เหมาะสม (เพิ่มมาตรา ๗๐/๒ มาตรา ๗๔/๓ มาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และยังไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป รวมทั้งการโฆษณาวัดอุณฺทราย ไว้โดยเฉพาะ ประกอบกับกลไกการควบคุมวัดอุณฺทรายยังไม่อาจขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร ดังนั้น สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไปเพื่อเป็นการลดภาระแก่ผู้ประกอบการ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณา วัดอุณฺทรายให้เป็นธรรมต่อผู้บริโภคยิ่งขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการวัดอุณฺทรายโดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ และเพิ่มเติมหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ครบถ้วน เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการควบคุมวัดอุณฺทราย ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมอายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดอุณฺทราย กำหนดให้มีการยกเว้น ไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในกรณีการนำวัดอุณฺทรายมาใช้ เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา และกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือจัดความเสียหาย ที่เกิดขึ้น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมวัตถุอันตรายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเพิ่มหลักเกณฑ์การนำผ่าน
การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป และแก้ไขหลักเกณฑ์การโฆษณาวัตถุอันตราย รวมทั้ง
กำหนดให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา
หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นจากวัตถุอันตราย อันจะทำให้ผู้ประกอบการมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน
ในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย และประชาชนได้รับความเป็นธรรมจากการโฆษณาวัตถุอันตราย
รวมทั้งเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพ
ของประชาชน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..)”

พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” และ “ส่งกลับออกไป” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ส่งออก” และคำว่า “ขาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักรโดยมีจุดเริ่มต้น และจุดสิ้นสุดของการขนส่งนอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการขนถ่ายหรือเปลี่ยนพาหนะหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ ในราชอาณาจักร

“นำกลับเข้ามา” หมายความว่า นำวัตถุอันตรายที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร กลับเข้ามาในราชอาณาจักร โดยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพวัตถุอันตราย

“ส่งกลับออกไป” หมายความว่า ส่งวัตถุอันตรายที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร โดยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพวัตถุอันตราย”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ภาชนะบรรจุ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “มีไว้ในครอบครอง” และคำว่า “ฉลาก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า ภาชนะที่มีลักษณะปิดและทำหน้าที่กักเก็บ วัตถุอันตรายอย่างปลอดภัย”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “โฆษณา” และ “การส่งเสริมการขาย” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ฉลาก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือได้ยิน หรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการส่งเสริมการขายด้วย

“การส่งเสริมการขาย” หมายความว่า การให้ข้อมูล การชักนำ หรือการกระทำ โดยวิธีใด ๆ โดยมีมุ่งหมายให้มีการใช้วัตถุอันตรายเพิ่มขึ้น และกระทำเพื่อประโยชน์ในทางการค้า”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” ระหว่างบทนิยามคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และคำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“ค่าเสียหายเบื้องต้น” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นอันจำเป็นในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากวัตถุอันตราย ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม หรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการวัตถุอันตราย”
ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนยี่สิบห้าคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมเจ้าท่า
อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ
อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการ
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานปรมาณู
เพื่อสันติ และผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสิบคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก
ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเคมี วิทยาศาสตร์
วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ หรือกฎหมาย และอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็น
ตัวแทนขององค์การสาธารณประโยชน์และมีประสบการณ์การดำเนินงานด้านการคุ้มครองสุขภาพ
อนามัย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านการเกษตรกรรมยั่งยืน ด้านการจัดการปัญหาวัตถุอันตราย
ในท้องถิ่น หรือด้านสิ่งแวดล้อม

ให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทน
กรมธุรกิจพลังงาน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร และผู้แทนสำนักงาน
คณะกรรมการอาหารและยา เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนการบริหารจัดการวัตถุอันตรายเพื่อขอความเห็นชอบ
จากคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
รับไปปฏิบัติ

(๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมกำกับดูแลวัตถุอันตราย

(๓) เฝ้าระวัง ติดตาม ประเมินผล และกำกับดูแล หน่วยงานผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติ

ให้เป็นไปตาม (๑) และ (๒)

(๔) พิจารณาวินิจฉัยหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานระหว่าง
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

(๕) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในการออกประกาศ
ตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง

(๖) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกประกาศตามมาตรา ๒๐
มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ มาตรา ๒๐/๓ มาตรา ๓๖ วรรคสาม มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๔๓
มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๗ (๕) มาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓) และมาตรา ๕๑/๕ วรรคสอง

(๗) ให้คำแนะนำแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียนหรือเพิกถอนทะเบียน
วัตถุอันตราย

(๘) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรี
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๙) พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากวัตถุอันตราย

(๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโฆษณาตามมาตรา ๕๑/๒
และมาตรา ๕๑/๓ (๔)

(๑๑) แจงหรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตรายให้ประชาชนได้ทราบ ในการนี้
จะระบุชื่อของวัตถุอันตรายหรือชื่อของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(๑๒) สอดส่องดูแล ให้คำแนะนำ และเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ
หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่
ที่กฎหมายกำหนด

(๑๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี
เกี่ยวกับการควบคุมวัตถุอันตราย และการป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากวัตถุอันตราย
เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ

(๑๔) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์วัตถุอันตรายของประเทศต่อคณะรัฐมนตรี
อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย
พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า
การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครอง”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓
แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๒๐/๒ ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องแจ้ง
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตาม
มาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) และ (๒) ด้วย

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้ง
การนำผ่านเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้ง โดยให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับแจ้งนั้น
ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออกใบรับแจ้งดังกล่าว

การแจ้ง การออกใบรับแจ้ง การขอขยายระยะเวลา และการขยายระยะเวลา
ใบรับแจ้งการนำผ่าน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด
โดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๐/๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องนำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผ่อนผันการปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ การผ่อนผันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด โดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่อยู่นอกชายฝั่งของประกาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๒ หรือออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๓ ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบยกเว้นให้ไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีก ถ้ามีผู้ขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายอย่างเดียวกันนั้นไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอันควรใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายให้มียอายุไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน

การขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย การออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย และการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และเมื่อผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนได้ยื่นคำขอต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ถือว่ามิฐานะเสมือนผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียน จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่ต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนนั้น”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศให้วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน และจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

(๑) วัตถุอันตรายซึ่งโดยลักษณะหรือปริมาณอาจก่อให้เกิดอันตรายน้อยหรือซึ่งการบังคับตามมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดภาระเกินความสมควร

(๒) วัตถุอันตรายซึ่งมีวัตถุประสงค์นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา

(๓) วัตถุอันตรายของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐ สภากาชาดไทย หรือหน่วยงานอื่นตามที่จะเห็นสมควรกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ การโฆษณาวัตถุอันตรายจะต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็น ข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ลักษณะของวัตถุอันตราย หรือการใช้วัตถุอันตราย ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือเป็นข้อความ ที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

- (๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง
- (๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริง หรือเกินความจริง หรือไม่ก็ตาม
- (๓) ข้อความอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็น ของคณะกรรมการ”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ มาตรา ๕๑/๓ มาตรา ๕๑/๔ มาตรา ๕๑/๕ มาตรา ๕๑/๖ และมาตรา ๕๑/๗ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๕๑/๑ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อ สุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญแก่ผู้อื่น

มาตรา ๕๑/๒ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อมจากการโฆษณาวัตถุอันตรายใด หน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของ คณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับ วัตถุอันตรายนั้นในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การโฆษณาวัตถุอันตรายที่ต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือน เกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย

(๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับวัตถุอันตราย

(๓) ห้ามการโฆษณาวัตถุอันตราย

มาตรา ๕๑/๓ ในกรณีที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑/๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่ง ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา

(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา

(๓) ระงับการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา

(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้อื่นที่อาจเกิดขึ้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริต ในการกระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย

มาตรา ๕๑/๔ ในกรณีหน่วยงานผู้รับผิดชอบมีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใด ที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑) ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบ มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายพิสูจน์ เพื่อแสดงความจริงได้

ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย อ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยัน ข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณา ซึ่งวัตถุอันตราย ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๕๑/๓ ได้

มาตรา ๕๑/๕ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณา ซึ่งวัตถุอันตรายผู้ใดสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อาจขอให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ให้ความเห็นชอบแล้ว

การขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ คำปวยการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การให้ความเห็นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือที่ให้ถือว่าหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ให้ความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือที่ให้ถือว่า หน่วยงานผู้รับผิดชอบให้ความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มิให้ถือว่าการกระทำนั้น เป็นความผิดทางอาญา

มาตรา ๕๑/๖ ในกรณีผู้ที่ได้รับคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ หรือมาตรา ๕๑/๔ ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๕๑/๗ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๑/๖ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจ พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนด ระยะเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน
ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไข
หรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ในกรณี หากเป็นกรณีมีเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่
จะสั่งให้ผู้นั้นนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตรายนั้นเพื่อคืนให้แก่ผู้ผลิตหรือผู้จัดส่ง
วัตถุอันตรายนั้น หรือเพื่อการอื่นตามความเหมาะสมก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับ
เข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องได้
ไม่ว่าเพราะไม่มีความสามารถหรือเพราะเหตุอื่นใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าว
ส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนด เพื่อทำลายหรือจัดการตามควร
แก่กรณี โดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย
พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๓ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป
หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตราย
ที่อยู่ในความครอบครองของตน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัย
หรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย
พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป
ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิตจนถึงผู้รับผิดชอบ
ขณะเกิดการละเมิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งการละเมิดด้วย”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๙/๑ ของหมวด ๓ หน้าที่และความรับผิด
ทางแพ่ง แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๖๙/๑ ในกรณีที่วัตถุอันตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือ
สิ่งแวดล้อม และได้มีการทำประกันตามมาตรา ๒๐ (๑/๑) ให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น
ให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐในการเข้าช่วยเหลือ
เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น

จำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น การเก็บรักษาค่าเสียหายเบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ค่าเสียหายเบื้องต้นที่หน่วยงานของรัฐได้รับจากผู้รับประกันภัยในการที่หน่วยงานของรัฐเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๖๔ และไม่ตัดสิทธิพนักงานอัยการในการฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเพิ่มเติม

เมื่อผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้ผู้รับประกันภัยดังกล่าวมีสิทธิไล่เบียดเอากับบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายได้”

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
วัดอุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๐/๒ ผู้ได้นำผ่านวัดอุอันตรายชนิดที่ ๑ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้นำผ่านวัดอุอันตรายชนิดที่ ๒ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้นำผ่านวัดอุอันตรายชนิดที่ ๓ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติ
วัดอุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๔/๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดตามมาตรา ๔๔ (๒) สำหรับวัดอุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดตามมาตรา ๔๔ (๒) สำหรับวัดอุอันตรายชนิดที่ ๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๐ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๗๗ เกี่ยวกับวัดอุอันตรายชนิดที่ ๑ ผู้กระทำต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๘๔/๑ ผู้ใดโฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔/๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔/๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ตามมาตรา ๕๑/๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติ วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๘ วัตถุอันตรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน นำกลับเข้ามา ส่งกลับ ออกไป หรือมีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ภาชนะของวัตถุอันตรายดังกล่าว เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใดบรรดาที่ศาลมีคำพิพากษาให้รับ ให้ส่งมอบ แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าวเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรต่อไป”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติ วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อ ผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ผู้กระทำความผิดได้รับแจ้ง ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา”

มาตรา ๒๖ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

มาตรา ๒๗ เรื่องร้องเรียนที่ได้ยื่นและยังคงค้างพิจารณาอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติ วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๒๘ ใ้รับแจ้งการดำเนินการนำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และใบอนุญาต นำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ที่ออกตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผ่านวัตถุอันตรายให้ถือว่าเป็นใบรับแจ้งการนำเข้า วัตถุอันตรายตามมาตรา ๒๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าใบรับแจ้งหรือใบอนุญาต แล้วแต่กรณี จะสิ้นอายุ

คำขอเกี่ยวกับการแจ้งนำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และการขออนุญาตนำเข้า วัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผ่านวัตถุอันตรายที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติ วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขอแจ้งนำเข้าวัตถุอันตรายตามมาตรา ๒๐/๒ ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขอใดมีข้อแตกต่างไปจาก

หลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๙ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับ
ได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย
พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ
ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้
ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และยังไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป รวมทั้งการโฆษณาวัตถุอันตราย ไว้โดยเฉพาะ ประกอบกับกลไกการควบคุมวัตถุอันตรายยังไม่อาจขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร ดังนั้น สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไปเพื่อเป็นการลดภาระแก่ผู้ประกอบการ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณา วัตถุอันตรายให้เป็นธรรมต่อผู้บริโภคยิ่งขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการวัตถุอันตรายโดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ และเพิ่มเติมหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ครบถ้วน เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการควบคุมวัตถุอันตราย ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบเป็นไปในแนวทาง เดียวกัน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมอายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย กำหนดให้มี การยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในกรณีการนำวัตถุอันตรายมาใช้ เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา และกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหาย ที่เกิดขึ้น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยสรุป ดังต่อไปนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” “ส่งกลับออกไป” “ภาชนะบรรจุ” “โฆษณา” “การส่งเสริมการขาย” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น” เพื่อให้สอดคล้องกับสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓ ถึงร่างมาตรา ๗)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุอันตราย

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมกรรมการโดยตำแหน่ง จากเดิมที่กำหนดให้ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการวัตถุอันตราย เป็นกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

เป็นประธานกรรมการวัตถุอันตราย และเพิ่มเติมกรรมการโดยตำแหน่งในส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้คณะกรรมการวัตถุอันตรายมีองค์ประกอบที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุอันตราย (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุอันตราย โดยกำหนดให้เสนอนโยบายและแผนการบริหารจัดการวัตถุอันตรายเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ และจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมกำกับดูแลวัตถุอันตราย รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม ประเมินผล และกำกับดูแลหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายและแผนการบริหารจัดการวัตถุอันตรายและแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมกำกับดูแลวัตถุอันตราย ตลอดจนพิจารณาวินิจฉัยหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับกรอบอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ได้กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโฆษณาวัตถุอันตราย และเสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์วัตถุอันตรายของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

๒.๓ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตราย

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครอง (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (๔))

(๒) กำหนดกระบวนการนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ และกำหนดกรณีที่มีความจำเป็นต้องนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผ่อนผันการปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตราย (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดกรณีที่ปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไข หรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ แต่หากปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนด เพื่อทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง และร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ วรรคสอง)

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมอายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย

แก้ไขเพิ่มเติมอายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายจากเดิมที่กำหนดไว้ไม่เกินหกปี เป็นให้มีอายุไม่เกินสิบปี เพื่อให้สอดคล้องกับอายุใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าวัตถุอันตราย และแก้ไขเพิ่มเติมการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย โดยกำหนดให้ผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายซึ่งได้ยื่นคำขอต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายแล้ว ให้ถือว่า มีฐานะเสมือนผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่ง

ไม่ต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้นั้นสามารถดำเนินกิจการอย่างต่อเนื่องไปพลางก่อนได้ (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม)

๒.๕ กำหนดข้อยกเว้นการใช้บังคับ

แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตรายมีอำนาจประกาศให้ (๑) วัตถุอันตรายซึ่งโดยลักษณะหรือปริมาณอาจก่อให้เกิดอันตรายน้อยหรือซึ่งการบังคับตามมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดภาระเกินความสมควร (๒) วัตถุอันตรายซึ่งมีวัตถุประสงค์นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา และ (๓) วัตถุอันตรายของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐ สภากาชาดไทย หรือหน่วยงานอื่นตามที่เห็นสมควรกำหนด ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน และจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

๒.๖ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตราย

(๑) กำหนดให้การโฆษณาวัตถุอันตรายจะต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม และกำหนดให้การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ และร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

(๒) กำหนดให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตรายมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในเรื่องการโฆษณาที่ต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับวัตถุอันตราย และห้ามการโฆษณาวัตถุอันตราย ทั้งนี้ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อมจากการโฆษณาวัตถุอันตราย (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๕๑/๒)

(๓) กำหนดให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย ดำเนินการแก้ไขข้อความหรือวิธีการห้ามการใช้ข้อความบางอย่าง หรือระงับการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา และในกรณีที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริง ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๕๑/๓ มาตรา ๕๑/๔ มาตรา ๕๑/๖ และมาตรา ๕๑/๗)

(๔) กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายที่สงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อาจขอให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๕๑/๕)

๒.๗ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่ง

(๑) กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตรายที่อยู่ในความครอบครองของตน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะ

ความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง และกำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายจ่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิตจนถึง ผู้ที่รับผิดชอบขณะเกิดการละเมิด ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งการละเมิดด้วย (ร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๓ และร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖)

(๒) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น โดยกำหนด กรณีที่วัดอุณฺตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม และได้มีการทำ ประกันไว้ ให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมาย จากหน่วยงานของรัฐในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น สำหรับจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น การเก็บรักษาค่าเสียหายเบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๙ เพิ่ม มาตรา ๖๘/๑)

๒.๘ บทกำหนดโทษ

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับฐานความผิดที่ได้แก้ไข เพิ่มเติม และกำหนดอัตราโทษเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน (ร่างมาตรา ๒๐ เพิ่มมาตรา ๗๐/๒ ร่างมาตรา ๒๑ เพิ่มมาตรา ๗๔/๓ ร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๐ ร่างมาตรา ๒๓ เพิ่มมาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้วัดอุณฺตรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน นำกลับเข้ามา ส่งกลับออกไป หรือมีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ภาชนะของวัดอุณฺตราย ดังกล่าว เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใดบรรดาที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ ให้ส่งมอบแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัดอุณฺตรายดังกล่าวเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่ เห็นสมควรต่อไป (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๘)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยกำหนดอัตราโทษที่เปรียบเทียบได้จากเดิมที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี เป็นกำหนดให้สามารถเปรียบเทียบความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสองปี ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถระงับคดี โดยการเปรียบเทียบสำหรับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับวัดอุณฺตรายชนิดที่ ๓ ได้ (ร่างมาตรา ๒๕ แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๘๙)

๒.๙ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดบทบัญญัติรองรับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติ วัดอุณฺตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อไปจนกว่าจะครบวาระ (ร่างมาตรา ๒๖)

(๒) กำหนดบทบัญญัติรองรับเรื่องร้องเรียนที่ได้ยื่นและยังคงค้างพิจารณาอยู่ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการวัดอุณฺตรายแห่งพระราชบัญญัติวัดอุณฺตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๗)

(๓) กำหนดบทบัญญัติรองรับใบรับแจ้งการดำเนินการนำเข้าวัดอุณฺตราย ชนิดที่ ๒ และใบอนุญาตนำเข้าวัดอุณฺตรายชนิดที่ ๓ ที่ออกตามพระราชบัญญัติวัดอุณฺตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผ่านวัดอุณฺตรายให้ถือว่าเป็นใบรับแจ้งการนำผ่านวัดอุณฺตราย ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดบทบัญญัติรองรับคำขอเกี่ยวกับการแจ้งนำเข้าวัดอุณฺตราย ชนิดที่ ๒ และการขออนุญาตนำเข้าวัดอุณฺตรายชนิดที่ ๓ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผ่านวัดอุณฺตราย

ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติวัดอุ้มอ้วน พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขอแจ้งนำผ่านวัดอุ้มอ้วนตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๘)

(๔) กำหนดบทบัญญัติรองรับกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติวัดอุ้มอ้วน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติวัดอุ้มอ้วน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๒๙)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัดอุ้มอ้วน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อกำหนดกลไกการควบคุมวัดอุ้มอ้วนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไปซึ่งวัดอุ้มอ้วน และแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาวัดอุ้มอ้วน รวมทั้งเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐในการเข้าช่วยเหลือเคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นจากวัดอุ้มอ้วน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสม อันจะทำให้ผู้ประกอบการมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับวัดอุ้มอ้วน และส่งผลให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการใช้วัดอุ้มอ้วนและได้รับความเป็นธรรมจากการโฆษณาวัดอุ้มอ้วน นอกจากนี้ การเพิ่มบทบัญญัติให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นดังกล่าวย่อมทำให้การแก้ไขเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากวัดอุ้มอ้วนดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว

(๔๖)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

ประกาศผ่านเว็บไซต์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม www.diw.go.th และเว็บไซต์ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบอื่น ๆ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ และกรมธุรกิจพลังงาน

สามารถแบบแสดงความคิดเห็นที่แต่ละหน่วยงาน หรือทางโทรสารหมายเลข ๐๒ ๒๐๒ ๔๒๓๐

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟัง

จำนวน ๑ ครั้ง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึง ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๒๒ วัน มีผู้เข้าชมทั้งสิ้น ๘๐ ครั้ง มีผู้แสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น ๒๐ ความเห็น

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

ทั่วประเทศ / ทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่..) พ.ศ. ทุกมาตราที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ก่อนที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะบังคับใช้

๕. ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานฯ

(เป็นไปตามเอกสารสรุปการรับฟังความคิดเห็นฯ แนบท้าย)

๖. คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

การดำเนินการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่..) พ.ศ. ครั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ที่ให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรมโรงงานอุตสาหกรรมร่วมกับหน่วยงานรับผิดชอบภายใต้กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย รวมเป็น ๖ หน่วยงาน ร่วมกันจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ต่อประเด็นที่มีการแก้ไขปรับปรุงในร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบข้อมูลทางเว็บไซต์ และแสดงความคิดเห็น ระหว่างวันที่ ๑๑ พฤษภาคม - ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐

เว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลและเปิดให้มีการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ เว็บไซต์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ และกรมธุรกิจพลังงาน สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้

จำนวนการเข้าชมเว็บไซต์ ๘๐ ครั้ง จำนวนผู้ให้ความคิดเห็น จำนวน ๒๐ ราย

โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการแก้ไขปรับปรุงในทุกประเด็น

สรุปผลการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจงในแต่ละประเด็น มีดังนี้

ประเด็นที่มีการแก้ไขปรับปรุง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผล/ข้อเสนอแนะ
๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม โดยแก้ไข คำว่า “นำเข้า” “ส่งออก” และเพิ่มเติมคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” “ส่งกลับออกไป” “ภาชนะบรรจุ” “โฆษณา” “การส่งเสริมการขาย” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น”(แก้ไข มาตรา ๔)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	เหตุผล -เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน -เป็นการขยายขอบเขตวิธีการดำเนินงานเพื่อประโยชน์ในการควบคุมวัตถุอันตราย
๒. ปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุอันตราย (แก้ไขมาตรา ๖ มาตรา ๗)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๓. ห้ามการนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ (แก้ไขมาตรา ๑๘)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	ข้อเสนอแนะ ควรมีข้อยกเว้นในบางกรณีขึ้นกับสถานการณ์
คำชี้แจง: เดิมวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ เป็นวัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองอยู่แล้ว การห้ามการนำผ่าน เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทนิยามในมาตรา ๔ อย่างไรก็ตาม วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ มีกรณียกเว้นที่สามารถอนุญาตได้ ระบุไว้ในมาตรา ๔๓ แล้ว			
๔. ให้นำหน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการรับแจ้งการนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ (เพิ่มเติมมาตรา ๒๐/๒)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๕. ให้นำหน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนดวิธีปฏิบัติในการนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไป (เพิ่มเติมมาตรา ๒๐/๓)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๖. แก้ไขการกำหนดอายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายให้มีอายุไม่เกิน ๑๐ ปี และกำหนดให้ผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนที่ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ถือว่ามีความเหมือนผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียน จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่ต่ออายุ (แก้ไขมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	ข้อเสนอแนะ ควรแก้ไขให้ใบอนุญาตนำเข้า/ส่งออกมีอายุ ๕-๑๐ ปี เพื่อความสะดวก
คำชี้แจง: ในปัจจุบันมีการกำหนดอายุใบอนุญาตนำเข้า-ส่งออกวัตถุอันตรายไม่เกิน ๓ ปี ซึ่งมีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากสถานการณ์และข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตรายมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา อายุใบอนุญาตที่นานเกินไป จะไม่ทันและไม่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์			

ประเด็นที่มีการแก้ไขปรับปรุง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผล/ข้อเสนอแนะ
๗. กำหนดข้อยกเว้นสำหรับวัตถุอันตรายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัยและการพัฒนา (แก้ไขมาตรา ๔๔)	๑๙ ราย (๙๕%)	๑ ราย (๕%)	เหตุผล -เพื่อพัฒนาประเทศ ข้อเสนอแนะ -ควรยกเว้นในกรณีที่มีการนำเข้าโดยตัวแทนจำหน่ายด้วย -ควรกำหนดนิยามให้ชัดเจนและให้แนบรายละเอียดเพื่อป้องกันการลักลอบ -ควรพิจารณาเป็นรายการกรณี เพื่อไม่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน -ไม่เห็นความจำเป็น เพราะการยื่นขอยกเว้นในปัจจุบันมีการพิจารณาใกล้เคียงกับการยื่นขออนุญาตในปัจจุบัน
คำชี้แจง: การยกเว้นสำหรับงานการวิเคราะห์ วิจัยและการพัฒนาเป็นการสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมของประเทศ โดยหน่วยงานรับผิดชอบจะกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติ ที่ช่วยลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องมากขึ้น			
๘. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้ในการโฆษณาวัตถุอันตราย (แก้ไขมาตรา ๕๑ และเพิ่มเติมมาตรา ๕๑/๑ ถึงมาตรา ๕๑/๗)	๑๘ ราย (๙๐%)	๒ ราย (๑๐%)	อาจซ้ำซ้อนกับกฎหมายการคุ้มครองผู้บริโภค
คำชี้แจง: เพื่อให้การควบคุมการโฆษณาทันต่อสถานการณ์ หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำกับดูแลการโฆษณาภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตรายได้โดยตรง และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับกฎหมายการคุ้มครองผู้บริโภคแต่อย่างใด			
๙. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งตามมาตรา ๕๒ กรณีผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา หรือผู้ส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตรายฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขมาตรา ๕๒)	๑๙ ราย (๙๕%)	๑ ราย (๕%)	บางครั้งการกระทำ ความผิดเกิดจากความไม่เจตนา
คำชี้แจง: เดิมอำนาจสั่งการตามมาตรา ๕๒ ยังไม่ครอบคลุมผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับออกไป เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า การนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป จึงต้องมีการแก้ไขมาตรา ๕๒			

ประเด็นที่มีการแก้ไขปรับปรุง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผล/ข้อเสนอแนะ
๑๐. กำหนดให้ ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับ ออกไปต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดจากวัตถุอันตรายที่อยู่ในความครอบครองของตน ยกเว้นจะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเกิดจากความผิดของผู้เสียหายเอง (แก้ไขมาตรา ๖๓)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๑๑. กำหนดให้ ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับ ออกไปต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งการละเมิดด้วย เมื่อเกิดการละเมิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ (แก้ไขมาตรา ๖๖)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๑๒. กำหนดให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ที่ได้รับมอบหมายในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือจัดการความเสียหายที่เกิดขึ้น (เพิ่มเติมมาตรา ๖๘/๑)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๑๓. กำหนดบทลงโทษสำหรับผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ และชนิดที่ ๓ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่ง (เพิ่มเติมมาตรา ๗๐/๒)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๑๔. กำหนดบทลงโทษสำหรับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดเกี่ยวกับการนำวัตถุอันตรายมาใช้ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัยและการพัฒนา (เพิ่มเติมมาตรา ๗๔/๓)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๑๕. กำหนดบทลงโทษ ที่เป็นความผิดตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๗๗ กรณีที่เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ (แก้ไขมาตรา ๘๐)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	
๑๖. กำหนดบทลงโทษสำหรับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดเกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตราย (เพิ่มเติมมาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓)	๒๐ ราย (๑๐๐%)	-	
๑๗. กำหนดให้วัตถุอันตรายที่นำผ่าน นำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไปโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งมอบภาชนะของวัตถุอันตราย เครื่องมือและอุปกรณ์ หรือทรัพย์สินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร (แก้ไขมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง)	๒๐ ราย (๑๐๐ %)	-	

ประเด็นที่มีการแก้ไขปรับปรุง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผล/ข้อเสนอแนะ
๑๘. กำหนดให้โทษอาญาที่จำคุกไม่เกิน ๒ ปี สามารถเปรียบเทียบปรับได้ (แก้ไขมาตรา ๘๙)	๑๘ ราย (๙๐%)	๒ ราย (๑๐%)	<u>ข้อเสนอแนะ</u> ควรกำหนดโทษอาญาไว้ด้วยทุกกรณี หากมีการฝ่าฝืนจนนำไปสู่ความเสียหาย
<p>คำชี้แจง: รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติหลักการสำคัญให้รัฐพึงกำหนดโทษทางอาญาเฉพาะความผิดที่ร้ายแรงเท่านั้น การกำหนดโทษทางอาญาไว้ทุกกรณีตามข้อเสนออาจต้องมีการทบทวนความจำเป็นของโทษที่กำหนดไว้ในกรณีต่างๆ หรือพิจารณาสัดส่วนของโทษให้เหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำผิดต่อไป อย่างไรก็ตาม ในชั้นนี้มิได้มีการแก้ไขโทษ อัตราโทษยังคงเดิม เพียงแต่บัญญัติเพิ่มเติมหลักการให้อัตราโทษจำคุกดังกล่าวสามารถเปรียบเทียบปรับได้ เพื่อให้คดีอาญาเล็กน้อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>			
<p>ข้อคิดเห็นอื่นๆ</p> <p>- ควรกำหนดบทลงโทษให้ครอบคลุมถึงผู้ว่าจ้างสูงสุด แม้จะพิสูจน์ได้ว่ารู้เห็นหรือไม่ก็ต้องมีส่วนในการรับผิดชอบ</p> <p>คำชี้แจง: พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้เสียหาย พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติความรับผิดในทางอาญาและทางแพ่งไว้โดยเฉพาะแล้ว ทั้งนี้ ความรับผิดทางแพ่งบัญญัติในหมวด ๓ ซึ่งควบคุมถึง นายจ้าง ตัวการ ผู้ว่าจ้าง เจ้าของกิจการ ผู้ขายปลีก คนกลาง ผู้จำหน่ายจ่ายแจกช่วงต่อจากผู้ผลิตจนถึงผู้รับผิดชอบขณะเกิดละเมิด ฯลฯ ต้องมีความรับผิดในผลแห่งละเมิดนั้น ในส่วนความรับผิดทางอาญาบัญญัติในหมวด ๔ และกรณีนิติบุคคลกระทำความผิด เกิดจากการสั่งการ การกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษด้วย ตามมาตรา ๘๗/๒ พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้เสียหาย พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐</p>			

การรับฟังความคิดเห็นต่อ ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่...) พ.ศ. ระหว่างวันที่ 11 พ.ค. - 1 มิ.ย. 60 จำนวนผู้เข้า แสดงความคิดเห็นได้ทันที

Download File

กลุ่มควบคุมวัตถุอันตราย
Hazardous Substances Control Group

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

[หน้าหลัก](#) | [เกี่ยวกับเรา](#) | [ติดต่อหน่วยงาน](#) | [ดาวน์โหลด](#) | [ส่งเรื่องข้อร้องเรียน](#) | [Site Map](#)

TH ENG Search this site

[การขออนุญาต](#) | [สืบค้นข้อมูลผลิตภัณฑ์](#) | [กฎหมายที่เกี่ยวข้อง](#) | [รายชื่อวัตถุอันตราย](#) | [วิชาการความรู \(KM\)](#) | [ระบบคุณภาพ](#) | [GHS](#) | [GMP](#) | [PCO](#)

ข่าวประชาสัมพันธ์

- 1 [ขอเชิญร่วมการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย \(ฉบับที่ ..\) พ.ศ.](#)
- 2 [ขอเชิญเข้าร่วมการอบรมหลักสูตรผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อ ไซริงค์ ประจำปี 2560 จำนวน 2 หลักสูตร \(ครั้งที่ 2/2560\)](#)
- 3 [ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย \(ฉบับที่ ๓\) พ.ศ. ๒๕๕๙](#)
- 4 [คู่มือสำรับประชาชนในการยื่นขออนุญาตด้านวัตถุอันตราย และการพิจารณาอนุญาตตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก \(มีผลใช้บังคับวันที่ 21 กรกฎาคม 2558\)](#)
- 5 [คู่มือการขออนุญาตวัตถุอันตรายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ](#)
- 6 [ขอเชิญผู้สนใจสมัครเข้าร่วมอบรมหลักสูตร "การให้บริการในระบบ e-submission ด้านวัตถุอันตราย" สำหรับผู้ประกอบการ](#)

กรมวิชาการเกษตร
Department of Agriculture

กรมส่งเสริมการเกษตร
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการเกษตร
ศูนย์ปฏิบัติการพิเศษ
ระบบทรัพยากร
บุคลากรกรม
ถาม-ตอบ
FAQ

ศูนย์ส่งเสริมวิชาการเกษตร

กรมวิชาการเกษตร

กรมโรงงานอุตสาหกรรมขอเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมแสดงความคิดเห็นต่อ ร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่...) พ.ศ. ... ผู้สนใจสามารถอ่านไฟล์เอกสารจาก <http://www.dhw.go.th/hawk/news/haz-act.pdf>

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่..) พ.ศ....

17/05/2017 [ดาวน์โหลด](#) 18

[คลังความรู้](#)

[รายการข่าว](#)

กรมประมง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กลุ่มควบคุมการนำเข้าส่งออกสัตว์น้ำและปัจจัยการผลิต
www4.fisheries.go.th/importandexportcontrol

มีแผนผังเว็บไซต์ | 144 เข้าชม

RSS รายการที่ต้องการค้นหา: ฐานข้อมูล: กลุ่มควบคุมการนำเข้าส่งออกสัตว์น้ำและปัจจัยการผลิต ค้นหา

รับฟังความคิดเห็น ร่าง พรบ. วัตถุอันตราย...

#เอกสารวัตถุอันตราย
● เผยแพร่: 2017-05-11 | 📅 ข่าวนี้อันที่: 2017-05-11 | 📄 3 ครั้ง

อ่านต่อ

กรมควบคุมอาหารและยาสัตว์ กรมปศุสัตว์
Animal Feed and Veterinary Products Control

Search... <http://afvc.dld.go.th/>

Home ฝ่ายเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนอาหารสัตว์ ฝ่ายตรวจสอบ 1 ฝ่ายตรวจสอบ 2 ฝ่ายรับร้องเรียน ฝ่ายมาตรฐาน ฝ่ายทะเบียนวัตถุอันตราย

You are here: Home > ประกาศ/ประชาสัมพันธ์ > ขอให้ผู้ประกอบการผลิต นำเข้า ส่งออก มีไว้ในครอบครองวัตถุอันตราย ด้านการปศุสัตว์ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย ได้ตั้งแต่วันที่ 11 พฤษภาคม 2560 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2560 รายละเอียดเพิ่มเติม <http://www.dlv.go.th/hawk/news/haz-act.pdf>

หน้าหลัก

กรมธุรกิจพลังงาน
กระทรวงพลังงาน

อินทราเน็ต | จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ | ติดต่อกรม | แผนผังเว็บไซต์ | English Version

ค้นหา ☑ ภายในเว็บไซต์นี้

ประกาศ
ประกาศ
ประกาศ

**สำนักคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง จะดำเนินการย้าย
ห้องปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์น้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น**

จากกระทรวงพาณิชย์ ถนนสนามบินน้ำ จังหวัด นนทบุรี
ไปยังสำนักคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงแห่งใหม่
เลขที่ 215/11 หมู่ที่ 9 ถนนทวงหลวงหมายเลข 7 ตำบลทุ่งสุขลา
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี หมายเลขโทรศัพท์ 092 257 2714
ตั้งแต่วันที่ 15 กันยายน 2559

หน้าแรก | บริการ | ข่าวและกิจกรรม | การจัดการความรู้ | ข้อมูลธุรกิจพลังงาน | เกี่ยวกับกรม | หน่วยงานอื่นๆ | หน่วยงาน
ภายใต้สังกัดกระทรวง

รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อกฎหมาย

- การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่...) พ.ศ. ... ระหว่างวันที่ ๑๑ พ.ค. - ๑ มิ.ย. ๒๕๖๐

รายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยงานที่เข้าประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็น

ในขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลเพื่อยกร่างกฎหมายเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ก่อนที่จะมีมติคณะรัฐมนตรี (๔ เมษายน ๒๕๖๐) เรื่อง แนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมสัมมนาในปี ๒๕๕๖ โดยจัดประชุมทั้งสิ้น ๖ ครั้ง ดังนี้

๑. วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ กรุงเทพมหานคร ผู้เข้าร่วม ๒๔๗ คน ประกอบด้วยผู้ประกอบการภาคเอกชน หน่วยงานราชการที่กำกับดูแลวัตถุอันตราย ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมธุรกิจพลังงาน และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หน่วยงานราชการอื่น เช่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักงานประมง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น รวมทั้งผู้แทนจากสำนักงานนิคมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย

๒. วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ กรุงเทพมหานคร ผู้เข้าร่วม ๒๒๘ คน ประกอบด้วย ผู้ประกอบการภาคเอกชน หน่วยงานราชการ ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมประมง กรมวิชาการเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สถาบันการศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กลุ่มองค์กรต่างๆ ได้แก่ มูลนิธิบูรณะนิเวศ มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสื่อมวลชน

๓. วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จังหวัดระยอง ผู้เข้าร่วม ๑๔๑ คน ประกอบด้วย ผู้ประกอบการภาคเอกชน และหน่วยงานราชการ ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร กรมศุลกากร สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมเจ้าท่า และองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง รวมทั้งผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๔. วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จังหวัดปราจีนบุรี ผู้เข้าร่วม ๗๖ คน ประกอบด้วย ผู้ประกอบการภาคเอกชน หน่วยงานราชการ ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมธุรกิจพลังงาน องค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงพยาบาลศรีมหาโพธิ์ รวมทั้งผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๕. วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้เข้าร่วม ๗๙ คน ประกอบด้วย ผู้ประกอบการภาคเอกชน หน่วยงานราชการ ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า และผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๖. วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ กรุงเทพมหานคร ผู้เข้าร่วม ๒๓๐ คน ประกอบด้วย ผู้ประกอบการภาคเอกชน หน่วยงานราชการ ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมวิชาการเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิชาการเกษตร กรมควบคุมมลพิษ กรมควบคุมโรค สถาบันการศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มองค์กรต่างๆ เช่น สมาคมผู้ตรวจสอบและบริหารความปลอดภัย สมาคมอาร์กขาพีช มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นต้น

MaiSoThai | กรมโรงงานอุตสาหกรรม | D x + x

← → ↻ 🏠 www.csrdiv.com

Suggested Sites ☆ Web Site Gallery ☆ [หน้าเว็บไซต์ CSR](#)

หน้าเว็บไซต์ CSR

ติดตามการดำเนินการอนุญาตโรงงาน ผ่านทาง website ได้ที่นี่

ติดตามการดำเนินการจดทะเบียนเครื่องจักร ผ่านทาง website ได้ที่นี่

ข่าวประกาศ

- * ศูนย์บริการสหพันธ์ใจ หยุดให้บริการในวันเสาร์ที่ 30 ธ.ค. 60 - 2 ม.ค. 61
- * รัฐบาลประกาศประกอบกิจการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทฟอกย้อมและสิ่งทอ เสื้อกระดาษ ขา กางเกง และรองเท้าขึ้น หรือผู้ที่สนใจเข้าร่วมกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมโดยมีการปิดสั่งไปทั่วอุตสาหกรรม วันที่ 17 มกราคม 2561 เวลา 08.30-15.00 น. ณ ห้องประชุม 513 ชั้น 5 โรงกรมเครื่องจักร หาดเวสต์ โดยไม่มีค่าใช้จ่าย
- * การวิเคราะห์ผลกระทบและความคุ้มค่า ประกอบการลดค่าเงินบาทของสหกรณ์ในการตรวจสอบ ความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่...) พ.ศ.
- * ขอเชิญชวนเข้าร่วมโครงการให้คำแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการ เพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานที่กรุงเทพมหานคร พื้นที่ที่ 2
- * ประกาศให้ผลการปรับปรุงบัญชีรายชื่อโรงงานอุตสาหกรรม
- * คู่มือโครงการพัฒนาระบบศูนย์กลางข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม (Factory Information Center System : FICS) แห่งประเทศไทย เมตามเทย์ กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ
- * ขอเชิญชวนให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างประกาศ อ.ก. เรื่อง ยกเว้นการขออนุญาตขอล้างปฏิทินหรือปฏิทินที่ใช้ในครัวเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงงาน
- * ขอเชิญชวนโครงการให้คำแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการเพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว พื้นที่ที่ 3
- * ขอเชิญเข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2561 วันที่ 25 มกราคม 2561 เวลา 9.00-12.00 น. ณ ห้องประชุมเกษม ชาติกุล ชั้น 9 อาคาร ๑.040 (อาคารจอดรถ) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย บางเขน กรุงเทพมหานคร
- * รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
- * แนวทางปฏิบัติในการร้องทุกข์เกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม
- * กรมโรงงานอุตสาหกรรม จำหน่ายหนังสือมาตรฐานวิธีวัดระเหยของมลพิษทางอากาศ 790 บาท สนใจสั่งซื้อได้ที่ ชั้น1 กองบัญชี กองคลัง กรมโรงงานอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ผลกระทบและความคุ้มค่า ประกอบการจัดทำคำชี้แจงตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบ
ความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่..) พ.ศ.

ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

๑. เพิ่มนิยาม “นำผ่าน” แยกออกจากนิยามการนำเข้า เพื่อให้สามารถกำหนดหน้าที่ของการนำผ่านให้สอดคล้องตามข้อเท็จจริง ผู้ประกอบการที่นำผ่านจะได้รับความสะดวกมากขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการตามพิธีสาร ๗ และระบบศุลกากรโลกและกฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง
ผลกระทบเชิงบวก

- ด้านเศรษฐกิจ

เป็นการเพิ่มศักยภาพการประกอบธุรกิจให้สามารถดำเนินการค้าระหว่างประเทศได้รวดเร็วและคล่องตัวมากขึ้น ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย สามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการต่างประเทศได้ เพราะสินค้านำผ่านเป็นสินค้าที่จะไม่มีการจำหน่ายในประเทศ หากไม่มีการแก้ไขพระราชบัญญัติฯ จะทำให้การนำผ่านต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับการนำเข้า ซึ่งต้องดำเนินการตามมาตรการการควบคุมตามชนิดของวัตถุอันตราย ตัวอย่างเช่น วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือ ๓ จะต้องมีการขึ้นทะเบียน จะต้องมีการพิจารณาข้อมูลด้านต่างๆของสินค้า ทั้งด้านประสิทธิภาพและความปลอดภัย เช่นเดียวกับสินค้านำเข้ามาเพื่อจำหน่ายหรือใช้ภายในประเทศ และบางครั้งมาตรฐานและวิธีการในการควบคุมอาจมีความแตกต่างกันในแต่ละประเทศ อาจทำให้ต้องใช้เวลานานในการเตรียมเอกสารข้อมูล นอกจากนี้ การนำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และ ๓ จะมีเรื่องการแจ้งดำเนินการหรือการออกใบอนุญาตซึ่งต้องพิจารณาสถานที่เก็บรักษาวัตถุอันตรายด้วย แต่การนำผ่าน อาจไม่ต้องใช้สถานที่ในการเก็บรักษา เพราะอยู่ในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งตลอดเส้นทาง เป็นต้น

- ด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม

การนำผ่านสินค้าวัตถุอันตราย ถึงแม้ไม่ต้องดำเนินการเช่นเดียวกับการนำเข้า แต่ยังมีบทบัญญัติให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถออกประกาศเพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องแจ้งข้อมูลให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน รวมทั้งรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบยังสามารถกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการที่จะเป็นการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นทั้งต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมได้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบจึงยังสามารถกำกับดูแล ตรวจสอบติดตามการนำผ่านวัตถุอันตรายดังกล่าวได้

- ด้านความมั่นคง

มีบทกำหนดโทษกรณีผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ และชนิดที่ ๓ ที่ไม่แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบออกประกาศ เพื่อใช้ลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด

ผลกระทบเชิงลบ

-ไม่มี-

๒. เพิ่มนิยาม “การนำกลับเข้ามา” “การส่งกลับออกไป” เพื่อให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถออกประกาศหลักเกณฑ์วิธีการเพื่อผ่อนผันให้วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่ได้ปฏิบัติ

ตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ แล้วไม่ต้องปฏิบัติในเรื่องนั้นอีกเมื่อมีการนำวัตถุอันตรายนั้นกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไป เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติที่ซ้ำซ้อน เป็นภาระเกินความจำเป็นทั้งผู้ประกอบการและพนักงานเจ้าหน้าที่

ผลกระทบเชิงบวก

- ด้านเศรษฐกิจ

ในกรณีที่เป็น เพื่อรักษามาตรฐานสินค้าหรือเพื่อปกป้องชีวิตของมนุษย์และสัตว์ บางครั้งในการทำการค้าระหว่างประเทศ อาจต้องมี “การนำกลับเข้ามา” “การส่งกลับออกไป” ซึ่งสินค้าวัตถุอันตรายนั้น การกำหนดนิยามและหลักเกณฑ์วิธีการผ่อนผันสำหรับการนำกลับเข้ามา หรือการส่งกลับออกไป จึงเป็นการช่วยอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจและช่วยในการกำกับดูแลสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

- ด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากการกำหนดข้อยกเว้นในเรื่องดังกล่าว เป็นการยกเว้นในสิ่งที่ผู้ประกอบการได้ปฏิบัติไปแล้วในขั้นตอนการส่งออก หรือการนำเข้า จึงไม่มีผลต่อด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง

ผลกระทบเชิงลบ

-ไม่มี-

๓. ปรับปรุงองค์ประกอบและเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุอันตราย โดยมีการเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ ได้แก่ การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมกำกับดูแลวัตถุอันตราย เร่งรัดติดตาม ประเมินผล และกำกับดูแลหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายและแผนปฏิบัติการ รวมทั้งการพิจารณาวินิจฉัยหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับกรอบอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลกระทบเชิงบวก

- ด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม

องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ ที่มีความครอบคลุมมากขึ้น ทำให้การพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ กฎระเบียบที่ใช้กำกับดูแลวัตถุอันตรายหรือบริหารจัดการวัตถุอันตราย เป็นไปอย่างรอบคอบ รอบด้าน และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ดังกล่าว รวมทั้งให้ความเห็นเกี่ยวกับกรอบอำนาจหน้าที่และการปฏิบัติงานของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ จะทำให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายเป็นไปอย่างชัดเจน ลดช่องว่างซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัย และเกิดการบูรณาการมากขึ้น จึงส่งผลดีทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง

ผลกระทบเชิงลบ

-ไม่มี-

๔. กำหนดให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายมีอายุไม่เกิน ๑๐ ปี จากปัจจุบันกำหนดไว้ไม่เกิน ๖ ปี และให้ได้รับสิทธิเมื่อยื่นคำขอต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายแล้ว

ผลกระทบเชิงบวก

- ด้านเศรษฐกิจ

การผลิต หรือการนำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องมาขอขึ้นทะเบียนต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบก่อน จึงจะสามารถแจ้งประกอบการวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือขออนุญาตวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ได้ ปัจจุบันกำหนดให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนมีอายุใช้ได้ไม่เกิน ๖ ปี และสามารถยื่นขอต่ออายุได้แต่เมื่อยื่นต่ออายุแล้ว ในระหว่างการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ หากทะเบียนหมดอายุ จะส่งผลให้ไม่สามารถประกอบกิจการต่อไปได้ การขยายอายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนและให้ได้รับสิทธิในการประกอบกิจการต่อไปได้ เมื่อยื่นคำขอต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายแล้ว จึงช่วยลดภาระ ทำให้การประกอบกิจการสามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง

- ด้านสังคม สิ่งแวดล้อมและความมั่นคง

การขยายอายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนดังกล่าว หากหน่วยงานผู้รับผิดชอบมีความจำเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถขอให้ผู้ประกอบการจัดส่งเอกสาร ข้อมูล หรือขอให้ผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนมาให้ข้อมูลมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ รวมทั้งสามารถกำหนดอายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนให้มีอายุน้อยกว่า ๑๐ ปีก็ได้ จึงไม่มีผลต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง

ผลกระทบเชิงลบ

-ไม่มี-

๕. กำหนดข้อยกเว้นสำหรับการนำวัตถุอันตรายมาใช้เพื่อการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนาเพื่อเป็นการสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรม

ผลกระทบเชิงบวก

- ด้านเศรษฐกิจ

การกำหนดข้อยกเว้นดังกล่าว จะทำให้การนำวัตถุอันตรายมาใช้เพื่อการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา ซึ่งใช้วัตถุอันตรายในปริมาณน้อย และมีวิธีการที่ชัดเจน สามารถดำเนินการได้สะดวก รวดเร็วมากขึ้น เนื่องจากลดขั้นตอนวิธีปฏิบัติลง นอกจากการลดภาระขั้นตอนดังกล่าวแล้ว ยังเป็นการสนับสนุนให้เกิดการศึกษา การวิจัยพัฒนา เพื่อนำไปสู่นวัตกรรม ที่ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจ

- ด้านสังคม สิ่งแวดล้อมและความมั่นคง

ถึงแม้ว่าจะกำหนดให้มีการยกเว้นในส่วนของขั้นตอนในการผลิตหรือการนำเข้า แต่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ สามารถกำหนดให้ดำเนินการใดๆ เพื่อให้การนำวัตถุอันตรายมาใช้เป็นไปอย่างปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือสิ่งแวดล้อมได้ จึงไม่มีผลกระทบด้านสังคม สิ่งแวดล้อมและความมั่นคง

ผลกระทบเชิงลบ

-ไม่มี-

๖. กำหนดให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข เกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุประสงค์ราย เช่น ข้อความที่ใช้ในการโฆษณา วิธีการโฆษณาที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรม หรืออาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ รวมทั้งให้มีอำนาจออกคำสั่งให้ แก้ไข ห้ามใช้ข้อความ ระบุ หรือให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิด ในกรณีที่เห็นว่าการโฆษณาเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด และยังสามารถออกคำสั่งให้มีการพิสูจน์เพื่อแสดงความจริง กรณีที่มีเหตุ อันควรสงสัยว่าข้อความที่ใช้โฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริง

ส่วนผู้ประกอบการที่สงสัยว่าการโฆษณาของตนจะฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด อาจขอให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบพิจารณาให้ความเห็นก่อนทำการโฆษณาได้ และกำหนดให้หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบแจ้งความเห็นภายใน ๖๐ วัน

ผลกระทบเชิงบวก

- ด้านเศรษฐกิจ

ปัจจุบันการควบคุม กำกับดูแลการโฆษณา ต้องอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งหน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ดำเนินการ ทำให้ใช้เวลาในการดำเนินการนาน การเพิ่มเติมบทบัญญัติให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับการโฆษณาตามพระราชบัญญัติวัตถุประสงค์รายฯ จะทำให้กำกับดูแลการโฆษณาสินค้าวัตถุประสงค์รายได้ทัน เหตุการณ์ ใกล้ชิด และเป็นธรรม รวมทั้งมีความชัดเจนมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว การตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามที่โฆษณา ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายสินค้าได้รับความเชื่อมั่น และเป็นที่ยอมรับมากขึ้น

- ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

การดำเนินการควบคุมการโฆษณาจะมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนมากขึ้น กรณีที่ผู้ประกอบการไม่แน่ใจ ในการโฆษณาของตน อาจขอให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบให้ความเห็นก่อนได้ ซึ่งจะเป็นการช่วยลดการกระทำ ความผิดของผู้ประกอบการ และผลเสียที่จะเกิดกับผู้บริโภคจากการโฆษณานั้นจะลดน้อยลงหรือไม่เกิดขึ้น

ผู้บริโภคได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง การปฏิบัติในการนำสินค้าไปใช้ และการจัดการภายหลัง การใช้ ทำได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ส่งผลดีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

การดำเนินการต่อผู้กระทำความผิดด้านการโฆษณาจะรวดเร็วมากขึ้นเพราะสามารถดำเนินการ ได้ภายในหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

มีการกำหนดโทษอาญาในกรณีที่การโฆษณาไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ประกาศกำหนดการกำหนดให้การโฆษณาต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรือ อันตราย การจำกัดการใช้สื่อโฆษณา และให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการแก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา หรือห้ามการใช้ข้อความ บางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา หรือระงับการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา หรือให้โฆษณาเพื่อ

แก้ไขความเข้าใจผิด จะทำให้ผู้บริโภคได้รับข้อมูลข่าวสารจากการโฆษณาที่ถูกต้อง ได้รับความปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมจากการใช้วัตถุอันตราย และได้รับความเป็นธรรมจากการโฆษณาวัตถุอันตราย

ผลกระทบเชิงลบ

- ด้านเศรษฐกิจ

ผู้ประกอบการอาจมีภาระต้นทุนเพิ่มขึ้นในระยะแรก เนื่องจากต้องศึกษาทำความเข้าใจและอาจต้องดำเนินการปรับปรุงการโฆษณาที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว

- ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง

-ไม่มี-

๗. เพิ่มคำนิยาม “ค่าเสียหายเบื้องต้นหมายความว่า ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นอันจำเป็นในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากวัตถุอันตราย ให้เกิดการ คืบคลานสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิด” และกำหนดให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ที่ได้รับมอบหมายในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น

ผลกระทบเชิงบวก

- ด้านเศรษฐกิจ

การที่กำหนดให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นทันทีที่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐที่เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความผิดก่อน จะทำให้สามารถบรรเทาความเสียหายได้ทันต่อสถานการณ์ ลดความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายและส่งผลกระทบต่อ

- ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

การแก้ไขเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายที่ดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เข้าช่วยเหลือไม่ต้องนำค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ทำให้การจ่ายเงินมีความคล่องตัว การให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทน และไม่ตัดสิทธิพนักงานอัยการในการฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเพิ่มเติม อีกทั้งให้ผู้รับประกันภัยมีสิทธิไล่เบี้ยเอา กับบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายได้ จะทำให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย เป็นธรรมต่อทุกฝ่าย รวมทั้งลดผลกระทบและความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากวัตถุอันตราย

ผลกระทบเชิงลบ

-ไม่มี-

ตารางแสดงแผนการออกกฎหมายลำดับรองที่ออกตามร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย

(ฉบับที่..) พ.ศ.

(ปรับปรุงให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว)

ลำดับที่	กฎหมายลำดับรอง/สาระสำคัญ	มาตราที่ให้อำนาจ	กรอบระยะเวลา ดำเนินการ
๑	<p>ประกาศของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแจ้ง การออกไปรับแจ้งการนำผ่าน การขอต่ออายุและการต่ออายุใบรับการแจ้งการนำผ่าน</p> <p>สาระสำคัญ : กำหนดให้ผู้นำผ่านวัตถุอันตรายแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตราย สูตร และอัตราส่วน ชื่อทางการค้า ชื่อสามัญ หรือชื่อย่อ (ถ้ามี) ปริมาณ ภาชนะบรรจุ ชื่อผู้ผลิต ประเทศผู้ผลิต ประเทศต้นทาง ประเทศปลายทาง ชื่อด่านศุลกากรที่นำผ่าน กำหนดวันที่พาหนะจะมาถึงและออกจากด่านศุลกากร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามแบบที่กำหนดท้ายประกาศ โดยให้แจ้งที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือแจ้งผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ</p>	มาตรา ๒๐/๒ วรรคสอง	จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับ
๒	<p>รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓</p> <p>สาระสำคัญ : กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ได้แก่ หลักเกณฑ์การจำแนกความเป็นอันตรายและการติดฉลาก หลักเกณฑ์ความปลอดภัยเกี่ยวกับการขนส่ง เป็นต้น</p>	มาตรา ๒๐/๒ วรรคสาม	จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับ
๓	<p>ประกาศของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓</p> <p>สาระสำคัญ : กำหนดเงื่อนไขในการผ่อนผันให้แก่ผู้นำเข้าหรือส่งออกตามความจำเป็นให้สามารถนำกลับเข้าหรือ</p>	มาตรา ๒๐/๓	จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับ

ลำดับที่	กฎหมายลำดับรอง/สาระสำคัญ	มาตราที่ให้อำนาจ	กรอบระยะเวลา ดำเนินการ
	ส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตรายและกำหนดให้ผู้ประสงค์จะขอให้พิจารณาการขอผ่อนผันต้องยื่นคำขอหรือหนังสือแจ้งความประสงค์พร้อมหลักฐานประกอบ		
๔	รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบออกประกาศกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การออกไปสำคัญ การขึ้นทะเบียน และการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียน วัตถุอันตราย สาระสำคัญ : เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน มีอายุใช้ได้ ๑๐ ปี	มาตรา ๓๖ วรรคสาม	จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับ
๕	รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบออกประกาศกระทรวง เพื่อยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับวัตถุอันตรายที่นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การวิจัย และการพัฒนา สาระสำคัญ : เพื่อแก้ไขปรับปรุงประกาศที่มีอยู่เดิม	มาตรา ๔๔ (๒)	จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับ
๖	รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบออกประกาศกระทรวงกำหนดข้อความ ที่ถือเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือเป็นข้อความที่อาจก่อผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม สาระสำคัญ : ๑. กำหนด ขอบข่ายความหมาย ของคำว่า “วัตถุอันตราย” “ข้อความ” ๒. ข้อความที่ไม่อนุญาตให้ใช้ในการโฆษณา วัตถุอันตราย	มาตรา ๕๑ (๓)	จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับ
๗	หน่วยงานผู้รับผิดชอบออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการโฆษณาวัตถุอันตราย สาระสำคัญ : กำหนดเกี่ยวกับ การห้ามโฆษณา การจำกัดการใช้สื่อโฆษณา และการโฆษณาที่ต้องกระทำพร้อมคำแนะนำ หรือคำเตือน โดย ๑. กำหนด ขอบข่ายความหมาย ของคำว่า “วัตถุอันตราย” “ข้อความ” “สื่อโฆษณา” ๒. การโฆษณาที่ต้องกระทำพร้อมคำแนะนำ หรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย หรือวัตถุอันตรายที่	มาตรา ๕๑/๒	จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับ

ลำดับที่	กฎหมายลำดับรอง/สาระสำคัญ	มาตราที่ให้อำนาจ	กรอบระยะเวลา ดำเนินการ
	จำกัดการใช้สื่อโฆษณา		
๘	<p>ประกาศกระทรวงของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ เรื่อง การขอความเห็น และคำปวยการในการให้ความเห็นเกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตราย</p> <p><u>สาระสำคัญ</u> : ๑. กำหนด ขอบข่ายความหมาย ของคำว่า “วัตถุอันตราย” “ข้อความ”</p> <p>๒. ผู้ประสงค์จะขอให้พิจารณาให้ความเห็น ต้องยื่นคำขอ หรือหนังสือแจ้งความประสงค์พร้อมหลักฐาน ประกอบ และมีการชำระค่าปวยการ</p>	มาตรา ๕๑/๕	<p>จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับ</p>
๙	<p>กฎกระทรวงฉบับที่.. (พ.ศ.) ออกตามความใน พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ในกรณีวัตถุอันตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม และได้มีการทำประกัน ตามมาตรา ๒๐ (๑/๑) ให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือจัดความเสียหาย</p> <p><u>สาระสำคัญ</u> : กำหนดจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น การเก็บรักษา ค่าเสียหายเบื้องต้นและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น เพื่อให้ผู้รับประกันภัยจ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น</p>	มาตรา ๖๙/๑	<p>จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับ</p>